

RODZINA

HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ

UZUPEŁNIENIA I SPROSTOWANIA
Z MATERJAŁÓW ARCHIWALNYCH

OPRACOWANE PRZEZ
ALEKSANDRA WŁODARSKIEGO
DYREKTORA BIBLIOTEKI
ORDYNACJI HR. PRZEZDZIECKICH

CZĘŚĆ II

WARSZAWA
SKŁAD GŁÓWNY KSIĘGARNIA GEBETHNERA I WOLFFA
1933

ODBITO W DRUKARNI
LEONA NOWAKA
WARSZAWA
WARECKA 12
TELEFON
244-99

OD WYDAWCY.

Kiedy w roku ubiegłym ogłosiłem drukiem w I części zebrane materiały do historii rodów w Polsce w Uzupełnieniach do Herbarza „Rodzina”, spotkałem się z życzliwością wielu osób i zachętą w postaci dostarczenia środków na kosztą druku; jednocześnie Miesięcznik Heraldyczny rozpoczął dość ostre wycieczki w rodzaju „pobieżnych” recenzji „Stałego Czytelnika” i p. Z. Lasockiego.

Cenię bardzo opinię dwóch członków komisji redakcyjnej Miesięcznika: Prof. Kętrzyńskiego i Xcia Puzyny, nie mogę jednak tego powiedzieć o trzecim członku redakcji p. Z. Wdowiszewskim, człowieku porywczego temperamentu, który swemi nietaktami naraził cześć swą na poważny konflikt z godnością i dlatego też pomieszczanie recenzji anonimowej, opartej na tak nikłych przesłankach, uważam za niegodne w poważnej pracy i nie uważam za właściwe odpowiadać na zarzuty szczegółowo; krytyka ta mało obiektywna w treści, a zbyt namiętna w tonie.

Nadmienię tylko, że w swoim czasie państwa zaborcze, a szczególnie Rosja, nieprzychylnie szlachcie polskiej, uznawały jednak starożytność rodu (lat przeszło sto), a nawet zatwierdzały tytuły hrabiowskie i książęce rodzinom polskim (używanie tytułu w trzech pokoleniach kolejnych) na podstawie tradycji, ogłaszanych w dawnych herbarzach polskich (X. Niesiecki, Paprocki i inni); dlatego też pomieszczanie tradycji uważam za właściwe i odrzucam tylko wykazywanie senatorów, o ile nie mam danych co do ich autentyczności.

A.

ADAMOWSKI h. JASTRZĘBIEC Andrzej z Adamowa w Sochaczewskim, zm. 1579 r., miał syna Stanisława, starostę liwskiego i kamieńczykowskiego, dziedzica Barchowa i Telak, po którym syn Jerzy, dziedzic Barchowa, Telak i Pogorzelce.

Piotr, syn Jerzego, dziedzic Barchowa i Telak, zm. 1622 r., pozostawił syna Jana, dziedzica Telak; tego syn Stanisław, miecznik sanocki, dziedzic dóbr Rostoczka, zm. 1659 r., miał syna Bartłomieja, dziedzica Rostoczka 1680 r., którego syn Sebastjan, dziedzic Rostoczka, zaślubił Marję z Rądulskich i z niej pozostawił syna Florjana, żonatego z Marją Jabłońską.

Aleksander, syn Florjana, z żony Marji z Herniczków h. Kotwicz, miał syna Henryka, dziedzica Gorzyczan w Sandomierskiem, zm. 1898 r., tego z żony Jadwigi z Dowborów-Muśnickich h. Przyjaciół, córki: Zofja za Sylwestrem Herniczkiem, Aleksandra i syn Konstanty, pułkownik artylerji konnej w. p., zmarł 1926 r. bezpotomnie (Ks. Gr. Czer. i Łomżyń.).

B.

BURHARDTOWIE h. GRZYMAŁA¹⁾. Baronowie i szlachta. (T. II str. 86).

Gałąź barona Fryderyka. Fryderyk i Anna, baronostwo Burhardtowie, budowniczo wie Księstwa Inflanckiego, umierając na przełomie XVII i XVIII w. pozostawili swemu synowi, Antoniemu majątek Krecze w Inflantach. W r. 1732 tenże Antoni sprzedaje je Gotlibowi Gerardowi²⁾. W latach 1742—47 sporządzają się pierwsze urzędowe matrykuły Inflanckich utytułowanych i nieutytułowanych rodów szlacheckich³⁾ — nic dziwnego, że do tych Ritterbanków nie wciągnięto rodu baronów Burhardtów, nie mających już tam żadnych posiadłości, a nawet bodaj, że i zamieszkujących gdzieś indziej.

Uwaga: Cytowane akta znajdują się w Arch. Państw. i Miejsk. w Wilnie i w Gł. Arch. A. D. w Warsz. pozostałe źródła — w zbiorach dr. Stefana Burhardta.

¹⁾ W wywodzie z r. 1832 opis herbu zacytowany z Niesieckiego. (W polu złotem trzy wieże z otwartą bramą, z podwiedzioną kratą, w bramie rycerz w szyszaku z mieczem w prawym ręku, w hełmie trzy pióra strusie). ²⁾ Akta sąd grodzkie Wil., 1733, karta 962 (A. A. D. 4748).

³⁾ Klingspor: „Baltisches Wappenbuch“ str. 23.

Syn Antoniego, Michał, abszytowany jeszcze przed 1777 r. porucznik w. pruskich, w drodze z Rygi do Inflant podczas noclegu w karczmie zostaje okradziony ze wszystkich dokumentów rodzinnych i majątkowych, obligów na bar. Adama Sakiena i bar. Wilh. Szylinga oraz 400 czerw. zł. w gotówce⁴⁾. W 1789 zapisuje w testamencie swemu synowi Janowi-Antoniemu-Wincentemu kilka tysięcy złotych i kilkaset talarów różnym osobom przez ojca i siebie rozpozyczonych oraz całą gotówkę i ruchomość — widocznie żona — Elżbieta już nie żyła, a Jan był jedynakiem⁵⁾. Jan-Ant.-Winc. ur. w 1770 r. w Wilnie⁶⁾ 16.V.1789 wstępuje do artylerji W. X. Lit.⁷⁾ 23.II.1791 Stanisław August podpisuje nominację na sztukunkra⁸⁾, a 19.VI.1792 na podporucznika, używając przytem zwrotu „z męztwa połączonego z umiejętnością służby wojennej... dobrze Nam zarekomendowanego⁹⁾. To męstwo mógł wykazać w Nieświeżu, w bitwach pod Mirem, Zelwą, Brześciem i potem 24.VII pod Krzemieniem, gdzie dowodząc 4-ma 3 funt. działami bronił z późniejszym adjutantem Napoleona kap. Józefem Sułkowskim mostu na Bugu¹⁰⁾. Na porucznika awansował po 1.IV.1794¹¹⁾. Według świadectwa pułk. Artyl. W. X. Lit. Kajetana Kosielskiego z r. 1804, Jan Burhardt służył w art. lit. 9 lat „y doszedłszy stopnia rangi I porucznika y adjutanta teyże artylerji najpierwszy był do awansu na kapitana, w czasie zaś całej służby swoiey pilnie pełniąc obowiązki wojskowe iako przystało na kochającego honor oficyera sprawował się¹²⁾. Był członkiem loży masońskiej. Po 23.IV.1796 r. ożenił się ze skarbnikówną oszmiańską, Szambelanową Dworu Pol. Elżbietą Kęszycką h. Nałęcz, z domu Kazanowską h. Grzymała, córką Marjanny, właścicielką dworku Nr. 705 przy ul. Wileńskiej w Wilnie¹³⁾. Z II-giej żony, cześnikówny(?) Izabelli z Głowackich h. Prus I jego synowie: Józef-Kazimierz, Aleksander-Antoni, Stanisław i córka Wiktorja.

Linja Józefa-Kazimierza. Józef-Kazimierz ur. 17.II.1806 r. w Horodziowie¹⁴⁾ pow. Oszm. po chlubnem ukończeniu szkoły wydz. w Traszkunach w 1825 r.¹⁵⁾ W 1827 wstępuje do kancel. gub. w Wilnie, 12.I.1830 ślub w Rudominie w 1832 jako vice-sekretarz Wilkom. Komit. Szosowego legitymuje siebie i braci przed deputacją Wywod. Wil., składającą się z marszałka gub. Wil. Ign. hr. Zabielly i dep. Cez. Sawickiego, Stan. Kamieńskiego, Mich. bar. Krauze, Józ. Tańskiego, Jak. Rewkowskiego i Jac. Mackiewicza, która uznaje za protoplastę barona Fryderyka i orzeka „na fundamencie przeto takowych zaprodukowanych dowodów rodowitość starożytną szlachecką familji urodzonych Burhardtów baronów... pilnując się prawideł w Ukazach rządzącego senatu Urzędowi Gub.

⁴⁾ Akta sąd. grodz. Wil. 1777, karta 792 (A. A. D. 4791). ⁵⁾ tamże, 1789, karta 43 (A. A. D. 4804). ⁶⁾ 4157 karta 4. ⁷⁾ 8, ⁸⁾ 13 Księga grodzka Wileńska 1827 (Księgi Sąd. Rejestr 15, sygn. 88/227) karty 204, 78, 79. ⁹⁾ Raport od Artylerji Litewskiej 8.VIII.1792 w Warszawie sporządzony do Komisji Wojskowej Obojga Narodów A. A. D. 18373, Karta 38 oraz Sułkowskiego Józ. „Szczegóły historyczne... Poznań 1923 I Wolańskiego Ad. Wojna. 1792 r. T. II, S. 44, 346-353. ¹⁰⁾ Najpóźniejszy raport Art. Lit. znajd. się w Arch. Państw. podaje pod tą datą „Dziś w służbie: na wartę do J.W.Hetmana — podpor. Burhardt — sygn. 4157, karta 675. Porucznikiem I Adjutantem Korpusu Art. Lit. musiał zostać w powstaniu Kościuszkowskim, bo ostatula przedpowstaniowa ranglista oficyerów podaje go jeszcze jako podpor. (Główne Arch. Ks. 247, fol. 26). ¹¹⁾ A. A. D. Księga 4245 Karta 1010, Księga 4243 Karta 1429 oraz w/g rejestru 11^B Księga 1/101 data 15.II.1801 i 2/105 — 2.I.1801, oraz Arch. Miejskie w Wilnie — Księga Kronikalna Nr. 3 Karta 29. ¹²⁾ 13) sygn. 88/227 karta 204 i 200.

Lit. przesłanych, familję urodz. Burh. do księgi Szlachty gub. Wil. klasy I zapisujemy¹⁶⁾. Komisja skrępowana instrukcjami senatu wprowadzie uznaje tytuł baroński Fryderyka i rodu, lecz zapisuje nie do 5 jako utytułowany, ani 6 jako ród sięgający poza 1685 r., lecz do kl. I, gdzie miały być rody nobilitowane nie wcześniej niż na 100 lat przed Katarzyną II. Senat zastępuje wyrazy „Baron Fryderyk Burhardt, budowniczy Xięstwa Infl.“ krótkiem „ojciec Antoniego“. Rozpoczynający służbę państwową Józef-Kazimierz, ani dorastający jego bracia widocznie nie mieli wpływowych znajomości lub nie chcieli dochodzić swej krzywdy, zresztą w epoce popowstaniowej nie faworytowano „porucznikowiczów b. W. P.“. Józef-Kazimierz gospodarzy w odziedziczonych przez I żonę Towiankach w Wilkomierskim, następnie jest sędzią powiatowym w Wilkomierzu, radcą nadw., na starość dzierżawi tamże Podzacie, Poszumierz i Bogumiłów swych szwagrów i III żony — Wieliczków. Zm. 18.X.1878 w Bogum. pochowany w Szatach.

Z I ż. Emilji Tutakowskiej c. Kazimierza i Matyldy z Rokickich, Jan Chryzostom ur. w 1835 r., ukończył prawo w Petersb., kawaler, zmarł w 1884, poch. w Kiejdanach. Żońja ur. w 1836 r. zmarła młodo jako panna.

Dr. med. Michał-Inocenty, ur. 28.VII.1838 r. kształcił się w Kiejdanach, Wilkom. w Wilnie, ukończył med. w Moskwie, w 1861 wstąpił jako młodszy lek. do Mosk. Lejb. Drag. pułku. W 1863 wraz z Sew. Grossem przemycił dla powstania broń z Prus. Po bitwie pod Cytowanami opatruje najpierw powstańców. Na skutek donosu starszego lekarza, że „nadzwyczaj silnie sympatyzuje powstańcom i tylko czekać jak ucieknie do powstania“, że „wykazuje niepohamowany wstręt do wszystkiego co rosyjskie, i nieuznawanie istniejącego stanu rzeczy“, aresztowany i osadzony w twierdzy Dyneburskiej, gdzie ze swej celi rysuje rozstrzelanie Wielhorskiego odbywające się na dziedzińcu więziennem. Na rozkaz gen. gub. Murawjowa¹⁷⁾ zesłany administracyjnie do Orenburga, Sterlitamaku i Ufy pod ścisły nadzór policji. Wzmiankuje o nim Jak. Gieysztor w Pamiętnikach. W 1867 przywrócono prawo praktyki. Po kilku latach nabywa futor „Litwinę“, która jest polską oazą dla wygnańców. W 1878 uzyskuje prawo powrotu na Litwę. 22.X.1879 biskup Bereśniewicz pobłogosławił zw. małż. z Antoniną-Bogumiłą córką Józefa, syna Teodora i Antoniny z Jeleńskich i Adeli z Wieliczków córki Stanisława i Barbary Rudominówny z Proszczów-Medekszów h. Lis w odmianie z Orwistowa. Zabudowuje posagowy Podgaj pod Kiejdanami, buduje 2 domy w Wilnie. Jest członkiem wielu towarzystw oświatowo-społecznych oraz radnym m. Wilna. W 1905 jako lekarz pogotowia śpieszy na miejsca wypadków, lecz bezinteresownie biednych. Zmarł 29.XII.1907. Podgaj pod groźbą wywłaszczenia bez odszkod. został sprzed. baronom Budbergom w 1926 r. W 1920 był ostrzelany i zarzucony granatami przez szaulisów, Antonina z córkami Janiną i Jadwigą aresztowane.

Z II żony, Ludwiki, c. Tomasza Szlagiera, Szambelana Stan. Aug., Józef Kazimierz miał syna Ludwika-Leona ur. w 1849 art. malarza, sztabs-kapit. gwardji żonatego z Ludwiką I-o v. Frankową, właścicielką Linogir w Kowieńszczyźnie. Prawosławny, zmarł bezdzietnie w 1903.

¹⁶⁾ Akta audytorjatu polowego, sztab, Nr. 118 r. 1863 (Arch. Państw. w Wilnie) „Dzieło o lekarce... Burgardtle“, 44 karty sprawy.

Z III żony Kazimiery (1823—1909), c. sędz. gran. pow. Wilk. Kazimierza Wieliczki h. Syrokomla i Barbary Horodeńskiej syn sztabs-kap. Władysław (1856—1892) żonaty z Józefą z Jazdowskich, Marjanna Ludwika (1861—1915) ż. Czesława Hoppena h. Nabram z Daugudź i Stanisława-Teofila 1865—1928, która całe życie spędziła na bezinteresownym tajnym nauczaniu i pracy charytatywnej. Zmarła jako przełożona III zakonu w Wilnie. Syn Władysława — Władysław ur. 4.VI.1892 przeżył całą wojnę w dyw. Lit. Biał. Córki Kazimiera i Adela (1887—95), młodo zmarły. Synowie Marjanny Hoppenowej: Kazimierz ur. 1885, Władysław w 1887, Stanisław w 1890. Eugenjusz w 1891, zmarł w 1916 r.

Dzieci d-ra Michała. Józefa-Emilja ur. w 1880 panna, położyła wielkie zasługi w dziele tajnego, bezinteres. nauczania w Wilnie i w Podgaju, w którym w 1909 r. młodo zmarła.

Pochowana w grobach rodzinnych Medekszów w Orwistowie. Gabryela-Adela 1882—1884.

Janina-Marja panna; 1883—1924, artystka-malarka, niezłomny bojownik sprawy polskiej na Litwie. Odznaczona krzyżem Virtuti Militari, Krzyżem P. O. W. i specjalną audjencją u Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Zmarła w 42 r. życia, przewieziono do kraju, pochowano na Rosie. Odznaczona po śmierci Krzyżem Niepodległości z mieczami.

Aleksander ur. w 1885 kończy I gimn. w Wilnie, studjuje w Petersburgu, Lwowie i Dorpacie, filister C! Polonia, adwokat, był sekret. Tow. Przyj. Nauk, członek zarządu „Sokoła”, „Polsk. Macierzy Szk.”, vice-prezes Patronatu więziennego etc. W 1910 ślub z Janiną, c. znanej pisarki i działaczki społecznej Emilji z Saryusz-Bielskich h. Jelita i długoletniego Prezesa Polsk. Mac. Szk., Komitetu Polskiego, odznacz. ord. Polonia Restituta IV kl. Dra Witolda Węśławskiego h. Wadwicz, brata ostatniego prezydenta miasta z czasów carskich. Dzieci Aleksandra i Janiny z Węśławskich, prezeski Nar. Org. Kobiet, niestrudzonej działaczki społ. posiadającej m.inn. odznakę pułkową 4 pułku ułanów: ur. 6.II.12 Michał-Witold student W. S. H., ur. 14.XII.13 — Witold, w szkole podchor., ur. 6.VI.17 Halina i 13.III 21 Krystyna.

2-gi syn Michała, kapitan żeglugi wielkiej — em. komandor-por. Mieczysław, kawaler orderu Polonia Restituta, Legji honorowej franc. etc. ur. 21.III.87, po ukończeniu wojskowej szkoły morskiej w Petersburgu w 1907 odbywa podróż naokoło świata, jest na pokładzie „Sława” na atlantyku. 1908/12 na dalekim Wschodzie, bierze udział w eksped. polarnej Kolczaka (późn. admirała i Wierchowatego Prawitiela Ros. Imp.) w r. 1911 na s/s Tajmyr. Przechodzi do rezerwy by gospodarzyć jednocześnie w Wilkom. pow. i w Podgaju. W 1914 jako lejtnant czyli kapitan maryn. wojenn. jest dowódcą pływającej bazy torpedowców i podwodnych łodzi transportowca „On” na Bałtyku. W 1916 III-IX-dowódcą oddziału detasowanego na ląd dla niszczenia drutów kolczastych, stosując swój wynalazek, pozostając w bezpośr. dyspoz. gen. Radko-Dmitrjewa, XII armja, pod Rygą. Za eskapady na drutach niemieckich otrzymał 3 ordery Stan. II kl. Anny IV i III kl., wreszcie od gen. Ruzskiego również za niszczenie drutów przed niem. okopami — Włodzimierza IV kl. i 1000 rb. nagrody. Wszystkie 4 ordery —

z mieczami. 17.IV.1917 wstąpił do Legjonu Wschodniego, rozwiniętego już w „Brygadę polską” w którego szeregach walczy pod Brzeżanami, Czortkowem, Husiatynem, pod Szykułą Nową za obronę sztabu dywizji otrzymuje Krzyż Walecznych. Powtórny Krzyż — za przedarcie się z tejże brygady do W. P. na Syberji przez Persję, step Kaspijski pieszo, częściowo na osłach i koleją w I.1918 w Orenburgu, przed czerwonymi 3 miesiące ukrywał się wśród kozaków uralskich (Jaickich). W czerwcu od Samary z czeskim legionem, który przeprowadza na drugą stronę Bajkału (vide jego pióra „Dessant Bajkałski”, Bellona 1924). W X.1918 we Władywostoku gen. franc. Janin skierowuje go do Wojsk Polskich na Syberji gdzie jest topografem sztabu i oficerem łącznikowym ze sztabem głównodow. sprzymierz. Wojsk. na Syberji (I—V 1919). W maju 1919 sztab W.P. wysyła go jako gońca z pułk. Wolikowskim via Japonja, Ameryka do kraju dokąd przybywa 27.VII.19, otrzymuje nominację na referenta do spraw repatriacji morskiej Polaków z Dal. Wsch. przy Komis. Nadzw. Rzpl. Polsk. na Syberję, później przy Chargé d’Affaires Rzpl. Polsk. w Tokio (III—X 1920). Zweryfikowany w 1921 jako Komandor-por. zajmował kolejno stanowiska szefa adjutantury Dep. Morsk., Szefa Wydz. Ogóln. Kierown. Maryn. Wojenn., w 1924 dowódcy O. R. P. „Warta”, w 1925/26—O. R. P. „Wilja”, komend. portu wojenn. w Modlinie, w 1928 przechodzi na emeryturę — w maryn. handl. uzyskuje dyplom „Kapitana Żegl. Wielkiej”, w 1929 dowodzi statkiem „Łódź”, następnie osiada na roli w Suwalszczyźnie w Ostojowie (części Sudawskich) w majątku posażnym żony Aliny, c. Anieli z Bociarskich h. własnego i Mikołaja Rekosza h. Ostoja. Ślub w 1923 r. Syn Paweł ur. w 1925.

Stanisław, kaw. Krzyża Litwy Środk.; Krzyż Dowbora, odzn. I Samoobr. Wil., med. Interalliée, ur. 1.I.1889, sędzia, kapitan rez. wojsk inż. studjuje w I gimn. w Wilnie, w Uniw. w Petersburgu i Kazaniu biorąc żywy udział w polsk. stow. samokształceniowych i bratn. pom. Po skończeniu wojsk. szkoły inżyn. w Petersburgu walczy na froncie niem. następnie aż do rozwiązania Korpusu Dowbora w Legji Oficerskiej i w I pułku Inż. poczem osiada w Podgaju, walczy w I Samoobr. Wil., Dywizji Lit.-Białej, jako ofic. Korp. sądow. do VII.1921. Następnie podprokurator, ostatnio sędzia sądu okr., w 1927 bierze w Paryżu ślub z Nadzieją c. Elżbiety ze Swensonów i art. mal. Teodora Szwanebacha h. własnego z Żyrmun i Werenowa. Nadzieja 2.VIII.1929 umiera na kuracji w Paryżu, pochowana w Wilnie. Wacław — 1889—1897. Jadwiga Marja ur. w 1895. Kształciła się w domu i w Chyliczkach, wyszła w 1930 r. za Stanisława Biberstein-Machnickiego h. Rogala, syna Amelji z Kiełpszów i Bolesława. Pracuje na niwie bezinteresownej pracy społecznej w szeregu instytucyj.

Stefan, dr. fil. adjunkt Biblioteki Uniwersyteckiej w Wilnie, kawaler Krzyża Niepodległości; Krzyż P. O. W. i odzn. I Samoobr. Wil. ppor. rez. 4 p. ułanów, filister i były prezes C! Polonia, ur. 18.XII.99 w Wilnie. 1916—1918 P. O. W., XII.1918—XII.1920—Samoobrona Wil., 13 p. uł., niewola bolszewicka, ucieczka z Riazkańskiej gub., następnie d-ca plut. karab.-maszyn. w 201 i wreszcie w 6 p. Harc. Litwy Środ. Doktorat otrzymał na wydz. filozofji ścisłej U. S. B. w 1927 r. W 1924 ślub z Haliną-Heleną-Marją Rudzką absolw. roman. U. S. B. (ur. 23.X 1903

w Petersburgu z Jadwigi, c. gener. inżyn. prof. Adama Teofila Jochera¹⁾, wnuczki Adama-Benedykta Jochera—znanego bibliografa, bibliotekarza i D-ra med. Wiktora właściciela Czernic pod Wilnem syna Aleksandra cenionego Profesora Instytutu Leśnego w Petersb. wnuka gen. Felicjana Rudzkiego h. Wężyk), ich córka Teresa Janina ur. 25.XII.1925 r.

Linja Aleksandra-Antoniego. Aleksander-Antoni, syn Jana Ant. Winc. ur. się w 1811, chrzczony 14.III w Bienicy w pow. Oszm., żonaty z Kamillą, c. N. z Giedroyciów i Edwarda Woynickiego (h. Prus I czy Strzemię), powiat. marszałka szlachty; nabywa dom w Wilnie w 1842, umiera w 1892, pozostawiając 4 synów: Wiktora-Marcelego-Stefana, Lucjana, Edwarda, i Henryka. Dwaj ostatni zmarli w wieku dwudziestu kilku lat, Edward w Wilnie, Henryk w Montreux. Wiktor ur. w 1849, uciekł mając 14 lat do powstania, lecz go wkrótce odstawiono do rodziców. Wystąpił z morsk. korpusu kadecckiego w przeddzień jego ukończenia. Z czasem został nauczycielem w gimnazjum św. Katarzyny w Petersburgu, wydał obszernie samouki jęz. francuskiego, niemieckiego i angielskiego; ożenił się ze Stanisławą-Marjanną, c. Ludwika z Woynickich, siostry gen. Henryka i Seweryna Dowmunt-Siesickiego h. Bawola głowa z Poszyrwińcia, 2.XII.87 ślub w Ostrej Bramie. W 1907 sprzedaje dom, kupuje od Zofji ze Śniadeckich Oświecimskiej Żelwę w pow. trockim, buduje w niej willę, którą w 1915 cofając się kozacy palą wraz z cenną kolekcją obrazów. Umiera 27.VIII.1917 r., w ślad za nim idzie: 15.VIII.20 żona, 27.VIII.1927 młodszy syn w roku swego ślubu z Jadwigą z Kurowskich (ur. 27.II.92, kapitan rezerwy) 27.XII.1929 — starszy syn Henryk, nauczyciel gimn. Zyg. Augusta w Wilnie, w 1921 jedyny wnuk — Jan w wieku niemowlęcym, wszyscy pochowani na Rossie. Wspomniany Henryk-Jan-Kazimierz ur. 27.XII.1888 kończy w 1907 r. ze złotym medalem gimn. Aleks. I w Petersb. Zdrowie nie pozwala mu na dokończenie elektromech. na politechn. w Petersb. 28.V.1914 żeni się z Zuzanną, c. Wiery z Rostowcewych i Sergjusza Klimienko po kądzieli wnuczką powstańca z 1863 r. W 1928 otrzymuje medal 10 lecia Niepod. Pozostają przy życiu z polskiej części tej linii tylko 2 wdowy i nieuleczalnie chora córka Marja ur. 19.X.90, panna. Drugi syn Aleks. Antoniego,—Lucjan pozostawia zruszczonych 2 synów i córkę w gub. Stawropolskiej: Dymitra-kol. registr. (po rewolucji wyemigr. do Bułgarii), Mikołaja i Marję.

Linja Stanisława. Pułk. Stanisław, kaw. ord. św. Włodzimierza 4 kl. z kokardą, św. Stanisława 2 kl. z mieczami, także z dodaniem korony, św. Anny 2 i 3 st., medale sewastopolski i z wojny łureckiej. Po bezpotomnej śmierci I-ej żony, rosjanki 6.VII.60 żeni się z Aleksandrą c. Wincentego Chodecką h. Junosza umierając 12.VI.81 pozostawia z niej 3 synów i córkę, Antoni-Bernard-Aleksander ur. 20.V.61 skończył jako prymus I wojskową Pawłowską szkołę, otrzymuje order św. Stanisława III st. 9.I.85 żeni się, w 1893 jako sztabs-kapitan przechodzi do cywilnej kontroli państwowej dochodząc do stanowiska prezesa Kontroli Mikołajewsk. Kolei w Petersb, potem jest radcą Izby Kontroli Państw. w Poznaniu, zemerytowany w 1930 przyjeżdża do Wilna, 18.I.31 r. umiera. Żona,

¹⁾ zob. Wojennaja Encykl. T. XI str. 178.

córka jednego z głównych organizatorów i rektora Odeskiego Uniwersytetu, prof. prawa karnego Aleksandra Bohdanowskiego Tajn. rady, kaw. ord. św. Stanisł. III kl. św. Stanisł. III kl. przystąpiła w posagu majątek Bohdanówkę w pow. Jampolskim na Podolu. Młodszy syn Wiktor ur. 15.VII.91, stud. prawa, zmarł w 1910 r. Przywiezionego z Włoch anioła stawili, ograniczając się do odbicia mu skrzydeł... Starszy, Aleksander, inżynier, ur. 17.V.87 pozostał w Rosji, syn z I-ej żony Lidji, Wiktor-Jerzy ur. 26.X.14 kształcił się w Wilnie w gimn. Zygmunta Augusta.

Jan-Prosper ur. 26.VI.66 po skończeniu I korpusu kadetów i odsluszeniu wojsk. pracował w Gazowni Tow. Franc. w Moskwie, przejętej następnie przez miasto, w której dosłużył się stanowiska jednego z 4 ch dyrektorów. W 1918 wraca do swego majątku Szymkuny, w pow. trockim, nabył w 1911. W 1921 po ich spaleniu przez straż graniczną litewską pracuje w starostwie a następnie województwie Wil., umiera 7.V.30. Był członkiem Polsk. T-wa Dobroc. w Moskwie, T-wa Przyj. Nauk i Klubu Szlacheckiego w Wilnie. Z zaślub. 6.IX.1904 żony Wandy Joanny c. Jadwigi z Houwaltów z Mieleszek i Pawła Chrzanowskiego h. Nowina-Złotogoleńczyk z Topolan pozostawił syna i 3 córki. Stanisław ur. 6.IX.1905 prymus szkoły podch. artyl. w Toruniu, porucznik 3 Dyw. Art. Konnej, Wanda ur. 6.IV.1907, w 1933—inżynier-agronom, Janina ur. 13.IV.11 kształciła się w Belgji i na Romanistyce U. S. B., Halina ur. 23.IX.13—w gimn. Orzeszkowej.

Józef Przemysław¹⁾, em. generał brygady inż. ur. 1.IV.1863 r. 1874/80 korpus kadetów w Petersb. 1880/82 Pawłowska Szkoła Wojsk. W 1891 kończy po 3 lat. studjów Mikołajewską Akad. z tytułem wojskowego inżyniera. W służbie rosyjskiej pozostawał do 1917 r. dochodząc do stopnia pułkownika zajmując wyższe stanowiska w służbie wojsk. techn., ostatnio na Syberji, otrzymał szereg orderów do Włodzimierza II kl. włącznie. W kwietniu 1919 wstępuje do Wojska Polskiego: jest kolejno szefem misji polskiej we Władywostoku, potem dowódcą Wojsk polskich na Syberji, szefem Dep. Technicznego Minist. Spraw Wojsk. etc. W 1924 przeniesiony w stan spoczynku. Odtąd zajmuje się fortyfikacyjną obroną kraju, wykładając w wyższych uczelniach wojskowych, pisząc artykuły do prasy, wydając podręcznik fortyfikacji stałej, wygłaszając odczyty, projektując fortyfikacje Pomorza, Śląska, Wschodnich granic etc. spędzając wolny czas w nabytym ośrodku Opalenie nad Wisłą vis à vis Kwidzyna. Otrzymał Złoty Krzyż Zasługi, Włoski Wojskowy Krzyż i medal interalliée. Ożeniony w 1892 r. z Heleną ur. w Warszawie 2.XI.69 z Romualda i Joanny z Pozarzyckich Gwozdeckich. Córka Helena ur. 14 I 1904 wyszła 20.XII.27 za Stefana Krzepakowskiego. Syn ich Janusz ur. się 18.IX.28.

Stanisława-Antonina ur. 19.III.72, 9.XI.97 wyszła za pułk. rosyjskiej straży gran. Zygmunta-Andrzeja Hołownię h. własn. z Cejkiń, pow. Świeciańskiego, syna Antoniego i Włodzimery ze Śmigielskich, ur. 26.XI.59, zm. 6.IV.21, kawalera ord. św. Stanisława, św. Anny i św. Włodzimierza III st. z mieczami. Córka Marja

¹⁾ Encykl. Wojsk. Warsz. 1931, z dokumentów, oraz z listu od niego.

ur. w 1899 r. mieszka z matką w Świeciu na Pomorzu. Młodsza, Eugenia ur. w 1900 r. zmarła w 1918 w Twerze. Syn Wacław ur. 7.II.1901, ochotnik wojsk Judenicza, w 1929 na Polit. Lwowskiej uzyskuje tytuł inż. arch., poczem wykłada w szkole Techn. w Wilnie, oraz prowadzi roboty budowlane 8.VII.30 żeni się z Ireną c. Zofji z Wasilewskich i Erazma-Wilczyńskich.

Linja-żeńska Wiktorji. Córka por. art. Jana Ant. Wincentego. Wiktorja wyszła za Krasnoborskiego. Oboje umierają przed 1878 r. pozostawiając 2 córki-panny, Aleksandrę zm. na początku XX w. i Helenę zm. w 1919.

Gałąź barona Michała. (herb i stosunek do gałęzi pozostałych—nie ustalony).

W „Deklaracyi Najjaśniejszego Pana względem powtórnego wzbronienia rzekania się własnych zasług rang wojskowych” danej w Zamoyściu 2 paźdz. 1784, a 4-go tegoż miesiąca i roku tamże na sesji Departam. Woysk. wciągniętej do „Aktów Ordynansów do Woyska W. X. Lit. Wydanych od seymu 1780 r. do seymu 1784 r.”¹⁾ Stanisław August poleca „oney zakomunikowanie w oryginalnie Departamentowi Woyskowemu zostaiącemu przy Boku Naszym fligiel adiutantowi w randze Pułkownika Buławy Polney W. X. Lit. JPanu Michałowi Baronowi Burhardtowi” i dalej: „Przeto My Król... takową to Deklaracyą ręką naszą podpisujemy y pieczęcią kancelaryi Naszey stwierdzoną... do wiadomości... przez regulowanego fligieladiutanta Barona Burhardta głównym dowódcem Woysk Naszych Obojga Narodów... przesyłamy.

Gałąź barona Michała²⁾ (stosunek do pozostałych gałęzi nie ustalony). Michał Burhardt żonaty z Wolffówną [?] miał 3 [?] synów. Syn jednego z nich, Otto, zginął w powstaniu węgierskiem w Siedmiogrodzie w 1848 r.

Dwaj synowie drugiego z nich zruszczyli się kompletnie. Jednemu na imię było Edward. Jan syn Michała urodził się około 1790 r.; z żony Małgorzaty hr. Kleeberg miał jedynaka, Jana Krzysztofa ur. w 1830 r. w Bausku, który ożenił się z Salomeą z Dąbkowskich h. Jelita z Łomżyńskiego. (Ojciec Salomei po 1863 r. wyemigrował do Bułgarji). Według tradycji rodzinnej imię Krzysztof dodano Janowi na cześć Krzysztofa Burhardta, który w Upickiej (?) chorągwi pancernej miał brać udział w wyprawie Wiedeńskiej.

Syn powstańca z 1863 r. Jana Krzysztofa i Salomei generał bryg. Stanisław-Seweryn dodał do swego rodzowego nazwiska Burhardt swój pseudonim z P. O. W. i Legjonów—„BUKACKI”, nie korzystając³⁾ z ustawy majowej, orzekającej że żyjący używać swego pseudonimu jako nazwiska, mają załatwić wyszczególnione tam formalności. Stanisław-Seweryn⁴⁾ ur. 8.I.1890 w Cannes, we Francji, pochodzi z rodz. Kurlandzkiej. W 1910 ukończył gimn. polskie w Częstochowie poczem wstąpił na polit. lwowską. Od 1906—sokół, od 1910—strzelec, w 1913—szef sztabu okr. lwowsk., w 1914—komendant Warsz. okręgu Drużyn. Powołany w czerwcu 1914 r. na Kom-ta szk. ofic. na kursie instr. drużyn w Nowym Sączu, przyprawdza oddział do Krakowskich Oleandrów, z nim razem wchodzi w skład 1 Komp.

¹⁾ Arch. Państw. w Wilnie—Księga 18585/45 [18288] karta 225. ²⁾ Z listów od gen. bryg. Stanisława Burhardt-Bukackiego. ³⁾ Pamiętnik historyczno-prawny. T. VIII, z 3. str. 40. Lwów 1930. ⁴⁾ Encyklopedia Wojskowa, Warsz. 1931.

kadrowej¹⁾ i wychodzi z nią w pole 6.VIII.1914, jako d-ca II plut. awansuje w 1 p.p. szybko, 28.XII.1916 przechodzi na dowódcę 5 p.p. Następnie jest adjutantem gen. Beselera, internowany w Benjaminowie do X.1918, kiedy to zostaje komendantem nacz. P. O. W. na okup. austr. 6.XI.18 jest kolejno szefem sztabu wojsk Lubelskiej Republiki Ludowej, potem D. O. G. Lublin, D. O. G. Warsz., sztabu Armji Rezerwowej. W lipcu i w bitwie warszawskiej 1920 dowodzi 8 dyw. piech. w IX.20 — grupą operac. własnego imienia. Ukończył kursa wyższe specj. 31.III.24 został gen. bryg., w 1926 był II viceministrem Spr. Wojsk. następnie generałem do prac przy Gen. Insp. Sił Zbrojnych i delegatem na Konf. Rozbrojenia w Genewie. Odznaczenia: Virtuti Militari 5 klasy, Krzyż Niepodl., Polonia Restit. IV i III st., Krzyż Walecznych—4 klasy, Złoty Krzyż Zasługi, oba polskie medale, Legję Honor. franc. V i III kl. Rum. CR II.

Gałąź Andrzeja (herb i stosunek do poprzednich gałęzi — nie ustalony).

Andrzej Burhardt miał syna Jana żonatego z Marją c. Michała (nazwisko nieznane). Właściciel Montiańc w pow. lidzkim, obrabowanych przez Kozaków w 1831 r., sprzedanych przez opiekę szlachecką w 1839 r. Jan, radca tytularny zmarł po 24 latach służby państw. przed—lub w 1831, pozostawiając ośmioro dzieci Juljana, Konstantego, Hipolita, Lucjana (kol. registr.), Adollinę, Zofję i Scholastykę za Pionkowskim. Zapewne tym ósmym synem tego Jana był Krzysztof, syn Jana, luteranin, w 1866 r. urzędnik do spec. poruczeń w Jurborskiej komorze celnej²⁾.

Gałąź Stanisława (herb i stosunek do poprzednich—nie ustalony).

Stanisław Burhardt, rejent, zmarły około r. 1928 w Radomiu.

BZOWSKI JANOTA h. NOWINA. Wojciech zaślubił N. Dębińską h. Rawicz i miał syna Wincentego, po którym z żony Sadowskiej h. Nałęcz syn Józef, ur. 1704 r., żonaty z Teofilą Jordanówną, z niej syn Aleksander, ur. 1727 w r. 1748 poślubił Jadwigę Węzyk-Rudzka.

Karol, ur. 1777 r. syn Aleksandra, żona Salomea Wolska, z której syn Erazm, ur. 1815 r., wziął za żonę Konstancję Osiecką i z niej miał syna Zygmunta ur. 30.X.1842 r., ożenionego z Heleną Dowbór-Muśnicką, z której syn Władysław ur. 7.IV.1885 r., tego z Heleny Jordanówny syn Jerzy, ur. 3.IX.1920 r.

C.

CEKARZEWSKI Jerzy, sekretarz królewski, 1689 r. podpisany na akcie jako świadek (Arch. Dubrowl.).

CERTOWSKI Jakób pozwał 1728 r. Kościeszów o dzierżawę dóbr w Łukowskiem (Wyr. Tryb. Lubel.).

CHABIELSKI str. 139 — w 18 w. Córka Józefa Walewskiego, kasztelana łączyckiego, i Marji Głębockiej, Anna była za Szymonem Chabielskim, stolnikiem, sieradzkim.

¹⁾ Rosjanie, rewidując w tym czasie jego warsz. mieszkanie, zabierają resztę ocalonych z pożaru w 1905 r. dokumentów rodzinnych. Były tu metryki, absztyły, nadania — jedno z 1611 r. na majątek w pow. Pontewieskim. ²⁾ Pamiętna książka Kow. gub. 1869 r.

CHALEPSKI. Piszą się z Chalepia w pow. kijowskim. Samuel, syn Jana, Aleksander i Konstanty legitymowali się w Tryb. Lubel. 1699 r. Jan Kanty, skarbnik kijowski, prowadził 1700 r. proces o sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CHAMERSKI Tomasz, burgrabia gr. lubelski, instygator Tryb. Lubel., występował 1692 r. z urzędu (Wyr. Tr. Lubel.).

CHAREŃSKI Władysław, syn Krzysztofa, dziedzic części wsi Beska, pozwał 1696 r. Rzewuskiego o sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CHĄDZYŃSKI str. 29 — Medard zm. i pochowany w Warszawie na Powązkach na pocz. obecn. stulecia zostawił dwóch synów: Tomasza i Stanisława. Tomasz zm. w Adamowie w Lubelskiem 1925 r. z Kazimiery Grzędzińskiej zostawił synów: Marka i Wojciecha i córkę Marcelinę ur. 1889 r., zaśl. w Lublinie 1908 r. Protowi Kosickiemu, wł. Ślęcina w pow. jędrzejowskim, synowi Józefa i Heleny z Sucheckich; Marcelina zm. 1931 r., pochowana w Warszawie na Powązkach.

Stanisław, brat Tomasza, z Łucji Arkuszewskiej ma córkę Janinę I v. Sewerynową Cichowską z Sobotki, II v. Dobrzańską i syna Włodzimierza, ożenionego z Przyłęcką (Bork.).

CHEYNOWSKI Tomasz, stolnik buski, prowadził 1726 r. proces w Tryb. Lubelskim o należne sobie sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CHŁOSOWICZ z Chłosowa. Aleksander, deputat na Trybunał Lubelski 1692 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CHMARSKI Jerzy, cześnik żydaczowski 1718 r. Andrzej, Antoni, Kazimierz, Maciej i Michał, bracia rodzeni, występowali 1719 r. w Tryb. Lubelskim o sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CHOCKI Andrzej, oboźny oszmiański, wymieniony 1720 r. jako świadek przy akcie (Arch. Dubrowl.).

CHODOSOWICZ Matjasz, woźny pow. oszmiańskiego, występujący z urzędu (Arch. Dubrowl.).

CHODYREWICZ h. ABRACHIMOWICZ. Kuszoman, chorąży tatarski trocki 1535 r. (Not. Dziad.).

CHODŹKIEWICZ-NIEMIRA Jan, dzierżawca juratycki, sędzia grodz. oszmiański 1638—1642 (Arch. Dubrowl.).

CHOJWICKI Stanisław z wojew. i pow. poznańskiego wypożyczył 1611 r. sumę 90 flor. Maciejowi Byleckiemu (Metr. Kor. 153/272).

CHRAPEK Walenty, dziedzic wsi Karlina w pow. lelowskim 1576 r. (Źr. Dziejowe).

CHRYSTOWSCY h. STARŻA str. 266: Jan z Amelji Tiessen miał prócz syna Roberta drugiego syna Adolfa, uczestnika powstania 31 r., emigranta w Paryżu, zm. w Krakowie w końcu zeszłego stulecia.

Roberta, syn Władysław, wł. Tłokini w Kalskiem, z Anieli Bogusławskiej miał córkę Zofję Żywanowską i synów: Józefa, który z Koczorowskiej ma córkę, Ignacego, wł. Tłokini, posła na sejm, bezdzietnego z Marją Chrzanowską, Antoniego, wł. Pierzchnianki w Kieleckiem, który w r. 1905 zaślubił w Kielcach Marję-Sewerynę Borkiewiczównę, c. Stefana, wł. Oblęgora, i Julji z Pobóg-Gór-

skich, z której ma córkę Zofję i synów: Wacława i Władysława — najmłodszy syn Władysława Jan (Bork.).

CHYZANOWSKI str. 268. — Józef z Elż. Brzeskiej miał synów: Stanisława i Leona, posła do parlam. Wiedeńskiego, literata i autora, wł. Łaz w Olkuskiem, z drugiej żony Anieli Brzeskiej, Aleksandra i Henryka zm. 1915 r. w Krakowie, radcę Dyr. S. Kr. Z. w Kielcach, właściciela Szczodrkowic i Naramy w Olkuskiem, który z Marji Kucieńskiej zostawił 4 córki: Józefę Gerliczową, Stanisławę Józefową Russocką, Emilję Zygmuntową Zubrzycką z Goszczy, Marję Józefową Zubrzycką z Wilkowa i syna Jana, ur. 1872 r., wł. Szczodrkowic, który w r. 1899 zaślubił w Krzęcicach Jadwigę-Helenę Borkiewiczównę, córkę Seweryna, wł. Piotunki i Trzcina, i Felicji z Kosickich, z której syn Henryk-Piotr, ur. w Naramie 1900 r. (metr. Iwanowice).

Konstanty z Bukowińskiej ma dwie córki i synów: Zygmunta oż. I-o z Mieszkowską, II-o Marją Karwacką, Jana ożen. z N. Lipińską, c. Adama i Ryszardyny z Łuniewskich, i Henryka, wł. Krzyżanowic, ożenionego z Dobiecką, c. Józefa i Bronistawę bar. Heydel (Bork.).

CHWALIBÓG str. 280 w. 38 — za Zygmuntem Mateckim Ludwikę Wodzyńską i synów: Karola ur. 1861 bezzennego i Tadeusza ur. 1860, wł. Mysłowa, który z Ossorja Bukowskiej ma córkę za Stanisławem Marjewskim i syna Tadeusza. — Str. 281. Wilhelm z Teresy Grabkowskiej, c. Rocha, skarbnika częcińskiego, i Barbary Dąbskiej — tylko Amelja Dembowska.

Dalej Stefan † 1887, ten z Teresy Russockiej, c. Kwiryna i Teodory Walewskiej, generałówny dzieci: Karolina Antoniowa Kamocka z Posiłowa i Helena I Broniewska, II Tadeuszowa Kobylińska i synowie: Zygmunt zm. 1910 r., wł. Sędziszowa, z Jadwigi Helclowny, c. Józefa z Rzędowic i Adelajdy z Wichrów (?) zaślub. 1883 r. córki: Cecylja I-o za Janem Korzybskim z Wilczysk, II za Hen. Laskowskim, s. Michała i Zofji z Helclów, Zofja za Lucjanem Morzyckim i Adelajda za Rolandem Boguszem, pułkownikiem, oraz synowie: Stefan ur. 1884 zaślubił Adelajdę Wędrychowską, c. Wiktora i Anny Helclowny, bezdzietny, Zdzisław i Władysław ożen. z Haliną Goryniewską, z której syn Zygmunt ur. 1922—drugi brat Zygmunta, a syn Stefana, Władysław ur. 1860, dziedzic Pawłowic, Bolesław, z Jadwigi Bądzińskiej miał syna Adama zm. bezpot. i córki: Aline Korewicką, Marję Porczyńską, Jadwigę Antoniową Sokołowską i Izabelę Bolesławową Dobrowolską.

Stanisław, burg. krak., dz. Szczucina i Lipia, z Konstancji Sędzimirówny, córki Andrzeja i Heleny Jordan, I-o Feiglowej, miał córkę Salomeę za Antonim Lipowskim, rotm. kawal. narodowej. Antoni dz. Szczucina, z żony Konstancji Sucheckiej syn Włodzimierz zm. 1866 r. Laura zm. 1860 r. za Konstantym Lipowskim z Orczek w Galicji, oficerem Krakusów, Helena i Henryka ur. 1821. Drugi syn Stanisława Jan, deputat na sejm 1820 r., ur. 1768 r., żony: I Apolonja Bzowska, II Justyna Suchecka, wdowa po Kempistym, z nich po I-szej Eufemja za Janem Sucheckim, wdowcu po Trembeckiej, dziedzicu Rakoszyna i Henrjeta panna zm. 1840; po II-jej Konstancja za Edwardem Jaraczewskim i syn Mieczysław ur. 1820, dz. Bolencina, ożen. z Wandą Szerszeńską h. Bończa zm. 1875,

po której: Jan dz. Grójca, i Andrzej ur. 1862, dziedzic Bolencina i Kawina—z Celiną Firlej-Bieleńskiej ma córkę Zofję Szweykowską i synów: Stanisława, Jana i Mieczysława (Bork.).

CIECHAŃSKI Jan, oboźny starodubowski, żonaty z Joanną Reczyńską, 1742 r. notowani w akcie sprzedaży (Arch. Dubrowl.).

CIELESKI z Cielezyna Michał, cześnik chełmski 1714 r. Stanisław pozwał Kossakowskiego o sumy 1719 r. Franciszek-Antoni, sędzia deputat na Trybunał 1737 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CIEMIŃSKI v. CIEMIŃSKI Wojciech pozwał 1726 r. Radeckich o sumy (Zap. Tryb. Lubel.).

CINIOWSKI Antoni-Michał występował 1740 r. przeciw Łaszczom o należne sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CIERZPIĘTA. Piszą się od wsi Cierzpięta w pow. liwskim (Żr. Dziejowe).

CIEŻARTOWSKI Wojciech, subdelegat grodz. chełmski, pozwał 1698 r. Rudnickich o dobra Zajczkowo (Wyr. Tr. Lubel.).

CIUPECKI Stefan, stolnik czernihowski 1690 r. Kazimierz, burgrabia czernihowski, z urzędu 1705 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CWIERKOWSKI v. CWIRKOWSKI Grzegorz, regent gr. lubelski 1717 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CYNAKI Bartłomiej, wójt wileński, sekretarz król, administrator ceł W. X. Lit. 1680 r. (Arch. Dubrowl.).

CZAPLICCY str. 358, wiersz 4 — Jan Czaplicki, syn Tomasza, a wnuk Jana, łowczy drohicki, dziedzic Rogienic, Ogerków i Pieskowic, z Magdaleny Bronickiej (świadek 1757 r. metr. Sędziszów). Boniecki cytuje za żonę Marię Czaplicką może I lub II żoną — z niej synowie: I Michał, dalej w herbarzu dobrze, zaś w II wierszu dodać Leopolda-Karola i Helenę za Kozieli-Poklewskim. Leopold Karol, dz. Stanowisk i Łapczynej Woli, ożen. I z Heleną Kozieli-Poklewską, po niej syn Leopold ur. 1888, zm. 1912, Marja zm. panną, Barbara I-o Dyłewska II-o Wańkowiczowa i Eugenja wł. Stanowisk za Ireneuszem Korab-Laskowskim, s. Michała i Zofji Helclówny.

Leopold-Karol z drugiej żony Tymowskiej, dziedziczki Mokrzusza pod Częstochową, ma córkę i 2-ch synów, z których Karol zaślubił 1931 r. Zembruską, c. rejenta z Warszawy. Drugi syn Jakób, syn Jana, z Bogumiłą Czaplickiej ma synów: Marjana, Jana Chryzostoma, Michała i Tomasza, który z zaślub. 1806 Marji Grabkowskiej, c. Feliksa z Zakrzowa i Justyny Dąbskiej ma córkę Pelagję zm. ok. 1876 r., rozwiedzioną z Feliksem Ślaskim.

3) Trzeci syn Jana, Kazimierz ur. ok. 1750 r., dz. Dubromierza, z Anny Puszetówny, ma córki: jedną za Kłossowskim, drugą Annę ur. 1806 † 1899 r.

CZARNOWSKI h. GRABIE. Kapica-Milewski wyprowadza tę rodzinę z Czarnowa w ziemi Wiskiej, tymczasem badania przeprowadzone w ostatnich czasach wskazują, iż ród ten wywodzi się z Czarnowa w ziemi Warszawskiej, dawny powboński i jest pokrewny z Młochowskimi h. Belina.

Jan Sasin z Młochowa całą część swoją w Młochowie, w pow. warszaw-

skim, zamienia w 1430 r. na grunt w Czarnowie i sumę 80 kóp gr. z Andrzejem **Grabią** i Jakóbem z Czarnowa.

W 1439 r. Xże Mazowiecki w nagrodę zasług nadał prawo chełmińskie Andrzejowi **Grabi** i Jakóbowi z Czarnowa, braciom, dla dóbr Czarnowa i dla Młochowa, które mają nabyć, uwalniając powyższych Andrzeja Grabię, Jakóba i ich sukcesorów od wszystkich kar, nakładanych przez dygnitarzy książęcych za wyjątkiem kary 50 (księciu), sędziemu 4 i podsędkowi 2 gr.

W 1442 r. Szl. Jakób z Czarnowa i synowiec jego Stanisław przeprowadzili dział dóbr w ten sposób, iż Jakób otrzymał części kupne przez Jana, ojca Stanisława, i części Rzechowa, a Stanisław zatrzymał wójtowstwo w Ciepeliowie ze wszystkimi onego prawami; w roku następnym Mikołaj z Czarnowa sprzedał części swych dóbr za 100 kóp Jakuszowi z Laskowa.

W 1472 r. ks. Andrzej, kapelan i dziedzic z Czarnowa, części nabyte od braci Pawła i Macieja, podarował bratu Mikołajowi.

Xże Mazowiecki w nagrodę zasług Mikołaja nadaje w 1475 r. prawo chełmińskie dla Czarnowa, w ilości 10 łanów, aby kmiecie tych dóbr nie płacili więcej czynszu jak 6 gr. opłacanego księciu, a 1480 r. za niepomierne zasługi Mikołaja z Czarnowa zwalnia onego i jego sukcesorów od wszelkich kar, nakładanych przez wojewodów, kasztelanów i innych urzędników.

W 1491 r. Szl. Jakób, syn Mikołaja z Czarnowa, zamienił 8 łanów w Czarnowie na 1 łan we wsi Skorosze z dopłatą 32 kóp gr.; po Jakóbie syn Tomasz z Czarnowa-Uljaszowa pokwitował 1513 r. z długu 3½ kóp gr. Andrzeja z Pogroszewa i miał synów: Stanisława i Mikołaja. Stanisław, syn ng. Tomasza Czarnowskiego z Czarnowa-Uljaszowa, dziedzic części dóbr Orły Większe w pow. sochaczewskim, otrzymanych po babce swej Elżbiecie, córce ng. Mieczka z Orłów Większych, ustąpił 1553 r. te części siostrze swej Annie, żonie Stanisława Wielgosz z Otrembusów.

Szl. Paweł, syn ng. Mikołaja Czarnowski z Czarnowa Ule, ustąpił 1608 r. części w Czarnowie Ule bratu swemu rodzonemu Janowi, wicedziekanowi kolegiaty św. Jana w Warszawie; braćmi Pawła byli również: Baltazar, Tomasz i Jerzy.

Po Stanisławie, synie Tomasza, pozostało dwóch synów: Jan i Tomasz. Jan i Tomasz, rotmistrz J.Kr.Mci, któremu Zygmunt III w 1609 r. polecił wybranie poborów z dóbr i dzierżaw królewskich z wojew. mazowieckiego, rawskiego i podlaskiego.

Jan, dziedzic z Czarnowa Ule, zw. Siestrzankowicz, miał córkę Reginę za Janem Krośnią i syna Pawła, który w 1611 r. cedował pewne grunty zastawione przez Sebastjana Czarnowskiego zw. Wilk Tomaszowi Czarnowskiemu, powyższemu rotmistrzowi w sumie 12 kóp groszy.

Paweł, dziedzic na Czarnowie-Ule 1611 r., pozostawił synów: Jana, Tomasa i Jakóba, który w 1635 r. wspólnie z żoną Maryną Czechowską zapisali sobie wzajemne dożywocie na dobrach swoich; Jakób z powyższej żony pozostawił syna Andrzeja zw. Jaugustyniak, dziedzica na Kownatkach, w pow. kamieńczykowskim, który w 1665 r. sprzedał części tych dóbr Walentemu Badańskiemu.

Maciej, syn Andrzeja Czarnowskiego, dziedzic na Czarnowie, zapisał 1677 r. na dobrach Czarnowie 300 flor. posagu 1-ej swej żonie Katarzynie, córce Andrzeja Mieszkowskiego, a 1682 poślubił drugą żonę Zofję Pokrzywnicką, córkę Wojciecha z Karpina, i tej żonie zapisał 150 flor.; w 1684 r. Maciej, syn ng. Andrzeja **Jaugustyińskiego**-Czarnowskiego, zastawił w 12 flor. część gruntu, jaką otrzymał po stryju swoim Wojciechu **Radziwille**-Czarnowskim, Maciejowi Mieszkowskiemu; Maciej z 1-ej żony miał syna Andrzeja, z drugiej synów: Stanisława i Wojciecha.

Andrzej, syn ng. Macieja i Mieszkowskiej, zapisał 50 tynfów posagu 1721 r. na dobrach swoich Czarnowie i Mieszkach, otrzymanych za żoną Teresą z Wadkowskich; w 1746 r. między Szl. Andrzejem i Stanisławem Czarnowskimi i Stanisławem Czarnowskim Wilkowicz stanęła ugoda o część gruntu zastawnego przez Macieja Augustynka Czarnowskiego, ojca powyższych Andrzeja i Stanisława. Andrzej i Wojciech, bracia rodzeni, zawarli 1748 r. komplancję o rozdział części w Czarnowie.

Andrzej, żonaty z Teresą Wadkowską h. Nałęcz, pozostawił czterech synów: Rocha, Adama, przeora w zakonie Bernardynów, Józefa, komornika ziemi rożańskiej, i Mateusza bezdzietnych.

Roch, właściciel Czarnowa, Kozłów, Wólki-Kozłowskiej, komornik graniczny rożański w r. 1757, skarbnik nurski 1765, poseł w r. 1764 z ziemi nurskiej na elekcję Stanisława-Augusta, miecznik 1772, podstoli 1782 i podczaszy nurski. W r. 1779 był podstarościm i sędzią grodzkim kamienieckim. Żonaty z Brygittą Klicką, h. Prus I, córką Karola, podczaszego rożańskiego, i Ewy Chądzyńskiej, h. Ciołek, pozostawił syna Józefa-Wojciecha i córki: Józefę, zamężną Swieszewską, Petronellę zamężną Komierowską, Joannę i Zofję, która spadłszy z konia, zabiła się.

Józef-Wojciech, syn Rocha, pułkownik wojsk polskich z nominacji Kościuski w r. 1794, komornik graniczny rożański 1775, sędzia ziemiański kamieńczykowski 1797, właściciel Czarnowa, Chajęt, Kozłów, Wólki-Kozłowskiej, Laskowa i Jakuszewa, żonaty był dwa razy: I-voto z Maryanną Paschalis-Jakubowicz, herbu własnego, córką Paschalis-Jakubowicza, właściciela dóbr Zielonki, Lipkowa, Prus etc. w pow. warszawskim, założyciela znanej fabryki pasów w Lipkowie, sekretarza J. Kr. Mości, i Maryanny Muradowicz herbu własnego. II-voto z Ludwiką Rzechowską h. Dąbrowa. Z pierwszego małżeństwa z Maryanną Paschalis-Jakubowicz, zmarłą w r. 1806, pozostawił synów: Jana-Benedykta ur. w r. 1803 i Józefa-Tomasza ur. w r. 1801 i dwie córki: Teresę I-voto w r. 1818 za Walentym Lasockim herbu Dołęga, II-voto za Janem Janina-Sobieckim, oficerem wojsk polskich za Księstwa Warszawskiego, następnie adjutantem gen. Dąbrowskiego, kaw. orderu Virtuti-Militari, zmarłym w Krakowie w r. 1865, bezdzietnie. Druga córka Marjanna, wł. Chróściel, za Franciszkiem Jaźwińskim, h. Grzymała, rzeczywistym radcą stanu, kaw. orderu Św. Stanisława i innych, ur. w r. 1787. Józef-Wojciech z drugiego małżeństwa z Ludwiką Rzechowską pozostawił syna Juljana, wł. majątku Jaktory pod Warszawą; ten żonaty z Kuzłówną pozostawił synów: Maksymiljana, wł. Jaktor, Ignacego i córkę Teresę, wszyscy troje bezdzietni. Juljan, syn Józefa-Wojciecha i Ludwiki, miał rodzeń-

stwo, Magdalенę, zamężną Borysławską, Karolinę, Emilję i Teodora, wszyscy zmarli również bezdzietnie.

Jan-Benedykt, syn Józefa-Wojciecha, właściciel Czarnowa, Łęk, Mierosławic, Wałów, Gaju w Kutnowskim, oficer drugiego pułku strzelców konnych, odznaczony złotym krzyżem wojskowym, brał udział w rewolucji i zwolniony został ze służby w r. 1831. Żonaty z Ewą-Emilją-Koletą Świętosławską h. Rola, córką Rafała, wł. Pawłowic, Siemienic, Rustowa, Rzućowa w Radomskim, sędziego pow. orłowskiego, a siostrą Aleksandra znanego z udziału w napadzie na Belweder, później emigranta, i Eleonory z Leszczyńskich h. Belina, wł. dóbr i miasta Białej w ziemi Rawskiej, pozostawił synów: Aleksandra-Józefa, w r. 1834, Artura-Jana, w r. 1836, Józefa-Wiktora, 1838 r. urodzonych w Czarnowie, Eugeniusza-Jana w r. 1840 i Eustachego w r. 1842 urodzonych w Łękach, oraz córki: Maryę, Rafałę zmarłymi dziećmi, i Eleonorę, zamężną za Stanisławem Grabińskim, h. Pomian, wł. dóbr Walewice pod Łowiczem i Chełmicy pod Włocławkiem, zmarłą w r. 1909 w Walewicach.

Aleksander-Józef, syn Jana-Benedykta, wł. Łęk pod Kutnem i Konopat pod Zieluniem, żonaty z Amelią Tabęcką, h. Dąbrowa, córką Konstantego, wł. dóbr Zieluń i Dłutowo w Mławskim, i Amelii z Krępskich h. Ostoja, zmarłych i pochowanych w Łękach, pozostawił synów: Józefa-Tomasza, ur. 1871 r., Adama w r. 1874, oraz córki: Adolfinę ur. w r. 1867, zamężną za Stanisławem Łubieńskim h. Pomian, wł. Ostrowców pod Sochaczewem, i Aniełę.

Artur-Jan, syn Jana-Benedykta, wł. dóbr Mierosławic pod Kutnem, żonaty z Jadwigą Zielińską h. Świnka, zmarli w Warszawie i pozostawili synów: Konstantego ur. w r. 1872, Karola ur. w r. 1882 i Ludwika, oraz córki: Emilję, Józefę, Jadwigę i Janinę zamężną Grabińską.

Józef-Wiktor, syn Jana-Benedykta, Dr. praw., wł. dóbr Prusinowice, Zalesie, Otok, Otoczek pod Szadkiem, żonaty z Maryą Kozarską h. Węzyk, córką Michała i Kazimiery z Pułaskich h. Ślepowron, pozostawił syna Kazimierza-Bronisława ur. 1877 i córki: Zofię-Maryę ur. 1873, zamężną I-mo voto za Henrykiem Łączyńskim h. Nałęcz, wł. Złotnik pod Kaliszem, II-voto za Kazimierzem Pułaskim, h. Ślepowron, malarzem, i Wandę Kazimierę ur. 1878, zamężną za Ludomiłem Pułaskim, h. Ślepowron, wł. dóbr Grzymiszew pod Kaliszem, tajnym szambelanem J. Św. i senatorem.

Eugenjusz-Jan, wł. Wałów i Rogaszyna pod Kutnem, zmarł w Wałach w r. 1909, pochowany w Łękach, żonaty z Anną Czarnomską h. Jastrzębiec, zmarłą w Supraślu pod Białymstokiem, pochowaną w Łękach w r. 1931, córką Stanisława, wł. Dubidz pod Noworadomskiem, i Heleny z Czarnomskich h. Jastrzębiec, pozostawili syna Jana-Franciszka ur. 1883 w Wałach i córki: Maryę zakonnice z gromadzenia S. S. Niepokalanek, zmarłą w Wierowie nad Bugiem, pochowaną w Szymanowie pod Sochaczewem, Annę, zakonnice, przełożoną S. S. Niepokalanek w Nowym-Sączu, i Helenę zamężną za Konstantym bar. Zacherem, h. Runo, wł. dóbr Supraśl pod Białymstokiem.

Eustachy-Jan, syn Jana-Benedykta, wł. dóbr Gaj pod Łęczycą, zmarł w r. 1912, pochowany w Łękach, żonaty z Zofią Kolumna-Walewską, córką Wincen-

tego, wł. dóbr Dzierzbice pod Krośniewicami, i Emilii z Ziółkowskich h. Korczak, pozostawił dwóch synów: Stanisława ur. 1880, bezdzietnego i Czesława ur. 1883, zmarłego w r. 1916, pochowanego w Łękach.

Wszyscy wyżej wymienieni synowie Jana-Benedykta, t. j. Aleksander, Artur, Józef, Eugenjusz, Eustachy brali czynny udział w powstaniu w r. 1863.

Józef-Tomasz, syn Aleksandra-Józefa, wł. Łęk w Kutnowskim, ożenił się z Izabellą Koczorowską, h. Rogala, córką Józefa i Izabelli z Zabłockich h. Łada, wł. Rybna pod Sochaczewem i Izabelli w Poznańskim, pozostawił dwie córki: Maryę zamężną za rotmistrzem Tadeuszem Nowińskim, kaw. krzyża Virt. Militari etc., i Aleksandrę za Zdzisławem Kiwerskim h. Jastrzębiec, wł. dóbr Żydowo na Kujawach.

Adam-Michał, syn Aleksandra-Józefa, wł. dóbr Konopaty pod Zieluniem, żonaty z Franciszką N., pozostawił córki: Maryę ur. 1914, Anielę ur. 1919, synów: Jana ur. 1916, i Adama ur. 1922.

Konstanty, syn Artura-Jana, żonaty z Stefanią Chodyniecką h. Lubicz, córką Józefa i Stefani z Białostockich, pozostawił córki: Maryę ur. 1906, mag. fil. Uniwersytetu Warszawskiego, Zofię ur. 1908, inż. agronom. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Barbarę ur. 1913 i syna Stefana-Zenona ur. 1916 r.

Karol, syn Artura-Jana, żonaty z Katarzyną Kamelą, pozostawił dwóch synów: Józefa i Jana.

Ludwik, syn Artura-Jana, dyrektor teatrów Lwowskich, zm. 1933 r. bezdzietny.

Kazimierz-Bronisław, syn Józefa-Wiktora, wł. Rostkowa pod Przasnyszem, żonaty z Józefą Wodzińską h. Jastrzębiec, córką Jana i Maryi z Karnkowskich h. Junosza, wł. Zaborówka pod Warszawą, pozostawił synów: Józefa i Jana, oraz córki: Wandę i Zofię.

Jan-Franciszek, syn Eugeniusza-Jana, wł. maj. Rossocha pod Rawą Mazowiecką i dóbr Łęki w Kutnowskim, które nabył w r. 1928 od Józefa-Tomasza Czarnowskiego, tajny szambelan J. Św. i Kawaler Maltański, żonaty z Heleną Kalinowską, h. Kalinowa, córką Gabryela i Heleny z Weryhów h. Ślepowron, pozostawia córkę Annę-Helenę, ur. w Warszawie d. 3 listopada 1918 r. i synów: Gabryela-Eugeniusza ur. w Rossosze d. 6 sierpnia 1921 i Jana-Rafała ur. w Warszawie d. 9 lutego 1925 r.

Józef-Tomasz, brat Jana-Benedykta i syn Józefa-Wojciecha, pułkownika, wł. dóbr Kroczewo pod Zakroczymiem, Dr. prawa w r. 1822, żonaty z Wandą Okońską, pozostawił córki: Wandę ur. 1838, za Stanisławem-Leonardem Damięckim, h. Dąbrowa, Zofię za Stefanem Skarbeck-Woyczyńskim, wł. dóbr Poręty w Łomżyńskim, oraz syna Kazimierza-Felicjana ur. 1835, wł. dóbr Kroczewo, Złotopolice, Sobole, Strubiny, Załuski i Secymin pod Zakroczymiem. Żonaty z Teresą ze Zbyszewskich h. Topór, córką Jana Nepomucena i Magdaleny ze Śląskich, wł. dóbr Wierzbowa pod Kijowem, pozostawił synów: Józefa-Jana ur. 1875 i Stefana-Zygmunta, Prof. Uniw. Warszawskiego, bezdzietnego, oraz córki: Zofię-Eufrozinę zamężną za Stanisławem Rzewuskim, h. Krzywda, wł. Rybczewic pod Lublinem, Marię-Magdalенę za Henrykiem Skarzyńskim, h. Bończa i Wandę-Sylwę za Kazimierzem Skarzyńskim, h. Bończa, wł. dóbr Rybienko pod Wyszkowem.

Józef-Jan, syn Kazimierza-Felicjana, wł. dóbr Kroczewo etc., żonaty z Janiną Rembielińską h. Lubicz, zmarły w r. 1917 w Kroczewie, pozostawił syna Kazimierza, oraz córki: Zofję i Wandę zamężną za Koelichenem, współwłaścicielem maj. Włochy pod Warszawą.

Żyjący w początkach 18-go wieku Stanisław Czarnowski, pozostawił synów: Jana i Józefa; Jan pozostawił syna Józefa-Antoniego, majora wojsk polskich, wł. Uchorza, pow. humańskiego w r. 1790, po którym dwóch synów: Łukasz, marszałek humański, żonaty z Sulatycką h. Sas i Alojzy, marszałek hajsyiński, żonaty również z Sulatycką h. Sas.

Łukasz pozostawił córki: Helenę, zamężną za Ignacym Chelmińskim, Serafinę zamężną za Michałem Mrozowickim, h. Prus III i syna Józefa-Włodzimierza.

Alojzy, marszałek hajsyiński, pozostawił córkę Marię zamężną za Zygmuntem Podhorskim i syna Józefa, w r. 1836 właściciela Komarówki etc., żonatego z Żukowską, z których dzieci: Józef, wł. Komarówki, Janowa i Nawojówki, Olgierd, wł. Peljampola, Tarnowego-Lasu i Struńkowa, gdzie ufundował kościół, Adam, wł. Szelpachówki, Uchorza i Lipowienki, żonaty z Lubańską z Woronczy i Izabella-Wanda r. 1889 zamężna za Tadeuszem Mazarakim, wł. Mytnika, pow. lityńskiego.

Ź R Ó D Ł A.

Wypis z Rocznika Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, tom X. Rok 1930, stronica 89-ta.

1. Grabia defert rastrum album pro insigni inter tres montes in campo glauco. Genus de baronibus ex Bohemia ducens, ubi modernis temporibus familia Rosconum praeclara viget et habetur. Ex qua huc in Polonia devenientes in terram Siradiensem prope oppidum m. Piotrkow in rure Wola ab ea familia, quae quoque hodierno tempore Grabia Wola nuncupatur, et demum in Masouia familiam suam numerosam propagaverunt.

(Tłomaczenie).

Herb Grabie przedstawia białe grabie pomiędzy trzema górami w żółtem polu. Ród powyższy wywodzi się z baronów czeskich, gdzie ówczesnie sławny ród Rosconum mieszkał i posiadał włości. Z tej rodziny przeszli do Polski i osiedli w ziemi Sieradzkiej niedaleko m. Piotrkowa, we wsi Wola, która od tej rodziny do dnia dzisiejszego zwie się Grabią-Wolą i liczną rodziną tamże się rozrodzili.

Grabie w herbie miała od XIII wieku czeska rodzina Hrabisziców (M. Kolář, Českomorawska heraldika, Cz. I. Praga 1902, s. 29 i 204). Rodziny wymienionej Kam. herbarze czeskie nie podają.

1430 r. we środę po niedzieli Palmowej w Warszawie.

2. Jan Sasin z Młochowa całą część swoją w Młochowie, w pow. warszawskim, zamienił na grunt w Czarnowie i sumę 80 kóp gr. z Andrzejem Grabią i Jakubem z Czarnowa.

Metr. Duc. Masoviae 3/229.

3. Czarnowo iura. Anno (millesimo CCCC-o tricesimo nono) die loco (in Zacroczim) et testibus ut supra, feria tertia ante sancti Adalberti, Dominus dux

donavit ius infrascriptum racione residence personalis in ducatu suo Andree **Grabye** et Jacobo fratribus de Czarnowo super porciones ipsorum, quas nunc habent aut ipsas in posterum emere contigerint in Młochowo tantum hereditate in districtu Varschoviensi prope Tharczin situata, videlicet quod kmethones eorum de quolibet manso de censu sancti Martini soluent non plus nisi per octo grossos latos. Item absoluit eosdem kmethones a laboribus castrorum antiquorum communibus, novis castris exceptis etc. Item absoluit praedictos Andream Grabyam et Jacobum et eorum posteros ab omnibus penis omnium dignitariorum etc. ducalibus magnis et parvis, exceptis a pena vero quinquagenali, iudic quatuor et subiudici duos grossos soluent et pagabunt.

1439 r. we wtorek przed św. Wojciechem w Zakrocymiu.

4. Książę (Bolesław) w nagrodę zasług nadał prawo chełmińskie Andrzejowi **Grabie** i Jakóbowi z Czarnowa dla dóbr Czarnowo i dla Młochowa w pow. warszawskim, które mają nabyć, zwalniając powyższych, Andrzeja Grabię, Jakóba i ich sukcesorów od wszystkich kar, nakładanych przez dygnitarzy książęcych za wyjątkiem kary 50 (księciu), sędziemu 4 i podsędkowi 2 gr.

Metr. Duc. Mas. 3 f. 151v.

1442 r. we środę po św. Janie Chrzcicielu w Rożanie.

5. Szlachetny Jakób z Czarnowa i Stanisław z Czarnowa, synowiec jego, przeprowadzili dział dóbr w ten sposób, iż Jakób otrzymał części kupne przez Jana, ojca Stanisława, nabyte od Jaszczolda z Czunowa, w pow. warszawskim, i Rzechowa, w pow. zakroczymskim, a Stanisław zatrzymał wójtostwo w Ciepielewie ze wszystkimi onego prawami.

Metr. Duc. Mas. 3 f. 274v.

1443 r. we środę przed Oczyszczeniem N. Marji Panny w Warszawie.

6. Mikołaj z Czarnowa całą część swoją w Czarnowie, w pow. warszawskim, sprzedał za 100 kóp gr. szl. Jakuszowi z Laskowa.

Metr. Duc. Mas. 3 f. 282v.

1472 r. w czwartek w sam dzień Nawiedzenia N. Marji Panny w Winnicy.

7. Wielebny Andrzej, kapelan i dziedzic z Czarnowa z miłości braterskiej do brata swego rodzonego Mikołaja, całą część nabytą w Czarnowie od szl. Pawła i Macieja, braci rodzonych z Czarnowa, podarował temuż Mikołajowi.

Metr. Duc. Mas. 6 f. 14.

1475 r. w poniedziałek nazajutrz Zielonych Świątek w Rożanie.

8. Janusz Xze Mazowiecki w nagrodę zasług szl. Mikołaja z Czarnowa nadał dla dóbr jego Czarnowo, w ilości 10 łanów, prawo chełmińskie, aby kmiecie tych dóbr nie płacili więcej jak 6 gr. czynszu płaconego księciu.

Metr. Duc. Mas. 6 f. 71 v. 9 f. 84 v.

Pierwsze nadania z r. 1470 wspólnie z Laskowem, Chajętami i Targowem.

1475 r. we wtorek przed świętem Piotra i Pawła w Serocku.

9. Szl. Jan z Czarnowa z braćmi zapłacił karę 6 grzywien i ma wymierzyć część swoją bratu swemu rodzonemu Mikołajowi w ciągu dwóch tygodni.

Wizka Ziems. 1 f. 700.

1480 r. w poniedziałek przed św. Prokopem w Rożanie.

10. Janusz Xze Mazowiecki, mając na uwadze niepomierne zasługi szl. Mikołaja z Czarnowa, zwalnia onegoż i jego sukcesorów od wszelkich kar sądowych, tak wielkich jak i małych, jak sędziów, podsędków, wojewodów, kasztelanów i wogóle wszystkich urzędników, tak iż nie mają wcale onych płacić z wyjątkiem kary 50-ciu na rzecz księcia. (Bardzo obszerna treść po łacinie).

Metr. Duc. Mas. 6 f. 133.

1491 r. w poniedziałek w czasie oktawy Trzech Króli w Wiznie.

11. Szl. Jakób, syn Mikołaja z Czarnowa vel Turzałaka w pow. wąsowskim, zamienił 8 łanów w Czarnowie w pow. zakroczymskim ze Szl. Adamem ze Skorosze na 1 łan w Skorosze z dopłatą 32 kóp gr.

Metr. Duc. Mas. 6 f. 255 v.

1513 r. w poniedziałek przed św. Małgorzatą na roczkach ziem. w Błoniu.

12. Szl. Tomasz, syn ng. Jakóba z Ulaszowa Czarnowa, pokwitował z długu 3½ kóp gr. Andrzeja z Pogroszewa.

Akta Ziems. i Gr. Warszaw. Dissoluta.

1553 r. w poniedziałek nazajutrz św. Trójcy na roczkach ziem. w Błoniu.

13. Szl. Stanisław, syn ng. Tomasza Czarnowskiego z Czarnowa-Ułaszowa, dziedzic z ziemi i pow. sochaczewskiego, części dóbr Orły Większe w pow. sochaczewskim, otrzymanych po babce swej Elżbiecie, córce ng. Mieczka z Orłów Większych, ustąpił siostrze swej Annie, żonie Stanisława Wielgosz z Otrembusów.

Akta Ziems. Błońskie 8 f. 356.

1607 r. w poniedziałek nazajutrz święta Narodzenia św. Jana Chrzc. w grodzie warszawskim.

14. Szl. Jan Czarnowski, syn Stanisława z Czarnowa Plewina, winien sumę 58 flor. za arendę części w Czarnowie braciom swym stryjecznym; Szl. Baltazarowi, Tomaszowi i Jerzemu, synom ng. Mikołaja Czarnowskiego.

Donat. Varsov. 34 f. 777.

1608 r. we środę w wigilję św. Stanisława w maju w grodzie warszawskim.

15. Szl. Paweł Czarnowski, syn ng. Mikołaja z Czarnowa Ule, dobra swoje w Czarnowie Ule ustąpił bratu swemu rodzonemu Janowi Czarnowskiemu, wicedziekanowi kollegiaty św. Jana w Warszawie.

Donat. Varsovienses 35 f. 260 v.

1609 r. w piątek nazajutrz święta Bożego Ciała w grodzie warszawskim.

16. Zygmunt III poleca Urodz. Tomaszowi Czarnowskiemu, rotmistrzowi JKMci wybranie poboru z dóbr i dzierżaw królewskich z województw: mazowieckiego, rawskiego i podlaskiego.

Don. Vars. 35 f. 949.

1611 r. we wtorek przed św. Marcinem w grodzie warszawskim.

17. Szl. Paweł Czarnowski, syn ng. Jana Siostrzankowicza z Czarnowa Ule, cedował pewne grunty zastawione przez Sebastiana Czarnowskiego zw. Wilk Szl. Tomaszowi Czarnowskiemu, synowi ng. Stanisława z Czarnowa Ule, rotmistrzowi JKMci, w sumie 12 kóp gr.

Donat. Varsov. 39 f. 1630—1.

1635 r. w sobotę nazajutrz św. Małgorzaty w grodzie warszawskim.

18. Szl. Jakób Czarnowski, syn. ng. Pawła i Szl. Maryna Czechlowska, małżonkowie, zapisali sobie wzajemne dożywocie na dobrach swoich.

Donat. Varsov. 48 f 2021.

1643 r. w poniedziałek po święcie Trzech Króli, w grodzie warszawskim.

19. Szl. Jan, syn ng. Pawła Czarnowskiego Siestrzankowicza, części swoje w Czarnowie odstąpił bratu swemu rodzonemu Tomaszowi.

Donat. Varsov. 48 f 1143.

1665 r. w środę po niedzieli Rogationum, w grodzie warszawskim.

20. Szl. Andrzej Czarnowski, syn ng. Jakóba, sprzedał części dóbr swoich Kownatki w pow. kamieńcykowskim Szl. Walentemu Badańskiemu.

Donat. Varsov. 53 f 645.

1677. we środę po niedzieli Exaudi.

21. Szl. Maciej, syn ng. Andrzeja Czarnowskiego, zapisał 300 flor na dobrach Czarnowie posagu żonie swej Katarzynie, córce Andrzeja Mieszkowskiego.

Dokumenty rodzinne.

1682 r. we środę po niedzieli Jubilate w zamku kamienieckim.

22. Szl. Maciej, syn Andrzeja Czarnowskiego z Czarnowa, zapisał żonie swej Szl. Zofji Pokrzywnickiej sumę 150 flor.

Dokumenty rodzinne.

1682 r. we środę po niedzieli Jubilate w zamku kamienieckim.

23. Szl. Zofja Pokrzywnicka, córka Wojciecha z Karpina, żona Szl. Macieja Czarnowskiego, kwituje z sumy 100 flor. męża swego.

Dokumenty rodzinne.

1684 r. w poniedziałek po św. Andrzeju w grodzie kamienieckim.

24. Szl. Maciej, syn ng. Andrzeja **Jaugustyński**-Czarnowski, zastawił w 12 flor. część gruntu, jaką otrzymał po stryju swoim Wojciechu **Radziwiłł**-Czarnowskim, Szl. Maciejowi Mieszkowskiemu.

Dokumenty rodzinne.

1721 r. w piątek przed świętem Oczyszczenia N. Marji Panny w grodzie kamienieckim.

25. Urodzony Andrzej Czarnowski, syn ng. Macieja i Katarzyny Mieszkowskiej, zapisuje 50 tyńfów posagu na dobrach swoich Czarnowie i Mieszkach, otrzymanych za żoną.

Dokumenty rodzinne.

1746 r. w poniedziałek po św. Janie Chrzcicielu w grodzie kamienieckim.

26. Między Szl. Andrzejem i Stanisławem Czarnowskimi i Stanisławem Czarnowskim-**Wilkowicz** ugoda o część gruntu zastawionego przez Macieja **Augustynka** Czarnowskiego, ojca powyższych Andrzeja i Stanisława Czarnowskich.

Dokumenty rodzinne.

1748 r. dnia 24 czerwca w Czarnowie.

27. Między P. P. Andrzejem z ng. Katarzyny Mieszkowskiej spółdzonym, a Wojciechem z ng. Zofji Pokrzywnickiej, powtórnego małżeństwa spółdzonym z drugiej strony, ng. Macieja Czarnowskiego synami zawarta komplancja o rozdział części w Czarnowie.

Dokumenty rodzinne.

1764 r. die 8 Julii w Wólce Kozłowskiej.

28. Między P. Adamem Czarnowskim, ng. Ludwika i Barbary z Czarnowskich synem, dziedzicem części na Czarnowie, a W. Rochem Czarnowskim, Komornikiem G. R., ng. Andrzeja i Teresy z Wadkowskich synem, zawarto kontrakt sprzedaży i zaspokojenia posagu po ś. p. Barbarze Czarnowskiej a Imci P. Komornika P. Maciejem Czarnowskim dziadem. Te części na Czarnowie W. Michałowi Kozłowskiemu, stolnikowi owruckiemu, sprzedano.

Dokum. rodzinne.

1770 r. dn. 17 kwietnia par. Postoliska.

29. Wypis chrztu Józefa-Wojciecha Czarnowskiego, syna Rocha i Brygitty z Klickich.

Księgi Urodzeń.

1777 r. die 1 Octobris, w grodzie kamienieckim.

30. Wielm. Roch Czarnowski, miecznik ziemi nurskiej, podstarości grodz. kamieniecki, dziedzic dóbr w Czarnowie, sprzedaje części dóbr Kozły W. Michałowi Kozłowskiemu, stolnikowi owruckiemu, część zaś brata jego Józefa, komorn. graniczn. rozańs. została, jako jej od niego nie nabył.

Dokum. rodzinne.

1798 r. dn. 5 stycznia w Warszawie.

31. Między Jegomości P. Paschalisem-Jakubowiczem i Marjanną z Muradowiczów małżonkami z jednej, a JPanem Józefem Czarnowskim, niegdy W. Rocha i Brygitty z Klickich synem z drugiej strony przedślubny kontrakt, mocą którego pomienieni Imci Państwo Jakubowiczowie Marjannie córce swojej, wydając ją za tegoż Józefa-Wojciecha Czarnowskiego, sumę 150000 zp. na posag i przytem w szczegółach wyprawy zł. 15223 gr. 28 przeznaczyli. Takowy kontrakt do ksiąg ziemskich pow. Kamieńca Mazowieckiego 27 lutego 1798 r. wniesiony.

Dok. rodzinne.

1798 r. dn. 27 stycznia w aktach pow. Kamieńca Mazowieckiego.

32. Józef-Wojciech Czarnowski, dóbr Kozły i Wólka Kozłowska dziedzic, Marjannie z Jakubowiczów żonie swojej sumy zł. 15233 gr. 28 za wyprawę, drugą 20.000 złp. na rachunek posagu wziętą, zapisał na dobrach swych Kozłach i Wólce Kozłowskiej.

Dok. rodzinne.

1798 r. dn. 7 września akta kamienieckie.

33. W. Józef Czarnowski zapisał sumę 40000 złp. na rachunek posagu żonie swej Marjannie z Jakubowiczów od rodziców jej przeznaczonego i od tychże rodziców otrzymanego i sumę tę zabezpieczył na dobrach swych Kozłach i Wólce Kozłowskiej.

Dok. rodzinne.

1801 r. dn. 5 kwietnia par. św. Jana w Warszawie.

34. Zaświadczenie o dopełnionej ceremonii chrztu nad dziećmi Józefa Czarnowskiego i Marjanny z Jakubowiczów małżonków: Marjanny-Brigitty ur. 12.1. 1800 r. i Józefa-Tomasza ur. 17.11.1801 r.

Dok. rodzinne.

1804 r. dn. 4 lipca, akta ziemskie kamienieckie.

35. Józef-Wojciech Czarnowski żonie swej Marjannie z Jakubowiczów sumę 90000 złp. posagu wreszcie przeznaczonych 150000 złp. zapisał na dobrach swoich Wólce, Kozłach, Laskowie i Jakuszewie.

Dok. rodzinne.

1804 r. dnia 6 listopada par. Postoliska.

36. Zaświadczenie ceremonii chrztu Jana-Benedykta-Paschalisa, syna Józefa Czarnowskiego i Marjanny z Jakubowiczów, urodzonego dn. 30.VI.1803 r.

Dokum. rodzinne.

1806 r. dn. 13 czerwca, par. Postoliska.

37. Zaświadczenie ceremonii chrztu Kazimierzy-Alexandry, córki Józefa-Wojciecha Czarnowskiego i Marjanny z Jakubowiczów, urodzonej dn. 9.III.1806 r.

Dokum. rodzinne.

1806 r. dn. 30 czerwca par. Postoliska.

38. Akt śmierci Marjanny z Jakubowiczów, żony Józefa-Wojciecha Czarnowskiego, zmarłej dn. 11 marca tegoż roku.

Dokum. rodzinne.

1806 r. dn. 10 sierpnia.

39. Inwentarz majątku po zmarłej bez testamentu Marjannie z Jakubowiczów Czarnowskiej, obejmujący masę stanu czynnego z poprzednich zapisów złożoną flor. 165223 gr. 28, za rzeczy według ogólnego rejestru flor. 1058, wogóle masy czynnej flor. 166281 gr. 28, stanu biernego flor. 3914 wreszcie czynnej flor. 162237 gr. 28.

Przy spisaniu inwentarza wyszczególnione żyjące dzieci: Teresa, Marjanna, Jadwiga-Ludwika, Kazimiera, Józef i Jan.

Dokum. rodzinne.

1806 r. dn. 18 paźdz. w ziem. Kamieńca Mazow.

40. Oświadczenie Józefa-Wojciecha Czarnowskiego, iż w imieniu dzieci swoich, z niegdy Marjanny z Jakubowiczów żony swojej splodzonych, przy majątku po śmierci teje matki ich pozostałym z dobrodziejstwem prawa inwentarza obstaje.

Dokum. rodzinne.

1807 r. dn. 13 marca par. Panny Marji w Warszawie.

41. Akt śmierci Kazimierzy-Aleksandry, córki Józefa-Wojciecha Czarnowskiego i Marjanny z Jakubowiczów.

Dokum. rodzinne.

1833 r. dn. 21 listopada w par. Krysku.

42. Akt ślubu Józefa-Tomasza Czarnowskiego, ur. 1801 r. 18 lutego w Wólce Kozłowskiej, z Wandą-Marcelą, córką Jana Okońskiego i Krystyny z Finków, z której miał córki: Wandę-Aleksandrę za Stanisławem-Leonardem Damięckim, h. Dąbrowa, Zofję-Wiktoryę, żonę Stefana Skarbak-Woyczyńskiego.

Józef-Jan, właściciel Kroczeva, żonaty z Janiną Rembielińską z Rybczewic, ma córki: Zofję, Wandę za Koelichenem i syna Kazimierza.

Dokum. rodzinne.

CZAROWIENSKI h. PRUS III. Szczepan, dziedzic wsi Woli Czarowieńskiej i Czarowian w ziemi Wieluńskiej 1552 r. (Żr. Dziejowe).

CZASZAWSKI Józef, regent stężycki 1720 r., tego syn Paweł, subdelegat gr. lubelski 1731 r. Aleksander-Stanisław na Żebrach, podsedek, vicestaroosta i sędzia gr. stężycki 1726 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CZASZKOWSKI Franciszek, pułkownik wojsk kor. 1722 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CZECHŁOWSKI Tomasz, świadek przy wywodzie szlachectwa 1691 r. (Wyr. Tr. Lubel.).

CZEREBIŁO Michał pozwany 1726 r. przez Zywułta i Bajbuzę o należne im sumy (Wyr. Tr. Lubel.).

CZEREMOWSKI v. OPATKOWSKI h. CHOLEWA. Piszą się z Opatkowic. W sprawie o granicę dóbr Obertyna z 1738 r. między sukcesorami ng. Gabryela Rusieckiego — Teresą z Sieleckich Rusiecką, matką Antoniego Rusieckiego, a Antonim z Husiatyna Kalinowskim, podkomorzym parnawskim, zaznaczona następująca procedencja Czeremowskich, dawnych dziedziców Obertyna.

Mikołaj z Opatkowic miał syna Mikołaja i córkę Katarzynę za Janem Turckim, po Mikołaju pochodzą: córka Anna za Krzysztofem Zabierzowskim i synowie: Paweł bezpot. i Stanisław, który z 1-ej żony Doroty Więdkowskiej pozostawił synów: Wojciecha i Szymona, a z 2-ej żony Anny Kalinowskiej — Michała i Mikołaja; Wojciech, Mikołaj i Michał zm. bezpot., a po Szymonie pochodzi Wawrzyniec Czeremowski, ostatni z domu Czeremowskich (Wyr. Tr. Lubel.).

CZERKLEWICZ Stanisław, dworzani i administrator dóbr Studzianka, dziedzicznych Hieronima Drzewieckiego, wojewodzica lubelskiego, z żoną N. Sobieszczkańską, pozwani 1717 r. o sumę 4000 zł. (Wyr. Tr. Lubel.).

CZERNIOWSKI. Piszą się z Czerniowa. Jacek, dziedzic Czerniowa 1564 r. (Żr. Dziejowe).

G.

GÓRSKI h. POBÓG — Samuel z Niedźwicy Górski, dziedzic dóbr Wołoszczyzna, w woj. ruskiem 1644, z Anną Zbigniewską h. Nieczuja miał córkę Katarzynę za Władysławem Stawickim i dwóch synów: Krzysztofa i Piotra, ożenionego z Małgorzatą Kurdwanowską h. Półkozic. Dzieci Krzysztofa z Katarzyny Kościeszka-Siekierzyńskiej: Anna, Jadwiga za Marjanem Grzymałą, Samuel z Górecką, Piotr z Tyssowską i Mikołaj, miecznik nowogrodzki i deputat na Tryb. Koronny z ziemi halickiej (testament jego 1741 r.), z Katarzyny Rawicz-Pruszyńskiej miał dzieci: Aleksandrę za Kąkowskim, Krzysztofa, który z Wiktorji Rulikowskiej h. Korab, c. Michała, cześnika brzeskiego, i Józefy Walewskiej, miał syna Józefa, ożen. z Bogumiłą Niewierską — Jana, wojskiego halickiego, ożen. 1-o z Konstancją Czapijowską, 2-o Anną Bojarską, z których córki: Elżbieta, Zofja, Tekla za Mikołajem Markowskim, kasztelanem sanockim, i synowie: Stanisław, chorąży halicki,

ożen. z Marią Szymanowską, łowczanką czerwonogrodzką, Feliks, Alojzy, Bazyli, wreszcie Franciszek, syn Mikołaja z Pruszyńskiej, łowczy nurski 1760, z Elżbiety Baybuzianki-Hrybunowiczówny h. Baybuza zostawił: A) Wiktora za Jakóbem Bieykowskim h. Jastrzębiec; B) Tomasza, komornika halickiego, ożen. 1-o z Dzbańską, 2-o Gacką, po którym Julja za Kurowickim, Jerzy, dziedzic Kołubajowiec, sędzia gran. kamieniecki, ur. 1784 † 1864, Jan ur. 1791 † 1864, ożen. 1-o z Malinowską i dzieci: Ewelina, Jerzy, dziedzic Zakrynicz 1861—63, Joanna Dorofiewicz syn Mieczysław † 1877, Eulodja za Janem Woyno, Maurycy † 1866 r. ż. Ochocka, Olga, syn Antoni; C) Szymon, szambelan J. K. Mośc., żonaty z Katarzyną Hołubowiczówną h. Janina, z niej: 1) Agnieszka ur. 1784 † 1835, 2) Anna ur. 1790 † 1848, 3) Julian, dziedzic dóbr Śledzie, Jankułów, Słobudka Jankułowska, ur. 1784 † 1853 — ż. Joanna Borysławska h. Szreniawa, 4) Józef, Jakób, Franciszek, kapitan w. polskich, dziedzic dóbr Jagnin w Sandomierskiem, ur. 1791, um. 1857 r. w Warszawie, zm. bezż. D) Stanisław, chorąży halicki, jego synowie: Konstanty i Ludwik.

Juljan z Borysławskiej zostawił dzieci: a) Julja ur. 1815 za Karolem Wyszniwskim h. Grzymała; b) Seweryna ur. 1835 † 1861 za Andrzejem-Dadzibogiem Bieńkiewiczem h. Pobóg; c) Seweryn ur. 1813 † 1863, dziedzic Jankułowa, Słobudki, Frankówki i Berezowej Balki na Ukrainie, który z Zuzanny Żółkiewskiej h. Lubicz, c. Kacpra, w. Dorożenki, Porohów, z Dąbrowskiej, ma dzieci: Jana ur. 1844, dziedzica Jankułowa, którego z Ludwiki Lipskiej synowie: 1) Juljan, ma 2 synów, Władysław, Mieczysław, Ryszard zmarli bezż., 2) Stanisław ur. 1846 † 1884 ożen. z Natalją Lebowską ma córki: Kazimierę za Józefem Dobrzańskim, właśc. Smogorzewa i Maryę Zarzycką; 3) Juljan ur. 1855 ożen. z Żółkiewską, po której Marjan i Jerzy ożen. z Michaliną Witwicką, c. Emeryka; 4) Bolesław zmarł bezż.; 5) Marjan ur. 1862 zmarł bezż., 6) Wilhelmina-Julja-Wanda ur. 1848 zm. 1928 w Krakowie za Ludwikiem Sadowskim, wł. dóbr Balin i Czerce, synem Grzegorza i Chelmińskiej, 7) Janina-Apolonia za Stanisławem Weryhem wł. Cianowic, synem Józefa i Balińskiej, 8) Julja-Józefa ur. w Jankułowie 1854 † w Pierzchniance 1931, pochow. w Warszawie wraz z mężem na Powązkach — w r. 1881 zaśl. w Krakowie u Kapucynów Stefana Borkiewicza, wł. Oblęgora, syna Honorata, dziedzica Piołunki, i Izabeli z Laskowskich. 9) Ludwika-Seweryna zaśl. 1887 w Krakowie u Kapucynów Władysławowi Zawadzkiemu, synowi Władysława; 10) Seweryna-Marja za Kajetanem Boguckim; d) Władysław, syn Juljana z Borysławskiej, ur. 1822 † 1892 deput. z pow. mohyl. do ustanow. Komitetu w Kamieńcu polepszenia bytu włościan 1858, właściciel Śledzi, z Zuzanny ze Żmigrodu Stadnickiej ma córkę Oktawję-Marję-Teodorę, ur. 1856 za Romanem Skorupką-Padlewskim h. Ślepowron; e) Jakób ur. 1825, z Natalji Mniszkówny ma syna Tytusa ur. 1862 r., Marię ur. 1858 † 1887 za 1-o Żyhałkowskim 2-o za Emerykiem Witwickim i Janinę ur. 1861 † 1921 w Kamieńcu Podolskim (Bork.).

GRABKOWSKI h. JASTRZĘBIEC. W 17 w. żyjący Benjamin, łowczy owrucki, podpisał elekcję 1632 r.; w r. 1648 zaślubił 1-voto Zofję Lubańską h. Grzymała, córkę Aleksandra i Elżbiety z Mietelskich h. Ostoja i wziął z nią w posagu

dobra Ostrów w pow. chełcińskim; miał z nią synów: Władysława, Wojciecha i Zygmuta; w r. 1661 ożenił się powtórnie z Teresą Myszkowską h. Jastrzębiec, siostrą wojewody krakowskiego, i z niej miał syna Aleksandra-Antoniego ur. 1668.

1. Władysław, ur. 1652 r. (par. Łukowa), stolnik owrucki, ożeniony 1-voto z Teresą Kołchanowską, 2-voto z Klarą Hynke — 3-ia żona jego była Zuzanna Piegłowska h. Nałęcz, córka Stanisława, kasztelana oświęcimskiego, i Zuzanny Tęgoborskiej, za którą otrzymał w posagu wieś Konary; z pierwszej żony miał córkę Anastazję za Grodzickim, skarbnikiem sanockim 1724 r., po drugiej żonie były córki: Marja zaślubiona 1699 r. Stanisławowi Rawicz-Dembińskiemu i Zofja za Antonim Nałęcz-Piegłowskim, kasztelanem oświęcimskim.

2. Zygmunt, ur. 1660 (pow. Łukowa), chorąży owrucki, dziedzic Ostrowa, miał dwie żony: Felicję, z której Zofja ur. 1709 r. (m. Łukowa), zaśl. 1727 Aleksandrowi Tęgoborskiemu, właśc. Opatkowic Pojałowskich, i syn Wojciech ur. 1712 (m. Łukowa), który przelał sumę swą u Piegłowskich Dembińskiemu (Gr. Korcz). Zygmunt z drugiej żony, Teresy Tęgoborskiej miał dzieci: Józefa ur. 1727 (m. Łukowa), Marię ur. 1728 (m. Łukowa), wydaną za Józefa Zawiszę, właściciela Mieronie w 1753, Agnieszkę ur. 1729 (m. Łukowa), Antoninę ur. 1735 (m. Łukowa). Zygmunt um. 1738 r., a wdowa po nim 1739 r. wyszła za Bonawenturę Oraczewskiego.

Syn Benjamin z drugiej żony, Aleksander-Antoni ur. 1668 r., podstoli krakowski od 1697 do 1710 r., ożeniony z Heleną Bystrzonowską, h. Starykoń, córką Jana-Stanisława, dziedzica Cielętnik, Nowej Wsi i Węgleszyna, podczaszego grabowieckiego, i Zofii Mayówny z Silniczki, kasztelanicy wiślickiej, wziął za żonę w posagu Zakrzów i Zalesie, wydzielone pod nazwą dóbr Zakrzów z majątku Węgleszyn. Aleksander z Bystrzonowskiej zostawił tylko syna Aleksandra, ur. 1700 r. zm. 1780 r., właśc. Zakrzowa, który z żony Justyny Otockiej h. Dołęga miał dzieci:

1. Feliks ur. 1748 (m. Węgleszyn), dziedzic Zakrzowa, po którym z Justyny Dąbskiej córki: Julja † 1778, Marja za Tomaszem Czapllickim h. Lubicz i syn Karol, dziedzic Zakrzowa, oż. z Marią Trzebińska h. Szreniawa, uczestnik powstania 1831 r.

2. Roch, ur. 1750 (m. Węgleszyn), dziedzic Pękowic (zm. 1810 akt. zejścia Złotniki), stolnik owrucki 1772, skarbnik chełciński 1779, wojski mniejszy 1783, miecznik chełciński 1785 r., żonaty 1-voto z Barbarą Dąbską, córką Ignacego, dziedzica Oksy, chorążego inowłockiego, i Zofii Psarskiej, chorążanki lełowskiej; 2-voto 1799 r. z Franciszką Lubańską h. Grzymała, córką Stefana i Ziemnickiej, wdową po Janie Laskowskim, skarbniku chełcińskim, i po Janie Michałowskim, generale b. w. polskich, właścicielu Moskorzewa, Lasochowa i in. Rochowa Grabkowska zm. 1824 r., pochowana w Złotnikach.

Roch z pierwszej żony miał 2 córki: Joanną ur. 1772 w Rembiechowej (m. Złotniki), zaślubioną 1799 w Złotnikach Wilhelmowi Laskowskiemu, synowi Jana Nepom., skarbnika chełcińskiego, i Franciszki Lubańskiej, dziedzicowi Tokarni, i Teresę ur. 1773 (m. Złotniki) zaślub. Wilhelmowi Chwalibogowi, dziedzicowi Zagaja, synowi Szymona, sędziego gr. krakowskiego, zm. 1827 w Zagaju.

3. Małgorzata ur. 1753 (m. Węgleszyn), 4. Magdalena, ur. 1755 (m. Węgleszyn), zaślubiła 1772 Michała Jaworskiego, 5. Helena, 6. Zuzanna ur. 1757 (m. Węgleszyn).

7. Erazm, ożeniony z Karoliną Dąbską, córka Adama i Anny z Laskowskich, skarbnikówny chęcińskiej, miał syna Feliksa, ur. 1813 r., ożenionego z Józefą Dąbską, córka Franciszka i Otfinowskiej, z której córki: Aleksandra za Kowalskim, Marja za Norblinem, Zofja za Bartynowskim i synowie: Wincenty, Kazimierz ur. 1858, zm. 1929 bezdzietny i Tadeusz ur. 1860 r., zabity przez bolszewików w czasie wojny w Rudce pod Dubnem, na Wołyniu.

8. Onufry-Ignacy-Franciszek, ur. 1763, vicesgerent grodz. chęciński 1784 r., dziedzic Zakrzowa, z Antoniny Ligockiej h. Saszor miał dwóch synów: Hipolita i Kajetana.

Hipolit-Euzebjusz-Roch, ur. 1799 r., porucznik I p. Krakusów, uczestnik pow. 1831 r., pod Ryczywołem stracił nogę; kawaler orderu Virtuti Militari, zaślubił w Kalinie Wielkiej Paulinę Dąbską, córkę Adama i Anny z Laskowskich, w 1846 r. kupił Śladów; córki: 1) Stefanja, ur. w Zakrzowie 1833 r., zaślub. 1871 Ludwikowi Katerla, dziedzicowi Zagorowa; 2) Kazimiera ur. 1835 r., w 1871 zaślub. Kornela Godlewskiego, właśc. Marchocic i synowie: Adam i Roman.

Adam ur. 1837 r. w Skrzypowie, wł. Śladowa, ożeniony w 1874 r. z Teodozją Woźniakowską h. Prawdzic, córką Ignacego i Heleny z Dąbskich. Z niej:

a) Bronisław ur. 1875 r. w Pierocicach, ożeniony w 1917 r. z Anną Godlewską h. Gozdowa, córką Stefana i Waleryi z Walchnowskich, właśc. Marchocic, ma dzieci: Adama, Antoninę i Marję.

b) Jerzy, ur. 1876 r. w Śladowie, oż. z Jadwigą Kobylińską h. Prus, córką Aleksandra i Aleksandry z Bagińskich, z niej dzieci: Irena zaślubiona 1932 r. Zbigniewowi Zarzyckiemu, Marja, Jerzy i Roman.

c) Stanisław, ur. 1879 w Śladowie, ożeniony w 1927 r. z Konstancją Morawską h. Nałęcz, córką Tadeusza Dzierżykray-Morawskiego i Maryi z Iżyckich, wł. Planty.

d) Jadwiga, ur. 1881 r. w Śladowie, zaślubiona w 1905 r. w Kalinie Stefanowi Wielowieyskiemu h. Półkozic, właśc. Lubczy i Zaryszyna.

e) Marja ur. 1885 w Śladowie, zaślub. 1912 r. Franciszkowi Kontrymowiczowi-Ogińskiemu.

Roman, syn Hipolita, ur. 1838 w Zakrzowie, zm. 1918 w Kielcach, 1871 zaślubił Irenę Glinka-Janczewską, z której synowie: Władysław-Ireneusz, ur. 1877 r. w Kielcach, w r. 1902 zaślubił na Wołyniu Marję Wolańską h. Przyjaciół, córkę Adama i Heleny z Krajewskich, właśc. Rudki — z nią bezdzietny i Adam, ur. 1878 r. w Kielcach, wł. Kamiennej, oż. z Ludwiką Rzewuską, córka Przemysława i Pauliny z Walchnowskich, bezdzietny.

Druga linja Grabkowskich, po bracie rodzonym Benjamina zapewne Wojciechu, którego syn Jan, wł. Brudzewa w Opczyńskim w 1683 r.; synem Jana był Heronim, wł. Luborza, wnukiem Stanisław ożeniony z Justyną Górską II voto Janową Czaplicką; tego synem Władysław, którego syn Ferdynand ur. 1811 r.,

dziedzic Brudzewa, ożeniony z Jadwigą Lubowiecką, II voto z Marjanną Boniecką, córka Antoniego i Justyny z Jabłonowskich, miał dzieci: Jadwigę za Wincentym Szyszło, Marję za Antonim Libiszowskim, Ewę w Zakonie, Zofię Gustawową Blockową i syna Adama ur. 1856, zm. 1902 r. bezdzietnie.

Brat Ferdynanda, August ur. 1812 w Radzicach (metr w Drzewicy), wł. dóbr Wywóz w pow. opoczyńskim, z Balbiny z Siennickich, pozostawił dwie córki: Ludwikę za Antonim Szaniawskim, dziedzicem Cetnia, i Eleonorę za Antonim Krzemienieckim.

W kościele w Radoszycach jest nagrobek Elżbiety z Grabkowskich Wolskiej, zm. 1824 r., postawiony przez syna Adama Sarjusz-Wolskiego. W czasie II rozbioru Grabkowscy mieli w tej okolicy majątki i jak wspominają współczesne pamiątki, ostatnie wojska Rzeczypospolitej były rozbrojone przez Moskwę, koło Końskich i Radoszyc, na polach należących do Grabkowskiego.

H.

HERNICZEK h. KOTWICZ. Antoni, syn Pawła, chorąży pancernernej chorągwi Rafała Leszczyńskiego, generała wielkopolskiego, właściciel Kłepaczowa w Drohickiem (patent na chorążego 1676) i brat jego Seweryn, właściciel Śliwonek koło Mielnika, w 1688 sprzedał je Przyłęckiemu.

Wacław, syn Antoniego, żonaty z Katarzyną ze Steynów, miał syna Franciszka, żonatego z Anną ze Steyskalów (Heyskalów), ten pozostawił syna Franciszka-Tomasza, właściciela Stróży, Krzeszowa Dolnego, w Lubelskiem, ożenionego z Teklą z Kamińskich h. Ślepowron (ślub 1805 r.).

Dominik, syn Franciszka 1782 r., żeni się z Katarzyną Szwejkowską i zamieszkuje na Wołyniu.

Stanisław, syn Franciszka-Tomasza, właściciel Potoczka w Ilżeckiem, żonaty z Heleną Prądyńską h. Grzymała, córką generała Ignacego, miał syna Franciszka-Kazimierza ur. 1853, zm. 1904 r., właściciela Bronowic i Sarnowa w Kozienickiem, który zaślubił Marję Łuniewską h. Łukocz, córkę Henryka z Wieniawy, i z niej pozostawił córki: Idę, Zofję za Michałem Jasińskim i synów: Sylwestra ur. 1881 r., właściciela Sarnowa, żona Zofja Adamowska, córka Henryka z Gorzyczan w Sandomierskiem; Kazimierz i Irena, dzieci Sylwestra, ur. 1909 r.

Wacław, syn Franc.-Kazimierza, żona Helena Żukowska, z niej dzieci: Wacława, Zofja, Krystyna, Jerzy.

Stanisław, Marjan, synowie Franc.-Kazimierza, właściciela Bronowic. (Akta Gr. Drohickie).

J.

PASCHALIS-JAKUBOWICZ h. PASCHALIS.

1781 r. dn. 9 grudnia par. św. Jana w Warszawie.

Wypis chrztu Marjanny-Konstancji, córki Paschalisa-Jakubowicza i Marjanny z Muradowiczów. Księgi Urodzeń.

1798 r. dn. 5 stycznia w Warszawie.

Między JMśc P. Paschalisem-Jakubowiczem i Marjanną z Muradowiczów małżonkami z jednej, a JPanem Józefem Czarnowskim, niegdy W. Rocha i Brygitty z Klickich synem, z drugiej strony przedślubny kontrakt, mocą którego pomienieni Imci Państwo Jakubowiczowie Marjannie córce swojej, wydając ją zamaż z tegoż Józefa-Wojciecha Czarnowskiego, sumę 150000 złp. na posag i zł. 15223 gr. 28 na wyprawę przeznaczyli. Takowy kontrakt do ksiąg ziemskich pow. Kamieńca Mazowieckiego 27 lutego 1798 r. wniesiony.

Dok. rodzinne.

1815 r. dn. 8 maja w Warszawie.

Zarządzenie niegdy Paschalisa-Jakubowicza z córką Elżbietą Zambrzycką i synem Aleksandrem o oddanie w depozyt Józefowi Jakubowiczowi pierścionka i kolgi brylantowych dla Teresy i Marjanny Czarnowskich, córek niegdy Marjanny z Jakubowiczów Czarnowskiej. Dokum. rodzinne.

1815 r. dn. 13 czerwca.

Specyfikacja rzeczy, które niegdy Paschalis-Jakubowicz oddał z garderoby po żonie swej wnuczkom: Teresie i Marjannie Czarnowskim, wynosząca według szacunku flor. 4795. Dokum. rodzinne.

K.

KALINOWSKI h. KALINOWA. Kapica-Milewski zamieszcza Kalinowskich z Podlasia z herbem Buyno-Ślepowronem na mocy aktu wyvodu szlachectwa Stanisława Wnorowskiego w ziemstwie surażskim 1583 r., gdzie występują jako świadkowie: Marcin, syn Andrzeja, i Serafin, syn Grzegorza, Kalinowscy; jednak Andrzej, syn Jerzego i Doroty z Kułakowskich Kalinowski, wyprowadzając 1828 r. swoje szlachectwo przed Deputacją wywodową szlachecką obwodu Białostockiego, podał herb Kalinowę i ten mu zatwierdzono, co zgadza się z podaniem, iż w 1560 r. żyło dwóch braci, dziedziców z Kalinowy, h. Kalinowa, z których Adrjan przeniósł się na Podlasie do pow. brańskiego, gdzie założył wieś Kalinowę, a Jan osiadł w pow. kołomyjskim.

W 1493 r. Szl. Wojciech, Maciej, Mikołaj i Marcin, dziedzice na Kalinowie, należą do parafjan, którzy erylowali kościół w Rokitnicy.

Między Szl. Tomaszem, synem Mikołaja, Janem, synem Marcina, Markiem, synem Michała, dziedzicami Kurowa, a Szl. Filipem, Mikołajem i Maciejem, synami Wawrzyńca, i Czesnym (Feliksem), synem Bartłomieja, dziedzicami Kalinowa-Czosnowa, o granicę tych dóbr proces w 1541 r.

W 1569 r. Feliks, Maciej i Mojżesz, syn Pawła, dziedzice z Kalinowa, złożyli przysięgę wierności (homagium) królowi Zygmunutowi Augustowi po przyłączeniu wojew. podlaskiego i ziemi Bielskiej do Korony.

Szl. Marcin z Woźniecka pozwał Szl. Jana, syna ng. Macieja z Kalinówki, o 200 kóp gr. do sądu ostatniej instancji, w sprawie prowadzonej w sądzie ziem. łomżyńskim w 1578 r., a Maciej, syn Jana Kalinowskiego, otrzymał 1659 r.

zapis prawa wieczystego od Tomasza, syna Andrzeja i Doroty z Choińskich małżonków Kalinowskich na wieś Kalinowo w pow. brańskim.

Zapis prawa wieczystego od Urodz. Marcina, syna Macieja Kalinowskiego, Urodz. Maciejowi, synowi Marka, Kalinowskiemu na dobra Kalinowo dany w 1693 r.; w 1738 r. Urodz. Krzysztof, syn powyższego Marcina Kalinowskiego, wziął w zastaw części Kalinowa od Marcina, syna Pawła Kalinowskiego.

Jerzy, syn ng. Krzysztofa Kalinowskiego, sprzedał 1773 r. wieś Kalinówkę, w pow. bielskim Wojciechowi Borowskiemu; żonaty z Dorotą Kułakowską, herbu Kościeszka, pozostawił syna Andrzeja.

Andrzej, ur. 10/XII 1805 w Wilnie, Rzeczywisty Rada Stanu i dyrektor Instytutu Szlacheckiego w Wilnie, żonaty był trzy razy: I-voto z Józefą Połonską, córką Józefa, wł. dóbr Karolin i Nowik pod Słuckiem i plenipotentą Ks. Wittgensteinów, II-voto z siostrą powyższej Józefy, Wiktoryą Połonską, III-voto z Zofją hr. Puttkamer, córką hr. Wawrzyńca, marszałka szlachty pow. lidzkiego i Maryi z Wereszczaków (Maryli znanej z miłości do niej Mickiewicza).

Z pierwszego małżeństwa z Józefą Połonską pozostali synowie: Wiktor i Józef. Wiktor, żonaty z Maryą z Gruszeckich, córką N. i Zofii hr. Rozwadowskiej h. Trąby, zmarli bezpotomnie.

Józef (ojciec Rafał, Karmelita bosy), ur. 1.IX.1835 w Wilnie, zmarł 15 Listopada 1907 w Wadowicach, pochowany w Czerny pod Krakowem. Początkowo oficer sztabu generalnego wojsk rosyjskich, następnie kierownik powstania na Litwie w r. 1863, skazany na śmierć, następnie ulaskawiony i zesłany na 10 lat do ciężkich robót na Syberję. Po powrocie, wychowawca Augusta ks. Cartoryskiego w Hotelu Lambert w Paryżu, następnie Karmelita bosy. Obecnie czynione są starania beatyfikacji ojca Rafała Kalinowskiego.

Andrzej z drugiej żony Wiktoryi Połonskiej pozostawił synów: Karola i Gabryela-Hilarego. Karol, żonaty dwa razy z siostrami Mierzejewskimi, herbu Szeliga z Hrozowa, ziemi mińskiej, skonfiskowanego w r. 1863, pozostawił synów: Jana ożenionego z N. Gryf-Chamską, bezdzietni, Maryana bezdzietnego i córkę Anielę zmarłą panną.

Gabryel-Hilary, ożeniony z Heleną-Dorotą Weryha, herbu Ślepowron, córką Józefa i Heleny z Turskich, za udział w powstaniu w r. 1863 zesłany na paroletnie wygnanie na Syberję. Po powrocie do kraju, założył znaną swego czasu w Warszawie fabrykę wyrobów tytoniowych pod firmą „Noblesse”, następnie wykupioną przez rząd Polski, po zaprowadzeniu Monopolu Tytoniowego. Pozostawił syna Lucjana, zamieszkałego w Paryżu, wylegitymowanego ze szlachectwa 24 Grudnia 1888 w Wilnie i córki: Zofię, zamężną za Edwardem Wernerem, wł. dóbr Lubień, pod Włocławkiem, Maryę zamężną za Dr. Julianem Ślaskim, wł. Dominowa pod Lublinem, Żabiej-Woli pod Nadarzynem etc. i Helenę-Stanisławę, wł. Rossochy pod Rawą-Mazowiecką, zamężną za Janem Czarnowskim, herbu Grabie, Tajnym Szambelanem Jego Św. i Kawalerem Maltańskim, wł. dóbr Łęki pod Kutnem.

Wyżej wspomniany Andrzej Kalinowski z trzeciej żony Zofii Hr. Puttkamer pozostawił synów: Jerzego i Aleksandra i córki: Maryę i Monikę, zmarłe pan-

nami. Jerzy, ur. w Hrozowie 1857, ksiądz, kanonik, skazany przez władze rosyjskie na wysiedlenie, długi czas przebywał zagranicą, zmarł w r. 1930. Aleksander, żonaty z Wandą Drewnowską, herbu Junosza, zmarli obydwójce i pochowani na Powązkach w Warszawie, pozostawili syna Andrzeja, żonatego z N. Eyssymontówną i córkę Zofję.

ŹRÓDŁA.

1493 r.

Szl. Wojciech, Maciej, Mikołaj i Marcin, dziedzice z Kalinowy, należeli do parafjan, którzy erygowali kościół w Rokitnicy.

Kapica - Milewski.

1541 r. w środę po św. Piotrze w Okowach w Wilnie.

Między Szl. Tomaszem, synem Mikołaja, Janem, synem Marcina, Markiem, synem Michała z Kurowa, a Szl. Filipem, Mikołajem i Maciejem, synami Wawrzyńca, Czesnym (Felixem), synem Bartłomieja, dziedzicami z Kalinowa-Czosnowo, o granice dóbr Kurowa i Kalinowa sprawa.

Metr. Lit. 207 f 628.

1545 r. w aktach ziemskich surażskich.

Filip, syn ng. Wawrzyńca z Kalinowa-Czosnowa i Marcin, syn Grzegorza z Kalinowa Sulki, zawierają pewien układ majątkowy.

Kapica - Milewski.

1569 r. w Lublinie.

Felix, syn Serafina, Maciej, syn Bernarda, i Mojżesz, syn Pawła, dziedzice z Kalinowa, złożyli przysięgę wierności (homagium) królowi Zygmuntowi Augustowi po przyłączeniu wojew. podlaskiego i ziemi Bielskiej do Korony.

Kapica - Milewski.

1578 r. w sobotę przed niedzielą Głuchą w Warszawie.

Szl. Marcin, syn Wojciecha z Woźniecka, pozwał Szl. Jana, syna ng. Macieja z Kalinówki, o 200 kóp gr. do sądu ostatniej instancji w sprawie prowadzonej w sądzie ziem. łomżyńskim.

Akta Ziemi i Grodu Warsz. 94 f 732.

1583 r. przed aktami ziemskimi surażskimi.

Marcin, syn Andrzeja, i Serafin, syn Grzegorza, Kalinowscy, świadkowie przy wywodzie szlachectwa Stanisława Wnorowskiego z Kalinowa Sulki wykazali się z herbu Buyno-Ślepowron.

Kapica - Milewski.

1625 r. w piątek przed niedzielą Suchą na zjeździe generalnym w Warszawie.

Szlachetni Piotr, Szymon, Jan i Stanisław Kalinowscy pozwani do sądu o niestawienie się na pospolite ruszenie przeciw nieprzyjacielowi pustoszącemu granice Rzeczypospolitej.

Conventionalia 23 f 751.

1659 r. w poniedziałek po św. Andrzeju ap. w sądzie gr. brańskim.

Zapis prawa wieczystego od Ur. Tomasza, syna Andrzeja i Doroty z Cho-

ińskich małżonków Kalinowskich, Ur. Maciejowi, synowi Jana Kalinowskiego, na majątność Kalinowo w pow. brańskim dany.

Dok. Deput. Szl. Białostockiej.

1693 r. w poniedziałek po niedzielę Starozapustnej w grodzie brańskim.

Zapis prawa wieczystego od Ur. Marcina, syna Macieja Kalinowskiego, Ur. Maciejowi, synowi Marka, Kalinowskiemu na Kalinowo dany.

Akta Gr. Brańskie Wiecz.

1738 r. w czwartek po św. Janie Chrz. w grodzie brańskim.

Prawo zastawne od Ur. Marcina, syna Pawła Kalinowskiego, Ur. Krzysztofowi, synowi Marcina Kalinowskiego, na część wsi Kalinowo służące.

Akta Gr. Brańskie Wiecz.

1773 r. w piątek w czasie oktawy Wniebowstąpienia Pańskiego w grodzie brańskim.

Zapis prawa wieczysto-darowanego od Ur. Jerzego, syna Krzysztofa Kalinowskiego, na wieś Kalinówkę w pow. dawniej brańskim obecnie bielskim, obwodzie białostockim Wojciechowi Borowskiemu dany.

Akta Gr. Brańskie Wiecz.

1805 r. w par. po-Jezuickiej w Grodnie.

Metryka chrztu Andrzeja, syna Jerzego Krzysztofowicza i Doroty z Kulańskich małżonków Kalinowskich.

Akta parafialne.

1828 r. dn. 6 czerwca.

Genealogja wywodzącego się z szóstego pokolenia z listą familijną Ur. Kalinowskich herbu **Kalinowa** przez Ur. Andrzeja, syna Jerzego i Doroty z Kulańskich małżonków Kalinowskich, opracowana.

Dok. Deput. Szl. Okręgu Białostockiego.

KOSICKI vel KOSZYCKI, KOSCHIZKY h. ŁUK napięty odm. lub Kusza. W indygenacie i na dyplomie szlacheckim JULJANA KOSICKIEGO w polu niebieskim łuk napięty ze strzałą żelazcem do góry, nad hełmem w koronie wieniec z wawrzynu, labry podbite srebrem. Odmiana przysługuje Koszyckim polskiego pochodzenia ze Śląska w 17 w. Pisali się też z Zakrzowa.

Kosiccy pochodzą ze Śląska z Koszyc pod Opolem i Zakrzowa, który później posiadali w pow. raciborskim — pisali się pierwotnie z Koszyc, później spotykamy nazwisko to pod panowaniem Czeskim Śląska jako Koszyccy, zaś w poł. XVII w., około 1622 r. (Koschützky). Od XVIII w. piszą się stale KOSICCY.

Jedna gałąź Kosickich po wiek XX mieszka na Śląsku; jeden z nich Karol Kosicki z Zakrzowa, wł. dóbr Wielkie Wilkowo, ur. 1788 r. w Roszkowicach pod Bieczyną w pow. kluczkowskim. Dziad jego był wł. dóbr Ciasno i Malme w lublinieckim pow., a w 1790 r. kupił od Ks. Henryka dobra Auras pod Wrocławiem, które po dziś dzień pozostają w rękach jego potomków.

Inna gałąź pochodząca od Jana Kosickiego i syna jego Sambora z Koszyc i Zakrzowa pisząca się, już w początkach XVII w. wyemigrowała ze Śląska i osiedliła się w Kaliskiem, gdzie posiadali dobra Łagiewniki i Pawnukowo 1610 r. Dział Jana i Sambora, syna Jana z Zakrzewa, mocą któregoś agiwniki dostały się Samborowi z Zakrzowa.

Sambor ur. 1581 r. otrzymał 1610 r. Łagiewniki, około 1660 r. już nie żył, bo pozostałe dzieci: Fryderyk, Jan, Wacław, Krzysztof i Adam w 1660 r. dzielili się schedą po ojcu (1660 r. akt przejścia Łagiewnik na Ur. Fryderyka, Jana, Wacława, Krzysztofa i Adama, synów Sambora).

Krzysztof i Fryderyk byli właścicielami Łagiewnik (1685 r. kontrakt sprzedaży części wsi Łagiewnik przez Wacława i Adama z Zakrzowa Kosickich Krzysztofowi z Zakrzowa Kosickiemu, bratu rodzonemu).

Adam, dziedzic Pawnukowa (1679 r. kontrakt części dziedzicznej we wsi Pawnukowe przez Adama z Zakrzowa Kosickiego, syna Sambora spisany), zostawił syna Krzysztofa-Ferdynanda ur. 1670 r., jedynego syna dziedzica Janowic i posiadacza wójtostwa Kęszyce, które cedowane było w roku 1761 jego synowi Maciejowi. Żona Krzysztofa-Ferdynanda była Konstancja z Jastrzębców Kozłowskich z woj. płockiego. Krzysztof-Ferdynand miał dwóch synów: Pawła, ur. około 1705 r., doktora obojga praw, kanonika gnieźnieńskiego, znanego autora, oraz Macieja.

Maciej ur. 1710 r., kapitan wojsk koronnych 1761 r., odebrał wójtostwo Kęszyce. Ożeniony był z Teresą Matczyńską, córką Jana, stolnika halickiego, wł. Ciepanowa pod Lwowem, i Urszuli Sakinówny.

Bracia: Paweł i Maciej Kosiccy mieli 1775 r. przyobiecany idygenat (v. l. t. 8. f. 295), o ile okażą rodowość familji szlacheckiej „avulsae provinciae”. Po zebraniu dokumentów i wylegitymowaniu się z czterech po mieczu i po kądzieli pokoleń na mocy: wyvodu genealogicznego domu Kosickich z Zakrzowa wydanego 1731 r. z arch. śląskiego i świadectwa z 1739 r. oraz dyplomów i potwierdzeń cesarza, stwierdzających, że ród ten od b. dawnych czasów zamieszkiwał na Śląsku, był polskiego pochodzenia i wraz ze Śląskiem odpadł niegdyś od Polski (Arch. śląskie). Na mocy tych wszystkich dowodów otrzymali 1776 r. indygenat (Kancel. 41. f. 361). Maciej 1776. 28 czerwca (akt. metr. kor. kanc. w Warszawie) kupił dobra Wrzeszczów w Radomskim z przyległościami: Wola Wrzeszczowska, Wygnanów, Dembe i Gliwice od kanclerza Andrzeja Stan. Kostki Młodziejewskiego za złp. 213,757 (Ex actis Tribus Radom). W r. 1793 Maciej Kosicki był jeszcze kolatorem kościoła w Wrzeszczowie.

Dzieci Macieja:

1) Antoni ur. 1745 r., szambelan króla Stanisł. Augusta, dziedzic po ojcu Wygnanowa, który sprzedał 1798r. Wąsowiczowi (Bon.), żon. z Teklą Kierdeja-Krzywicką bezdzietny.

2) Józef ur. 1747 r., szambelan króla Stanisł. Augusta, dziedzic Woli Wrzeszczowskiej, z Jadwigi Pętkowskiej h. Jastrzębiec zostawił syna Ignacego-Teodora-Jana-Erazma, wł. wsi Radowąż w Radomskim, wyleg. ze szlach. w pierwszej połowie XIX w.

3) Teodor, ur. 1754 r., uczeń szkoły kadeckiej założonej przez kr. St. Augusta, później vice brygadjer korpusu kadetów, a następnie brygadjer wojsk polskich, dziedzic Gliwic, radca prof. dep. radomsk; z Zuzanny Nowickiej pozostawił synów: Lucjana-Stanisława bezżennego, Stanisława-Józefa-Jana zm. w 1867 r. w Radomiu i Aleksandra, uczestnika powstania 1831 r., oficera w. polskich, emigranta.

4) Jacek, ur. 1762 r., dziedzic wsi Demby po ojcu, potem Zakrzowskiej Woli, tego z żony Marji Zielińskiej dzieci: Marja, Justyna, Mikołaj, uczestnik powstania 1831 r., zginął pod Grochowem, Ignacy skazany za karę wyrokiem sądu na 15 lat służby w wojsku rosyjskim i Michał, ur. 1812 r., zm. 1855 r. za sprawy polityczne więziony w Ołomuńcu, jego synem był Franciszek, znakomity chirurg w Radomiu, zm. 1910 r.; Michał miał córkę Marję.

5) Paweł, ur. 1755, zm. 1810 r. w Bukowni ziemi radomskiej; dziedzic po ojcu Wrzeszczowa (dział dóbr Wrzeszczowa po Macieju Kos. akta radomsk.). W 1805 r. sprzedał Wrzeszczów Domańskiemu. Był prócz tego właścicielem wsi Bukowna. Ożeniony w r. 1800 z Salomeą Poraj-Badowską, córką Antoniego i Elżbiety z Krosnowskich h. Junosza, zm. 18 czerwca 1832 r., z której pozostawił Antoninę ur. 1808 r. za Adolfem Sienkiewiczem (stryjem Henryka), synem Józefa, porucznika w. pol., dziedzica Grotek, i Anny Oborskiej, i Juljana.

Juljan-Makary-Antoni ur. 1801 r. w Bukowni, zm. 1876 r. (sep. Nagłowice), szkoły i uniwersytet ukończył w Warszawie, potem udał się na drogę prawną; został w 1842 r. prezesem Trybunału w Kielcach, rzeczywistym radcą stanu, a od 1861 członkiem senatu Król. Polsk. i trwał na tym stanowisku do r. 1863; był kaw. ord. Św. Stanisława. W roku 1843 zaślubił w Kielcach Marję Colonna-Walewską, ur. 1816 r., zm. 1875 r. (sep. Nagł.), córkę Antoniego Walewskiego, ostatniego gubernatora cywilnego gub. kieleckiej w Kielcach. Oboje Kosiccy po śmierci sióstr: Marji z Walewskich Kosickiej, Teodory i Felicji Michałowskich, oraz trzech braci: Józefa, legjonisty, Kacpra i Antoniego, bezpotomnie młodo zmarłych, stali się właścicielami dóbr Nagłowic wraz ze Słęcinem, Rejowcem i Marjanowem, które w połowie XIX w. przeszły na Kosickich. Dzieci ich: Felicja-Justyna-Katarzyna ur. 1848 r. (metr. Kielce), w roku 1868 zaślubiła w Nagłowicach Seweryna Borkowicza, radcę dyrekcji Tow. Kr. Ziemskiego w Kielcach, właściciela Piotunki, Grązowa i Trzcina, syna Honorata i Izabelli z Laskowskich. Aniela-Ludwika ur. 1850 r. (metr. Kielce), zm. 1895 r. w Jaronowicach (sep. Nagł.), w roku 1871 zaślubiła w Nagłowicach Stanisława Linowskiego, właściciela: Jaronowic, Szreniawy, Boczkowic, Dąbia i Radkowa, syna Adama i Kamilli z Czaplickich, i Józef-Sambor-Paweł ur. 1852 r. (metr. Kielce), zm. w Nagłowicach 1906 r., dziedzic dóbr Nagłowice, wraz ze Słęcinem, Rejowcem i Marjanowem. W roku 1876 zaślubił Helenę Suchecką, córkę Brunona, właśc. Potoka, Suchcic, Folgi, Djamentu i Pierścienia w pow. jędrzejowskim, i Marji Łuniewskiej z Gnojna. Ich dzieci:

1) Marja ur. 1877 r. (metr. Nagł.), zaślubiła 1899 r. w Nagłowicach Adama Konarskiego, wł. Kalenia w Rawskim, syna Adama z Kluczevska i Stefanii z Turskich.

2) Juljan-Wacław ur. 1878 r. (metr. Nagł.), wł. Nagłowic, później Kuchar-Skotnik pod Modlinem i Dzierżgówka w pow. przasnyskim, zaślubił 31 kwiet. 1921 r. w Nagłowicach Henrykę Kozłowską, córkę Henryka, wł. Łowini i Wojciechowic, i Zofji z Komorowskich. Dzieci: Zofja-Marja ur. w Warszawie 1924 r. i Marja-Teresa ur. w Łubkach w 1925 r.

3) Helena ur. 1879 r. (metr. Nagł.), zaślubiła w Nagłowicach 1899 r. Gumińskiego Aleksandra, syna Teofila, wł. Zabca, i Ludwiki z Trzecieckich.

- 4) Kazimierz ur. 1881 r. (metr. Nagł.), właśc. Nagłowic do 1914 r.
 5) Zofja ur. 1882 r. (metr. Nagł.).
 6) Anna-Marja ur. 1884 r. (metr. Nagł.), zaślubiła w Nagłowicach 1906 r. Adama Linowskiego właśc. Smogorzewa, syna Stanisława i Anieli z Kosickich.
 7) Józef-Prot ur. 1887 r. (metr. Nagł.), właśc. Słęcina, później Kuchar Szlacheckich w Płockiem, zaślubił 1907 r. w Lublinie Marcelinę Chądzyńską (zm. 1931 r.), córkę Tomasza, z niej dzieci: a) Marcelina ur. (metr. Nagł.) 1908 r., b) Irena ur. 1910 r. (metr. Nagł.), c) Prot-Paweł ur. 1913 r. (metr. Nagł.) i d) Maciej ur. 1920 r. (metr. Drobin).
 8) Felicja ur. 1889 r. (metr. Nagł.), właśc. Nagłowic do 1914 r.
 9) Józefa-Kazimiera ur. 1890 r. (metr. Nagł.), wł. Nagłowic do 1914 r., zaślubiła 3 lipca 1920 r. (akt ślubu Dzierzgow) Seweryna Borkiewicza z Pionki, syna Seweryna i Felicji z Kosickich. (Bork.).

KRASNODEBSKI h. KRZYWDA. Gałąź II na Krasnodębach-Rafałach. Po Macieju, nieżyjącym już w 1544 r., występują synowie: Andrzej, Mikołaj, Piotr i Stanisław; z nich Piotr, dziedzic na Rafałach, miał synów: Jakóba, Jana i Leonarda, dziedziców na Rafałach 1552 r., z których Jakób pozostawił syna Walentego, zwanego Rafałem 1596 r.

Leonard, dziedzic na Rafałach, zastawił 1546 r. dwa jare pola w 2 kopach i 20 gr. w dobrach Rafały Janowi Sadło Krasnodębskiemu i miał syna Aleksandra, dziedzica na Rafałach 1552 r., po którym dwóch synów: Adam i Stanisław są przedstawicielami dwóch linii tej gałęzi.

Linja Stanisława. Stanisław, dziedzic na Rafałach 1598 r., zapisał 1612 r. 40 kóp gr. żonie swej Annie, córce Michała de Kosmy-Krasnodęby, i z tej żony miał pięciu synów: Adama, Mateusza, Mikołaja, Stanisława i Wojciecha.

Adam, najstarszy z synów Stanisława i Anny Krasnodębskiej, dziedzic na Kr. Rafałach, zapisał 80 kóp gr. 1635 r. na połowie tych dóbr żonie swej Dorocie, córce Wojciecha Kudelskiego; w 1644 r. Adam nabył części dóbr Kr. Rafały od brata swego Stanisława i 1648 r. pewne grunty od braci Stanisława i Wojciecha, a 1649 r. części wsi Remiszewa od Adama Kożuchowskiego; Adam z powyższej żony pozostawił synów: Aleksandra, Grzegorza, Macieja i Tomasza; Maciej i Tomasz oczyścili się w Tryb. Lubelskim z zarzutu nie szlachectwa¹⁾.

Aleksander, syn Adama i Doroty Kudelskiej, dziedzic na Kr. Rafałach, pozostawił syna Andrzeja, dziedzica na Kr. Rafałach, który miał dwie żony: Dorotę Stelągowską i Marjanę, wdowę po Tomaszu Krasnodębskim; z tych żon Andrzej pozostawił synów: Jakóba, Franciszka, Jana, Piotra i Stanisława.

Jakób, najstarszy syn Andrzeja i Stelągowskiej, dziedzic części wsi Wojewódki Panki 1701 r., ustąpił 1749 r. części we wsi Wojew. Panki synowi swemu Franciszkowi; Jakób, um. około 1754 r. i miał synów: Bartłomieja i Franciszka; po Bartłomieju, który w 1785 r. nabył części Kr. Rafały Kosmy i Barszczówkę,

¹⁾ Ciekawy ten dokument podany w całości w monografii Krasnodębskich, daje obraz ówczesnej procedury sądowej w czynnościach tego rodzaju i wyjaśnia błąd przyjęcia przez heraldyków dla Krasnodębskich mylnie herbu Pobóg odmienny.

z żony Franciszki Wierzbickiej synowie: Józef 1759 r., Andrzej 1761 r., Antoni 1767 r. i Wawrzyniec 1781 r. urodzeni w Rafałach, zatwierdzeni w szlachectwie 1804 r. w Galicji.

Franciszek, syn Jakóba, zaślubił 1749 r. Katarzynę Wierzbicką z Wojewódek Nagórnych w par. Sokołów; 1754 r. Franciszek nabył części w Wojewódkach Pankach, i z powyższej żony miał dwóch synów: Ignacego i Andrzeja zatwierdzonych w szlachectwie 1804 r. w Galicji.

Ignacy, ur. 1751 r. we wsi Panki, dziedzic na Wojewódkach Pankach, zaślubił 1784 r. w Sokołowie Marjanę Wojewódzką z Wojewódek Dolnych, um. 1825 r. w Wojew. Dolnych, pozostawiwszy synów: Stanisława, ur. 1799 r., ochrzczonego w Sokołowie, Jana i Józefata; Stanisław, żołnierz z pułku gwardji strzelców konnych wojska polskiego, sprzedał 1828 r. część swą w Wojewódkach Dolnych bratu Józefatowi i zaślubiwszy 1833 r. w Grembkowie Zuzannę, córkę Pawła Strupiechowskiego i Katarzyny Perzanowskiej, z tej żony miał synów: Aleksandra, ur. 1858 r., Antoniego, ur. 1853 r., ochrzczonych w par. Grembków.

Antoni, syn Stanisława i Strupiechowskiej, b. dziedzic wsi Staw w b. gub. lubels., obywatel m. Siedlec, zaślubił 1878 r. w Siedlcach Franciszkę, córkę Ludwika Kuczyńskiego i Elżbiety Sobolewskiej, i z tej żony pozostawił syna Antoniego, a z 2-jej żony Józefy Przeddzieckiej, poślubionej 1884 r., trzy córki: Marję, ur. 1885 r., żonę Antoniego Belcikowskiego, właściciela wsi Czortowiec w b. gub. lubelskiej, b. kapitana wojsk ros., Aleksandrę, zm. panną i Janinę, ur. 1904 r.

Antoni, syn Antoniego i Kuczyńskiej, ur. 1880 r. w Siedlcach, obywatel i przemysłowiec m. st. Warszawy, zaślubił 1908 r. w par. Narodzenia N. Marji Panny w Warszawie Stefanję-Różę Płecką, córkę Pawła, znanego przemysłowca i Franciszki Wilińskiej, ma z tej żony córki: Irenę-Marję, ur. 1910 r., Wandę-Konstancję, ur. 1913 r., Jadwigę-Stefanję, ur. 1915 r. i syna Zbigniewa-Pawła, ur. 1911 r., ochrzczonych w par. św. Augustyna w Warszawie (Monografia Rodu Krasnodębskich h. Krzywda).

KURELLA h. KURELLA. Herb — w polu błękitnem 2 rogi jelenie złote w poprzek jeden nad drugim leżące; nad hełmem ręka zbrojna wzniesiona do góry trzyma róg jeleni złoty. Herb ten znajdujemy w zbiorniku prof. Tederowskiego na pieczęci Matwieja Kurelli, właściciela wsi Kurelewszczyzny pod Słonimem.

Rodzina używająca tego herbu jest pochodzenia włoskiego i wywodzi swój ród z Genui; zamieszkiwała ona od XIII w. na Krymie, skąd po opanowaniu posiadłości włoskich przez Tatarów, przeniosła się na Litwę jednocześnie z Agripami, Caraffami i Dorjami pod koniec XV stulecia, jak o tem świadczy kilka ustępów części Metr.-Litewskich, zakładając wieś Matwiejowszczyznę-Kurelewszczyznę, która otrzymała powyższą nazwę od imienia założyciela Matwieja. Potomkowie Matwieja Kurelli posiadali ją jeszcze w XVII wieku. Właścicielem jej w on czas był Paweł Kurella. Po nim odziedziczył ją syn jego Wasil, żonaty z ks. Ulską-Sielicką. Siostra jego była Polonja Fiedorowiczowa; procesowali się oni o spadek po ojcu w 1651 roku. (Bon).

Pod koniec tegoż stulecia wioska ta przeszła w obce ręce, jedna gałąź

bowiem rodziny Kurella wygasła, a druga wyznania kalwińskiego t. j. Ambroży Kurella z rodziną, według wiadomości zaczerpniętych z Dziejów wyznań reformowanych t. I Krasieńskiego, wyemigrował ze względów religijnych 1670 r. do Prus Wschodnich i osiadł w Królewcu. Kurellowie zasilali kadry inteligencji w tym mieście, oddając się pracy umysłowej. Młodsze bowiem pokolenie tej rodziny wydało już w pierwszej połowie XVIII wieku kilku wybitniejszych lekarzy i prawników. Dwóch z nich powołano wkrótce na stanowiska profesorów uniwersytetu. Sędzia dr. Kurella objął katedrę prawa karnego w miejscowym uniwersytecie, a dr. Ernest-Gotfryd Kurella, żonaty z Marią Karczewską, został mianowanym profesorem wydziału lekarskiego i prezesem naczelnego kolegium lekarskiego w Berlinie.

Potomkiem profesora prawa jest psychiatra z Bon dr. Jan Kurella znany z prac naukowych wydanych w początku bieżącego stulecia pod tytułami: „O skłonnościach zbrodniczych“, „Inteligencja a Społeczeństwo“, „Krańcowe zagadnienia z życia nerwów i duszy“.

Z Królewca też pochodzi i Karol Kurella, pradziad rodziny Kurellów, osiadłej w pow. stanisławowskim pod Warszawą. Ojciec jego Jakób był konsyliarzem Kamery Królewskiej w tym mieście, matką zaś Dorotą von Hexel.

Syn jego Karol zaślubił w 1808 roku Józefę Kamińską, córkę Stanisława i Marii z Drozdowskich i osiadł w wojew. mazowieckim jako właściciel dóbr Tułły i Klembowa w pow. stanisławowskim. Dwaj starsi jego synowie Karol i Robert brali czynny udział w organizacji „Stowarzyszenia ludu Polskiego“ na terenie Kongresówki, wskutek czego Robert wysłany został jako żołnierz na Kaukaz. Karolowi zaś, który zdołał ujsć za granicę, skonfiskowano na podstawie postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 4/16 lipca 1839 roku schedę spadkową po matce, a w celu ściągnięcia jej wystawiono dobra Tułły na licytację. Na licytacji tej nabył je jednakże poprzedni ich właściciel i pozostawił je w spadku wraz z Klembowem dwóm młodszym swoim synom: Rajmundowi i Józefowi.

Ci poženili się z rodzonimi siostrami: Anną i Julją Suchodolskimi, córkami Jana Suchodolskiego, dowódcy 2 brygady w 4 dewizji piechoty W. P. w czasie powstania listopadowego, i Emilji z van-der-Nerów, która po wydaniu ich za mąż zaślubiła Hieronima Przeciszewskiego h. Grzymała, marszałka szlachty powiatu rosieńskiego, właściciela dóbr Cytowian na Żmudzi. Ojcowizną podzielili się oni w 1852 roku w ten sposób, że Józef Kurella otrzymał Klembów, a Rajmund pozostał Tułły, w której zamieszkiwał wraz z żoną od 1847 roku.

Żona jego Anna upamiętniła się jako „pani Tułińska“, gorącą miłośnicą ojczyzny i ludu. Zbierała bowiem ludność miejską w dobie przedpowstaniowej na pogadanki, zaszczepiając w jej umysłach umiłowanie ojczyzny i poczucie dobra i godności własnej, działalność zaś wiejską uczyła czytać i pisać. Działanie jej na tem polu spowodowało wprowadzenie jej na kilka lat w drodze administracyjnej do Ostrowa; po zlikwidowaniu powstania nie zaginęła atoli bez śladu, skoro pismo ludowe Siewba powstałe w pow. radzywińskim w czterdzieści kilka lat po powstaniu wspomina o jej działalności na polu oświaty ludowej na terenie tego powiatu.

Oddawała się Anna Kurella z zamiłowaniem i piśmiennictwu, pisując za młodu poezje drukowane w Tygodniku Ilustrowanym, w późniejszym zaś wieku artykuły treści wychowawczej; zmarła ona w 1907 roku.

Mąż jej Rajmund Kurella umarł w 1861 roku, pozostawiając 6 matoletnich dzieci. Dwie starsze córki Rajmunda i Anny małżonków Kurella: Józefina i Marija zaślubiły Zygmunta i Tadeusza braci Młockich h. Prawdzic z Woli Rasztowskiej, trzecia Anna wydana została za Feliksa bar. Waldowa. Synowie ich: Jan, Teofil i Robert; Robert emerytowany generał W. P. zmarł bezpotomnie w Warszawie w 1931 roku.

Po Janie Kurelli, zmarłym w 1918 roku w Ryczówku, z żony Albertyny Janusz syn Jerzy, radca ministerstwa rolnictwa w Warszawie i córka Irena. Po Teofilu Kurelli, zmarłym w 1918 roku, z żony Bronisławy Dybowskiej h. Prawdzic córka Leonja-Aleksandra za Wacławem Jaskłowskim w Mnichowie. Po Józefie i Julji małżonkach Kurella, właścicielach Klembowa, syn Rajmund, właściciel dóbr Ossówna, prezes oddziału związku ziemian i okręgowego towarzystwa rolniczego w Węgrowie, zmarł w 1925 roku; po nim córki: Helena i Marija (Notaty prof. Dziad., Akta królewieckie, hipoteczne Tułły i Klembowa, Urodzeń i ślubów. Archiwum Akt Dawnych).

L.

LASKOWSKI h. KORAB. Laskowscy Korabici pochodzą z ziemi nurskiej z Żebrów wsi, którą kupili w pierwszej poł. 16 w. od Bolesława ks. Mazowieckiego; jedna ich gałąź przeniosła się w okolice Sącza i Mielca, gdzie posiadali majątki.

Wojciech, syn prawdopodobnie Stefana, przeniósł się do pow. chełmińskiego i tu kupił 1714 r. Lipnicę i Borki od Rzewuskich (Boniecki T. 13). Zaś koło 1720 nabył Lasochów i Wiśnicz od Lipińskich. Wojciech, ur. ok. 1675 r., zm. 1735 r., był viceregentem grodzkim choć Wojciech-Jan L. ur. 1705 podpisał akt Oraczewskich jako regent grodzki chełmiński (Akta chełmińskie), był to więc może inny Wojciech, co nie sądzę. Przypuszczam, że Wojciech od 1700 mniej więcej w pow. chełmińskim zamieszkiwał, robił drobne transakcje, o czym w aktach są wzmianki. Żonaty był I v. z Joanną Tarnowską vel Sarnowską, II v. z Anną Łuczycką. Z pierwszej żony miał tylko córkę Marję ur. ok. 1707 za Kosińskim i syna Stanisława ur. ok. 1705 Jezuitę — w r. 1755 spór o schedę po nim na dobrach Lipnicy i Wiśniczu mieli Kosińscy z jego braćmi przyrodnimi: Janem i Józefem (Akta chełmińskie); z drugiej żony Wojciech miał synów: Józefa, Wojciecha, Karola i Jana Nepomucena. Wojciech zm. przed 1755 r. — w r. 1737 dzieli z braćmi schedę po ojcu (Akta chełmińskie) — Józef zm. 1763, pochowany u Reformatorów w Pińczowie, skarbnik chełmiński i wiślicki, elektor 1733 Leszczyńskiego, dziedzic Prabołowic.

Karol, skarbnik chełmiński, robi z matką zapis 1737 na Lasochowie zakonnicom w Chęcinach i wikarjuszom w Kielcach (Akta chełmińskie), elektor 1733

Leszczyńskiego; jego dzieci: N., komornik wiślicki 1770 r. ojciec Jana, któremu stryjeczna siostra Józefa zapisała majątek i drugiego miał syna Stanisława, skarbnika chęcińskiego, którego z Katarzyny Konarskiej wspomniana córka Józefa ur. 1770, zm. 1831, Marja za Feliksem Konarskim i Adam-Rufin ur. 1774 r.

Wreszcie ostatnim synem Wojciecha był Jan Nepomucen rozdwojony na dwie osoby przez Bonieckiego, ur. ok. 1715, zm. 1779 w Złotnikach, pochowany u Reformatorów w Pińczowie wraz z żoną pierwszą. Dobrodziej kościoła w Złotnikach, podczaszy nurski 1756, sędzia kapt. sandomierski, miecznik i wojski chęciński, dziedzic części Lasochowa, Lipnicy, Wiśnicza, Borków, Warzyna, elektor 1764 r. W r. 1750 zrobił zapis na Lipnicy przyszłej swej żonie Wiktorji Bąkowskiej, c. Adama, cześnikównie łomżyńskiej zł. 10.000 (Akta kanoniczek Warsz.). Po śmierci 1-ej żony 1760 żonaty 1761 r. z Franciszką Lubańską, II-v. Janową Michałowską, III Rochową Grabkowską. Z pierwszej żony 4 córki: Joanna Franciszkowa Bystrzonowska, ur. 1753, zaśl. 1775, Tekla ur. 1759 zaśl. 1777 Józefowi Konarskiemu, matka generała, Anna ur. 1756 zaśl. 1784 Adamowi Dąbskiemu i Anastazja-Franciszka ur. 1760 (akta Złotnickie). Z drugiej żony miał Józefa ur. 1763, szambelana królewskiego, bezdzietnego z Reyówną, Aleksandra zm. w niewoli angielskiej 1807 ur. 1766 legjonista, córka Izabela ur. 1791, zaśl. 1810 Tomaszowi Duninowi-Szpoltowi, szambelanowi król. i Wilhelm-Nepomucen ur. 1769, zm. 1854 r., dziedzic Tokarni; ojciec z Joanny Grabkowskiej i synów: Rocha, Aleksandra i Seweryna, oficera w. polskich i córek: Izabeli Honoratowej Borkiewiczowej ur. 1879 w Piołuncie i Franciszki Teofilowej Bzowskiej. Z synów: 1) Seweryn ur. 1807, oficer w. p. 31 r. w strzelcach Kongres. zm. 1869, 2) Aleksander zm. 1883 (sep. Sędziszów), dziedzic Sieńska i Podgaja, oficer w. p. 31 r., z Ireny Piotrowskiej zostawił córkę Emilję za Zygmuntem Łubkowskim, dziedzicem Glinek w Małopolsce, Tomasza ur. 1831, uczestnika powstania 63 r., dziedzic Tokarni i Podgaja, którego z Walerji Rakowskiej dzieci: Kazimierz, znany poeta „El“, Alexander, Adam i córki.

Trzecim synem Aleksandra był Michał ur. 1840 † 1905 (sep. Sędziszów), dziedzic Sieńska, z Zofji Helclówny zostawił córkę Cecylję za Józefem Radońskim i synów: Seweryna ur. 1878 zm. 1901, Józefa, sędziego w Warszawie, Henryka, ożenionego z Celiną Chwalibożanką I-v. Janową Korzybską i Jana-Ireneusza, dziedzic Stanowisk, który z Eugenji Czaplckiej ma córkę Zofję i synów: Michała i Marka.

Trzecim synem Wilhelma był Roch, ur. w 1806, zm. 1865, poch. w Krakowie, dziedzic Rożnicy, którą wziął za żoną Joanną z Badenich, córką Antoniego, Prezesa Dyr. T. Kr. Ziem. w Kielcach, i Petroneli z Kietczewskich z niej troje dzieci, córki: Aleksandra-Felicjanina ur. 1837 zm. 1881 r., zaśl. Władysławowi Mieroszewskiemu z Czerny, Ioanna ur. 1840, zaśl. 1869 Tadeuszowi Zwierkowskemu, któremu wniosła Rożnicę, i syna Wojciecha-Antoniego ur. 1873, dziedzic Opatkowic, ożenionego z Karoliną Różycką, c. Erazma, prezesa Dyr. T. Kr. Z. z którą bezdzietny, i zapisał żonie Rożnicę, która przeszła potem na Różyckich (Bork.).

LESZCZYŃSKI h. BELINA. Andrzej, burgrabia gr. rawski, sędzia gr. 1743,

pisarz ziemski rawski, kawaler orderu Św. Stanisława, żonaty z Basilią Woyczyńską h. Abdank, miał syna Franciszka.

Franciszek, starosta rawski 1789, kawaler orderu św. Stanisława, właściciel dóbr i miasta Biała, Sadkowie, Ossa z przyległościami, Narty, Galiny, Aleksandrów, Żurawia, Chude-Lipie, Deserta, Goślinki, Marchaty, Szwejki-Małe, dobra Rzuców z przyległościami w pow. szydlowieckim, (oszacowane w działach rodzinnych w Radomiu w dniu 8 listopada 1819 r. na milion trzysta tysięcy złotych) ożeniony z Hilarją hr. Lanckorońską, córką Franciszka, starosty regnowskiego, i Eleonory Garczyńskiej, herbu własnego, wojewodzianki poznańskiej, pozostawił synów: Aleksandra, Teodora zmarłego dzieckiem i córki: Izabelę zmarłą panną, Eleonorę zamężną za Rafałem Świętosławskim, herbu Rola, wł. dóbr Łęki, Pawłowice etc. w Kutnowskim, Urszulę zamężną za Antonim Świdzińskim, wł. Świdna, rotmistrzem kawalerji, Juljanę, zamężną za Onufrym Zawiszą, radcą pow. opoczyńskiego, wł. dóbr Różanki, Marjannę zamężną za Józefem Dąbskim, podkomorzycem brzesko-kujawskim, wł. Wilkowic w pow. kowalskim.

Aleksander-Michał-Filip, ur. 1798 r. w Białej, major wojsk polskich, żonaty z Izabellą-Florentyną Dąbską, córką podkomorzego brzesko-kujawskiego Józefa i Maryanny Leszczyńskiej, zmarły i pochowany w Białej 1856, pozostawił synów: Kazimierza, zmarłego młodo, Stanisława, Teodora i Michała, wł. Białej, następnie córki: N. zamężną Świeszewską i N. za Okęckim z Krobowa w grójeckim.

Jan żonaty z Pudencjaną z Reszotarskich, h. Junosza, zmarł i pochowany w Białej 12.IV 1853 r., żona jego zmarła w r. 1858.

LINOWSKI h. POMIAN piszą się z Linowa i Piotrowic.

Stanisław, zm. ok. 1688 r. (syn Marcina, wnuk Seweryna i Ewy Molskiej), ożenił się z Urszulą Lipską h. Grabie, bliską krewną kardynała i biskupa, miał z niej 3 synów: Marcina 1688, Wojciecha, zm. bezpotomnie i Jana oraz córki: Konstancję Krzysztofową Ślesińską 1669 r., Aleksandrę, Franciszkanę w Szremie 1670 r., Teresę Mikołajową Gorzańską 1675, Urszulę Skórzewską 1678, Jadwigę Wojciechową Skrzetuską 1681, Marję Józefową Bleszyńską 1683, Ewę Czyżewską 1685, i Petronellę Michałową Węgierską 1687 r.

Jan, ur. ok. 1667, syn Stanisława, ożen. z Joanną vel Anną Krzycką, kasztelaną poznańską, z niej miał córki: Franciszkę Bykowską, Apolinarę Rafałową Polichnowską i synów: Stanisława, Zygmunta i Prokopa.

A) Stanisław, ur. 1690 zm. 1761 r., elektor Leszczyńskiego 1733 z wojew. kaliskiego, skarbnik poznański 1746 r., podstoli wschowski 1757, dziedzic wsi Kościelniki, procesował się 1731—1759 w Nakle i Kościanie z Mycielskim; ożeniony z Zofją Mierucką, h. Poraj. Wdowa 1763 r. sprzedała Gembice Mycielskiemu za 170.000 fl., Stanisław po śmierci swego brata Zygmunta bezdzietnego wraz z bratem Prokopem odziedziczył majątki w Krakowskim i obydwa po 1757 r. przenieśli się w Krakowskie.

Dzieci Stanisława córki: Teresa zaślubiona 1773 Antoniemu Morzkowskiemu, sędziemu ziemskiemu wieluńskiemu i Estera zaśl. 1777 w Krakowie Ferdynandowi-Krzysztofowi Dahlke, generałowi i synowie: Adam, Zygmunt i Jan.

1) Adam zm. 1786 r. 16/VI w Sieciechowicach, pełnomocnik siostry Estery 1781 (Bon.).

2) Zygmunt, ur. 1736 zm. 1808 r. 26/VI, pochowany w Krakowie. W r. 1755 z konwiku warszawskiego księży Pijarów został Pijarem i wyjechał do Podoleńca do nowicjatu. W r. 1762 został księdzem w Krakowie, był rektorem w Wieluniu 9 lat, w Krakowie 5 lat i pierwszym prowincjałem w Opolu; dobry kaznodzieja, w Opolu założył seminarjum pijarskie. (Akta Pijarów arch. i zapiski).

3) Jan, ur. 1737 r. zm. 1801 r., poch. w Ciernie, podstolic wschowski, 1763 postanowił sprzedać Gembice darowane przez matkę, 1795 r. sprzedał Broniszów, odziedziczony po stryju Zygmuncie za 150.000 fl. Ożeniony I v. 27/VI 1762 z Franciszką Kielczewską, córką Jana, chorążego kowalskiego z Koźminka, i Balbiny z Turskich; pierwsza żona zm. 1771 r., pochowana w kościele Panny Marji w Krakowie, zmarła bezdzietnie; II v. ożenił się Jan 1778 r. 5/VII w Górach z Magdaleną Śląską, córką Adama, pułkownika w. kor., i Ludwika z Walewskich (zm. i poch. 16/X 1826 w Ciernie); z niej dzieci:

I. Ludwika ur. 1781, zaślubiona 14/I 1808 Izidorowi Bystrzonowskiemu, dziedzicowi Łowicza, synowi Franciszka i Joanny z Laskowskich, zmarła 13/VI 1810, pochowana w Sędziszowie.

II. Feliksa-Róża ur. 27/VIII 1787 r., zaślub. 17/II 1811 Piotrowi Drzewieckiemu, dziedzicowi Lipna, zm. 1857, poch. w Szreniawie.

III. Wincenty-Nereusz, ur. 1785 (m. Cierno), zm. 1845 15/VI (sep. Kraków kościół Ś-go Mikołaja), wylegit. ze szlach. w Król. 1839 r. Adjutant ks. Józefa, r. 1817 29/VI, zaślubił Domicellę Rawicz-Dembińską, starościankę walecką, córkę Piotra i Katarzyny ze Stępkowskich, wziął za nią w posagu Strzeszkowice, zmarła 1838 r., sep. Kraków kościół św. Piotra; II v. zaślubił Wincentę-Honoratę ze Spławskich zm. 15/VIII 1853 r., sep. Kraków u. P. Marji. Z pierwszej żony córka Konstancja ur. 15/II 1823, zaślub. 1843 w Mogile pod Krakowem Ferdynandowi Kozakowskiemu, metr. w Raciborowicach i syn Rudolf-Wojciech ur. 1819 7/IV — wylegitymowany przed 1850 r., emigrant 1863 r. bezdzietny.

IV. Józef-Stanisław ur. 1786 (Cierno), bezdzietny z Reginą Dunin-Brzezińską, zaśl. 24/V 1840 w Krakowie u Św. Anny.

V. Kacper-Aleksander ur. 1790, podporucznik 17 p. p. 1809 r., porucznik 18 p. p., 1813 kapitan 18 p. p., 1816 zaliczony do rezerwy jako major, odbył kampanię 1812 r., był w bitwach pod Możajskiem, Kaługą, Czerykowem i Smoleńskiem; otrzymał krzyż Legji Honorowej. W r. 1821 — 15.V zaślubił w Sędziszowie Barbarę Zielińską h. Świnka, córkę Feliksa i Barbary z Oraczewskich, zm. 1835 w Krakowie. Kacper zm. 20.I 1855 (sep. Cierno), mieszkał w Konarach, potem w Zdanowicach, dzieci:

a) Roman ur. 1822, zaślubił w Warszawie 20.X 1852 u Kapucynów Bronisławę Grabczewską, po której dzieci: Wanda-Marja ur. 8.VI 1856 (m. Chęciny), zaślubiona 2.II 1877 u Kapucynów Waldemarowi-Edwardowi Kremky, zm. 7.IX 1881, poch. na Powązkach w Warszawie. Druga córka Jadwiga ur. 23.VII 1858 (m. Chęciny), zaśl. 1881—23.XI Maurycemu Kremky (ślub u Kapucynów w Warszawie).

b) Ludwik ur. 1824 (m. Krzcięcice), umarł w Zdanowicach 1899 r.; ożeniony

w 1858 r. w Warszawie, w kościele św. Karola Boromeusza, z Teodorą Grabczewską, siostrą bratowej, z nią rozwiedziony, II v. ożeniony 24.VII 1861 r. z Eufemją Bzowską, c. Teofila i Franciszki z Laskowskich, z mej syn Adam ur. 16.I 1863 r., właściciel Ziemblic w pow. pinczowskim, które odziedziczył po Kazimierzu Linowskim, radca Dyr. T. Kr. Z. w Kielcach przed 1912 r., zm. 1929 r. w Krakowie; ożeniony w r. 1896—23.IX z Heleną Zwierkowską (akt. dubu w Kielcach w Katedrze), c. Tadeusza, dziedzica Roznicy, i Joanny z Laskowskich, z mej córka zm. młodo i syn Stanisław, dziedzic Ziemblic, ur. 26.XII 1898 (m. Kazim. Mały), ożeniony 1929 r. z Zofią Chądzyńską, c. Mieczysława i Zofii z Leliwa Baierów, mają córkę Antoninę ur. 13.XI 1930 r.

c) Zofia ur. 1832 w Krakowie (m. u Panny Marji), w r. 1851 23.IV zaśl. w Ciernie Aleksandra Kuszewskiego, dziedzica Bieganowa.

VI. Adam, syn Jana i Śląskiej, ur. 1796 w Zdanowicach, metr. Cierno, zm. 1870 r. (akt. sep. Szreniawa), dziedzic Szreniawy, uczestnik powst. 1831 r. w I p. Krakusów, wstąpił w randze kapitana, ozdobiony krzyżem złotym Virt. Militari, wywieziony do Wiatki, gdzie przebywał do 1832 r. W r. 1834 ożeniony z Kamillą Czapllicką, córką Kazimierza, dziedzica Dobromierza, i Anny z bar. Puszetów, zm. 1899 r. pochowany w Szreniawie. Z mej syn Stanisław ur. 18.XI 1839 (m. Nowaszyce), dziedzic Jaronowic, Dąbna, Boczkowic, Szreniawy i Radkowa, w dniu 28.IV 1866 zaślubił Eugenję Zeleńską, córką Marcjana i Kamilli z Russockich, zm. bezdzietnie; a II-v. 3.VI 1871 r. powtórnie zaślubił w Nagłowicach Anielę Kosicką, córkę Juliana, senatora i Marji z Colonna-Walewskich, z tego małżeństwa córki: 1) Marja ur. 1873, zaślubiona I-v. 1900 w Jaronowicach (akt. śl. Rakoszyn) Tadeuszowi Zwierkowskiemu z Zabrodzia, synowi Tadeusza i Joanny z Laskowskich, 2) Ewa ur. 1882, zaślubiona 1903 (akta ślubu Rakoszyn) Wacławowi Pobóg-Górskiemu wł. Pieryszewa. 3) Zofja ur. 1884, zaślubiła 1908 r. (akta śl. Rakoszyn) Ignacego Wierusz-Kowalskiego, dziedzic Ojślawic, syna Edmunda, oraz synowie: 1) Stanisław-Jerzy ur. 1872, dziedzic Boczkowic, potem Piotrkowic, zaśl. w Warszawie Joannę Samson-Karczewską, córkę Kazimierza i Bronisławy z Łempickich, z której: a) Stanisław ur. 1901, zginął w wojnie z bolszewikami pod Płońskiem, jako ułan ochotnik 201 p. szwoleżerów w r. 1920. b) Kazimierz ur. 1903 r. — c) Włodzimierz, d) Jerzy i e) Zygmunt.

2) Jan ur. 1875 (m. Rakoszyn) bezdzietny z Zofją Madeyską, zaśl. 1918 r. w Krakowie, córką Juliana, ministra oświaty austrj., i Konstancji z Kozubowskich, I-v. Stanisławową Dunajewską. Jan był wł. Przyłabska.

3) Kazimierz ur. 1875 (m. Rakoszyn), właściciel Warzyna, współwł. Smogorzewa, potem Nałęczowa.

4) Adam ur. 1878 (m. Rakoszyn), właściciel Smogorzewa, potem Radkowa, radca Dyr. Gł. T. Kr. Ziemskiego w Warszawie w 1930 r.; w r. 1906 zaśl. w Nagłowicach Annę Kosicką, c. Józefa i Heleny z Sucheckich, z której: Aniela ur. 1907 r., Adam ur. 1908, Artur 1911 i Aleksander-Leon 1917.

5) Józef ur. 1880, wł. Mąkalic, potem Smogorzewa, z żony Jadwigi Kremky, c. Maurycego i Jadwigi z Linowskich, dwie córki: Jadwiga i Józefa.

6) Władysław ur. 1891 (m. Rakoszyn), Henryk i Janina zm. dziećmi.

B). Zygmunt, drugi syn Jana i Krzyckiej, ur. 1703 zm. 1757, pochowany u Reformatów w Warszawie; szambelan królewski, 1733 otrzymał konsens na nabycie starostwa zgierskiego, 1733 jako starosta zgierski podpisał manifest za Augustem III, tegoż r. otrzymał w dożywocie Domanów, Łysiec i Kniazkie w Kamienieckim, które to wsie cedował Adamowi Łążyńskiemu 1735 r.; 1738 nabył od Morsztynowej star. lipińskie, a zgierskie ustąpił Jabłonowskiemu, 1739 wziął w zastaw Święcice od Dembińskich i tegoż roku dostał konsens na nabycie star. klonowskiego od Szymanowskiego; dziedziczył na Kobylnikach z przyległościami, był starostą lubaczowskim, kawalerem orderu Orła Białego. W r. 1754 został z podkomorzego kasztelanem łęczyckim; ożeniony i bezdzietny z Karoliną Oborską, kasztelaną bractawską, II v. w 1764 Ronikierówną.

C) Trzeci syn i najmłodszy Jana i Krzyckiej Prokop ur. 1710 r. zm. 1773; towarzysz chorągwi panczernej 1741 r., wojski nowokorczyński 1771, łowczy kruszewicki, procesował się z bratową Zygmunową 1757 r. i spadkob. brata 1759 r., podpisał el. St. Augusta z wojew. kaliskiem, gdzie mieszkał, przeniósł się w Krakowskie, odziedziczywszy liczne dobra po bracie ok. 1760 r.; ożeniony z Teklą Mierucką, siostrą swej bratowej, zmarłą 1800 r., pochowaną u Reformatów w Pinczowie. Dzieci jego: córka Marianna ur. ok. 1768 r. i synowie: Aleksander ur. 1759, Rupert ur. 1771, Wojciech ur. 1761 r., Ignacy ur. 1763, i Xawery ur. 1766, bezżenny.

1) Aleksander zm. 1820 r., wł. dóbr w Krakowskim, potem Oporowa na Kujawach, szambelan królewski, poseł na sejm 4-letni, dobry mówca, rotmistrz kawalerji narodowej w sztabie Kościuszki, czytał przysięgę na rynku krak., executor testamentu ks. Józefa Poniatowskiego i jego wielki przyjaciel, obrońca Konstytucji 3 maja, referent rady stanu 1807 r., radca stanu 1808, członek komisji do ułożenia konstytucji Kr. P. 1815 r., dyrektor gener. poczt. i policji 1815 r., senator-kasztelan 1817 r. (akta współcz. pamiętniki Koźmiana), ożeniony z Karoliną Hube, rozwiedzioną z Józefem Łęskim, zostawił córkę Aleksandrę ur. 1810 za Tomaszem Orsettiniem zm. 1854 r., druga córka za Schürem i syna Konstantego, ofic. w. rosyjskich, 1831 wstąpił do wojska polskiego jako major, następnie był majorem wojsk belgijskich 1846 r., otrzymał krzyż złoty Virt. Mil., z żony angielski miał córkę za Wilhelmem Orsettiniem.

2) Rupert zginął w wielkim tygodniu podczas insurekcji w Warszawie jako porucznik artylerji koronnej.

3) Wojciech, szambelan król., radca depart. krak. 1810, senator Rzeczp. Krakowskiej 1820 r., kawaler ord. św. Stanisława, z Korduli Dobińskiej, kasztelanicy brzezińskiej, miał syna Ignacego-Kajetana wylegit. przed 1850 r. w Król. Pol., który z Marji Miłoszewskiej zostawił syna Wincentego; Ignacy był kapitanem 6 p. ułanów Ks. Warsz. 1831 r., następnie majorem 2 p. Krakusów, dostał się do niewoli i był zesłany do Wiatki.

4) Ignacy ur. 1763, dziedzic Ziemblic, wraz z siostrą stryjeczną Esterą pozywał 1798 o dług Walewskiego; 1810 był podpref. pow. skalbmierskiego, ożeniony z Zofją Wiernicką, po której 2-ch synów: Henryk-Zygmunt i Kazimierz-Sebastian, dziedzic Ziemblic, ur. ok. 1815, zm. przed 1875, bezdzietny z dwoma

żonami: Antoniną Załęską zm. w Ziemblicach 1857 i Beniszówną, która odziedziczyła Ziemblice po mężu, zapisała je 1845 r. Adamowi Linowskiemu; siostra Kazimierza była za Niesiolowskim. (Bork.).

M.

MEDEKSZA h. LELIWA. Uzup. i sprost. do T. X-go, str. 293—294.

Na str. 294 winno być: Piadzie, a nie Piadze; Tauczuny, a nie Pauczuny; Medeksze, a nie Medekszy; Surmonty, a nie Surmanty. Byli właściciele Tauczun, graniczących z Orwistowem pod Kiejdanami, istotnie pieczętowali się herbem Leliwa.

Byli właściciele Surmont i wymieniony na st. 295 Stefan-Franciszek mają łąbędzia tylko w koronie, a nie na tarczy, mylnie nazywając swój herb Łabędziem¹⁾, gdy faktyczna nazwa jego jest Lis odmienny.

MEDEKSZA (Z Proszcza-Medeksza) h. LIS ODMIENNY²⁾. Uzupelnienia i sprostowania do T. X-go str. 294.

W wierszu 12-tym winno być Medeksze, a nie Madeksze.

Gałąź Marka. Stefan-Franciszek, syn Marka Medekszy, sekretarz Jana Kazimierza, pozostawił ciekawy pamiętnik³⁾ obejmujący lata 1654—1690 i opisujący między innymi peregrynacje wojenne 5 swoich legacyj do Moskwy, swoje mowy do cara Aleksieja Michajłowicza, ceremonjały, wręczania mu przezeń różnych pism królów: polskiego, duńskiego i węgierskiego (późniejszego cesarza), swoją jazdę do Głiwic dla przywitania cesarzowej i arcyksiężniczki Eleonory, jadącej poślubić króla Michała Korybut-Wisniowieckiego. Podaje też swoją korespondencję z Janem-Kazimierzem, hetmanem Gosiewskim etc. Gdy w r. 1685 Stefan-Franciszek ciężko zaniemógł, Jan Sobieski przysyłał mu z Wilanowa do Warszawy swego lekarza Pekurinięgo, królowa Marysieńka zaś swego, Konradiego. Posłował prawie na wszystkich sejmach. Z 4-ch żon pozostawił 3 synów: bezdzietnie zmarłego koniuszego kowieńskiego Aleksandra, żonatego z Teodorą Skorulską, pisarza i regenta grodzkiego kowieńskiego, Dominika, który w 1697 r. ożenił się z Eperaszanką i nabył od Zawiszów Żejmy, oraz Andrzeja, którego syn Salomon w 1674 został pisarzem grodzkim kowieńskim; jego potomkowie utrzymali się przy majątku Medeksze. Syn Dominika podkomorzy kowieński, marszałek konfederacji barskiej pow. kowieńskiego, również Dominik, żonaty z Zabiełówną, traci syna Teodora zakłutego na trakcie kowieńskim pod Wysoką Budą przez kozaków, których sam wielu przedtem pozabijał (jak głosi nagrobek — 30).

¹⁾ Poprzednia część Uzupelnień i Sprostowań, str. 72, 2-gł wiersz od dołu.

²⁾ Tablice odmian herbowych Chrzęńskiego (Warsz. 1909) nazywają ten herb „Proszczewicz albo Medeksza”, Kojatowicz—IV-tą odmianą Lisa, Ostrowski—Lisem VII.

³⁾ Scriptores rerum polonicarum T. III. Stefana-Franciszka z Proszcza Medekszy... Księga pamiętnicza. Kraków, Ak. Um. 1875. W dziele tem na str. VI i VII winno być: z Proszcza, Żejmy, Orwistów, a nie „z Proszcza”, „Żejny” i „Orwistów”.

Najstarszy syn Dominika, Józef był marszałkiem konfed. w pow. starodubow-skim. Środkowy, bezdziejnie zmarły wojski kowieński — konsyljarzem. Powyżsi 4-ej Medekszowie przeplacili udział swój w konfederacji barskiej utratą połowy swych dóbr (przed konfed. mieli: Pogiermoń, Żejmy, Gabrjeliszki, Narmojnie, Dawmojnie, Rudziany, starostwa skirstymońskie i rajgrodzkie, królewską Dąb-kajnie). Po śmierci Dominika sprzedano Żejmy bisk. infl. Józef. Kossakowskiemu, nabyto Orwistów. Chorąży pow. kow. Józef żonaty z Katarzyną Jeleńską zostawił 3 synów — prezydenta sądów granicznych pow. kow. Teodora, żonatego z Antoniną Jeleńską⁴⁾, starostę skirstymońskiego, Samuela i Antoniego. Syn Teodora, Adam⁵⁾, ur. w 1820 r. w Orwistowie, filister C! Polonia w Dorpacie, żonaty z Aliną Niela-wicką, po jej śmierci zaś z Klementyną Weysenhoffówną. W 1839 za sprawę, Ko-narskiego aresztowany i zesłany do Rosji — wstąpił do wojska na Kaukazie. Uży-skawszy prawo powrotu — gospodarzy w Romajniach, jest członkiem komitetu włościańskiego w Kownie, następnie z wyboru współpowietników — pośrednikiem do spraw uwłaszczenia włościan. W 1863 za śmiało i otwarcie umotywowaną prośbę o dymisję zesłany do permskiej gub. W 1868 pozwolono zamieszkać w War-szawie z obowiązkiem przymusowego sprzedania Romajni; zmarł w 1876 r. Je-dyny jego syn Teodor zmarł w wieku niemowlęcym. Starszy brat Adama, wła-siciel Orwistowa, Józef-Edward-Jakób umierając w 1878 z żony Adeli z Wie-liczków pozostawił 3 dzieci: ur. w 1852 r. Henryka, w 1858 — Marjana i w 1860 — Antoninę. Marjan zmarł bezdziejnie w 1880. Henryk zm. w 1896 r., pozostawiając żonę Marię z Kossakowskich i syna Stefana, ur. w 1882 r., filistra C! Polonia właściciela Orwistowa, Poszumierza i Bogumiłowa. Marja zm. w 1927 w Wilnie. Antonina przyniosła w wianie doktorowi Mich. Burhardtowi⁶⁾ folwark orwistow-ski — Podgaj, sprzedany pod groźną konfiskaty w r. 1927. W r. 1933 z linii Do-minika żyje ostatni potomek — Stefan, wspomniana Antonina i jej dzieci: Ale-ksander, Mieczysław, Stanisław, Jadwiga i Stefan⁷⁾ Burhardtowie.

Gałąź Mikołaja (stosunek do poprzedniej nie ustalony). Bilewiczówna przynosi Mikołajowi dobra Poleś. Ich syn Antoni i 2 córki, jedna za Bliństrubem, druga za Mineyką. Antoni i Karolina ze Stodolnickich pozostawiają: Antoniego, Stanisławę i Lucynę. Dzieci Antoniego: Lucyna za Franciszkiem Piekarskim, Jan, Kazimierz, Janina za Mierzyńskim, Helena, Bronisław i Antoni. Stanisława wyszła za Paszkiewiczza h. Sołokaj (Radwan odmienny). Lucyna młodo zmarła. Linje męskie w gałęzi Mikołaja — wygasły. Poleś pozostaje w ręku D-ra med. Stanisława Paszkiewiczza, Antoni Medeksza w 1864 r. wyemigrował do Paryża

⁴⁾ Przez Katarzynę i Antoninę Jeleńskie Medekszowie spokrewnili się z Oskierkami, Mi-kulczami, Obuchowiczami; z Gleysztorami przez Annę z Gąseckich Gleysztorową, rodzącą się z Medekszanki.

⁵⁾ Adam Medeksza 1820—1876 przez Rozbilkę [Jakóba Gleysztorę], Lwów, 1877.

⁶⁾ Burhardtowie herbu Grzymała — zob. początek niniejszej księżki.

⁷⁾ Ten ostatni, podając niniejsze uzupełnienia nie miał możności przejrzeć: 1) nadań, testamentów etc., znajdujących się za nieprzebytą granicą litewską w archiwum Orwistowskim, 2) rękopiśmiennych kartek herbarza Bohdanowicza w Arch. Państw. w Wilnie, 3) Ksiąg Trybu-nału W. X. L., grodzkich, ziemskich etc. tamże, w których jest sporo aktykowanych dokumentów Medekszowskich.

i Londynu. Wkrótce po ogłoszeniu amnestji — wrócił do kraju, gdzie jednak został aresztowany. Potem gospodarzył w Surmontach, które następnie sprzedał. MICHAŁOWSKI h. JASIENCZYK. Aleksandra Michałowska, wdowa po Mel-chjorze-Mikołaju, stolniku różańskim, ceduje 1703 r. wieś Chlewice synowi Jó-zefowi i odstąpić obiecuje wieś Słupię jej dziedziczną temuż Józefowi i żąda, by nie przystępował do działów, póki mu brat Mikołaj nie wypłaci 100 tys. zip. (Jakubowice 1703 r.) (Akta krakowskie).

Franciszek Michałowski, stolnik chełmiński, dziedzic Brzykówna, Brankowa, Woli Braneckiej i Pokrzywny 1762 roku testamentem zapisał te dobra żonie Anastazji Łabęckiej i inne legaty (w grodzie czerskim).

Józef Michałowski, stolnik i sędzia ziemi krakowski, dziedzic Moskorzewa i Zarczeka, 1728 r. wymieniony w sporze z Boguckim i Potockim z Dunajowic (Ak. Krak. Prot. 344 — pag. 470 Nr. 566).

Spadek po Antonim Michałowskim, generale, dziedziczą Józefa z hr. Wię-łopolskich, i córka Ludwika Skórkowskiego; do spadku stanęli: Ludwik Morstin, Trzebnicki Józef z Miłowczyc, Skórkowska, Adam Michałowski etc.

Sprostow. str. 365 T. 10 — 10 wiersz Józef Michałowski nie był żonaty z Lubańską.

Wiersz 6 od dołu Jan M. generał, z II żony 1782 miał Franciszkę Lubań-ską h. Grzymała I-v. Janową Laskowską, skarbnikową częc., III-v. Rochową Grab-kowską, skarbnikową częcińską, zm. 1824 w Lipnicy. Roman M. dziedzic dóbr Kossowa, Podłania, Koźlina, Świerkowa, z Marji Morsztyn, c. Jana pułk. w. franc., i Mossakowskiej, miał córki: 1) Julję za Adolfelem Niemojewskim, dziedzic-em Słupi, która imieniem rodzeństwa 1824 sprzedała Józefowi Skorupce dobra Kossów, Świerków, Koźlin i Podłanie; 2) Zofję Władysławową Hr. Ostrowską z Nadarżyna, i synów:

3) Ignacy ur. 1804 z Oborskiej miał córkę Zofję zm. panną i synów: Mar-celego, ożenionego z Jełowicką, po której córka za Malewskim; Zygmunta, który z Popielówny miał 2 córki.

4) Adam, oficer w. polskich 31 r., zesłany do Wiatki, radca Dyr. T. Kr. Z. w Kielcach, dziedzic Moskorzewa, potem Lasochowa i Wiśnicza, zm. ok. 1865 r. w Węzrowie; żonaty z Teodorą Walewską (intercyza zawarta w Częstochowie 1826 wymieniony wł. Lasochowa i dzierżawca Moskorzewa), córką Antoniego i Marji z Dembowskich, dziedziców Nagłowic, zm. 1833 r. w Nagłowicach, II-v. ożen. z Felicją Walewską, siostrą pierwszej żony, zm. 1848 w Nagłowicach.

Po pierwszej syn Antoni, dziedzic Psar, ożeniony z Eleonorą Marchocką, zmarł bezpotomnie w Wiedniu 1868 i córka Marja zm. 1877, pochowana na Powązkach w Warszawie, była fundatorką kościoła w Nagłowicach. (Bork).

DOWBOR-MUŚNICKI h. PRZYJACIEL. Piotr występujący w 1595 r. po-zostawił syna Jana 1632 r., żonatego z Krystyną, po którym syn Władysław, skarbnik połocki 1697 r. zaślubił Agatę z Woynów-Orańskich i z niej miał syna Jakóba, skarbnika połockiego, dwukrotnie żonatego: 1 v. ze Szczukówną, 2 v. z Benedyktą Włodkówną.

Jan, syn Jakóba, stolnik chełmiński 1770 r., przeniósł się do Korony, gdzie

kupił od Sanguszków dobra Miłków i Grocholicę; żonaty z Marją Bielską, córką Jana, miecznika żytomierskiego, i Anny Marchockiej, pozostawił syna Ignacego.

Ignacy, kapitan gwardji pieszej lit., szambelan St. Augusta, właściciel Miłkowa i Grocholic w Sandom., miał dwie żony: Szczukównę i Teklę Jawornicką h. Gozdawa, córkę N. chorążego braclawskiego, i Odrzywolskiej.

Konstanty, syn Ignacego, poślubił Jadwigę-Marję Lanckorońską h. Zadora, córkę Andrzeja z Płonia, w Sandomierskiem i Salomei Bukowskiej, i z niej miał syna Romana, właściciela Garbowa w Sandomierskiem, zm. 1901 r., po którym z Antoniny Wierzbickiej h. Nieczuja, córki Antoniego z Suchodołów w Lubelskiem i Teresy bar. Błazowskiej h. Sas, syn Konstanty, generał dywizji wojsk ros., zm. 1931 r., żonaty 1 v. z Marją von Hahler, 2 v. z Zofją hr. Komorowską, pozostawił syna Piotra-Jana, ur. 1907 r. z Hahlerówny.

Roman, syn Romana, żona Helena Śląska, córka Krystyna. Józef, dowódca I Korpusu Polskiego w Bobrujsku, generał broni, żona Agnieszka Korsuńska dzieci: Giedymin, Olgierd, Janina, Agnieszka (Ks. Gr. Sandomierski, Akta Urodzeń i ślubów).

N.

NIEMSTA h. JASTRZĘBIEC t. XII, str. 111. Niemstowie, gałąź Jastrzębczyków przywędrowała w XIII w. z Konradem ks. Mazowieckim w Krakowskie i Sandomierskie — w czasie walk Konrada o tron Krakowski. Konrad kolonizował te okolice i umacniał warownie ludźmi sobie przychylnymi z północy. Założyli oni wieś Skroniów pod Jędrzejowem i ta była ich gniazdem.

Mikołaj, kanonik krakowski, scholastyk skalbmierski, brat jego Niemsta, właściciel Wojciechowiec, jego wnuka przezwano Kulą. W 1446 r. Mikołaj Kula, dziedzic Wojciechowiec, ma sprawę z Janem Reyem 1450 r., oczyszcza się z zarzutu przechow. u siebie 230 ludzi. Jakób Kula włada Wojciechowcami 1470, ten Jakób posiada i Szczytniki oraz Krzeszówkę koło Książa i był kolatorem kościoła w Xiążu Małym (Lib. Ben. II 49 85). Tenże Jakób Kula włada Krzęcicami, Zielenkami i Klemenciami w pow. xięskim, par. Krzęcice. Piekosiński wymienia w 1610 jako właśc. Deszna Kulów Balcera i Gabryela, ci dwaj i Warzyniec byli obecni 1556 na zjeździe heretyków w Seceminie.

W Krakowie u Św. Trójcy jest pomnik zm. 1584 r. Walerego Kuli z Książa M. zaś w Zębocinie Piotra Kuli 1572 r.

Niemstowie byli heretykami walczyli z Kościołem — ok. 1390 Kula proboszcz kościoła Św. Florjana o mało jadłem nie otrął biskupa Radlicę (Paprocki). Dalej Jerzy Niemsta chciał stawiać kościół luterański w Warszawie, a jego ojciec Jerzy „haeresia Krzęcice” wystawił 1542 tamże przepiękną świątynię gotycką, istniejącą po dziś dzień, tam ma nagrobek płytę, zm. 1549—14.V., syn zaś jego Jerzy, starosta warszawski, oddał go Arjanom, zwrócony w 1710; był on według Niesieckiego żonaty z Zuzanną i miał córkę za Jędrzejem Niewiadomskim, dep. na Tryb. Radomski.

17 wiersz z dołu. Dodać. Wymieniony na zjeździe heretyków w Seceminie Baltazar 1546 r., współwł. Deszna, dzierżawca, Sabowic i Jemielnicy, miał córkę Jadwigę i synów: Baltazara i Mikołaja.

Ten Baltazar 1581 r. dziedziczy na Krzęcicach, Wojciechowicach i Desznie, a Mikołaj na Piołunce (Pielince), gdzie posiada części wraz z Mikołajem Borkiem h. Wąż. Jeszcze w 1616 r. tego Mikołaja wymienia granicznik (Akta krakowskie) w sporze z Kacprem Kempsem z Rakoszyzna, wł. Boleścic i Olpic (spór o granice Piołunki i Boleścic). Ten Mikołaj wymieniony jest jako jedyny dziedzic Piołunki. Ok. 1650 Piołunka jest już w rękach Skąpskich. 1677 Franciszek, syn Baltazara, sprzedaje Dembińskim Deszno i Warzyn. W połowie 17 w. sprzedali Krzęcice, — po blisko 200 latach posiadania (Bork.).

O.

ORACZEWSKI. tom XII str. 368 — w. 13 po słowie Piastów, notariusz ziemski krakowski, poseł na sejm, dziedzic Grudzyn, Zegartowic, Kaliny w. Bełku.

15 w. Adam z Kątskiej ma synów: Michała ur. 1610, zm. 1696 r. ż. Anna Bystrzonowska z Łowini, dziedzica Kaliny dzieci: Anna 1654, Adam i Stanisław 1655 zm. 1709, dziedzic Kaliny, i Adama ur. 1645 proboszcza w Kalinie.

17 w. przed „Jan” i cztery córki: Ewę Boratyńską, Katarzynę, Barbarę Lasocką i Krystynę Słupską.

Zaś Stanisław 15 w., podczaszy krakowski 1586, zm. 1648, elek. 1632., dziedzic Grudzyn, Mierzwina, Bełku, z Katarzyny Leskiej, c. Jakóba i Elżbiety Lipnickiej według drzewa Oracz. z Katarzyną Leszczyńską, kasztelaną, synowie: Stefan, Jan, kanonik sandomierski, Mikołaj, dz. Siedlec 1642 r., el. 1669, tego z żony Reginy syn Michał, dz. Siedlec, tego syn Piotr, a wnuk Paweł, łowczy wiślicki, ożeniony z Katarzyną Rawicz-Ostrowską, z niej miał 2-ch synów: Piotra i Bonawenturę. Ci podzielili się dobrami Siedlec tak, że pierwszy wziął Wolice, drugi Siedlce. Bonawentura, ożeniony z Teresą Grabkowską z Ostrowa, miał 2 córki: Magdalenę za Józefem Duninem z Ciernina i Annę za Maciejem Malczewskim h. Tarnawa, kapitanem w. pol.

Wiersz 26 — Stefan z Przybysławic 1625, syn Stanisława, z żony Elżbiety z Różnicy miał synów: Stanisława, Piotra, Stefana i Gabryela.

Stefan ur. 1670 żonaty z Marją Oraczewską ma dzieci: Józefa ur. 1728 i Marję ur. 1724 m. (Krzęcice).

Stanisław ur. 1644, zm. 1684, dz. Mierzwina, Bełka, Grudzyn, Nowej Wsi, z żony Konstancji Grabkowskiej ma syna Adama.

Adam ur. 1670, zm. 1723, dziedzic Boleścic, Bełka, Pękosławia, Kowalewa, Nowej Wsi, wojski krakowski, z żony Krystyny Piegłowskiej ma córki: Zuzannę za Nieczują-Dembińskim, Justynę ur. 1701 (m. Sędziszów), Michała, Józefa, dziedzica Kowalowa, który z żony Krystyny ma Petronellę ur. 1724, Alberta ur. 1723, Walerjana ur. 1726 (m. Sędziszów), i Stanisława.

Stanisław, syn Adama, ur. 1707 zm. 1772 r., dziedzic Boleścic, Pawłowic,

Piekar, Ściborowic, Dalowic, Balic, Piolunki, którą 1750 kupił od Czernickich (Akta krak.), pułkownik w. kor., starosta rogowski, fundator 1771 prezbiterjum kościoła w Sędziszowie, nawę fundowała starościna wolbromska Urszula z Morstinów Dembińska, z Elżbiety Miaskowskiej miał dwóch synów: Pawła ur. 1739 (m. Sędziszów) zm. 1812 r., posła Rzplitej we Francji, rektora uniw. Jagiell., kawal. orderu Orła Białego, wizytatora szkół, bezdzietnego z francuską du Chazelles i Wawrzyńca-Joachima-Ignacego ur. 1743 zm. 1779 (m. i ak. Sędziszów), szambelana Stanisława Aug., star. rogowskiego, posła na sejm 4-letni, dziedzica Boleścic, Pawłowic, Piotrkowic, który z Barbary Siemianowskiej, c. Józefa, kasztel. rawskiego, i Rozalji Walewskiej (akta Sędziszów), z niej córki: Zofja ur. 1771 (m. Sędziszów) za Felixem Zielińskim, Marja-Konstancja ur. 1778 (m. Sędziszów) za Paprockim i Marja-Franciszka ur. 1773 (m. Sędziszów) za Wincentym Trembeckim 1802 r., szambel. St. Aug., dziedzicem Rakoszyna i synów: Dyonizego ur. 1764 (m. Sędziszów), Antoniego ur. 1775 (m. Sędziszów) bezdzietnego z Pelagją-Henrjetą Gorayską i Józefa ur. 1771 (m. Sędziszów) zm. 1811 r., wł. Boleścic, Pawłowic i Piotrkowic, oficera w. polskich 31 r., który z Krystyny z Brzezia Russockiej zm. 1834 miał córki: Emilję za Danielem Bleszyńskim, Barbarę za tymże Bleszyńskim, Olimpię Konstantową Walewską i syna Edwarda, ur. 1809 zm. 1872, wł. Morawicy, Obic, Boleścic, ten z Hortensji hr. Wielopolskiej ur. 1819 zm. 1842, c. margr. Ignacego ma synów: Pawła ur. 1838, dziedzica Boleścic i Pawłowic — sprzedał ok. 1875 Pawłowice i Boleścice Chwalibogom został księdzem i był do śmierci 1915 r. honorowym kanonikiem kapituły kieleckiej, i Ludwika ur. 1835 r. zm. 1901 r., dziedzica Morawicy, radcę Dyr. Gł. T. Kr. Z., który z Marji, córki Józefa hr. Ursyn-Pruszyńskiego i Izabelli z hr. Ryszczewskich ma syna Edwarda ur. 1876 r., z Zofją bar. Lewartowską, zm. 1929 r. bezdzietnego (Bork.).

P.

PLTEROWIE t. XIV. str. 70. „Gustaw, drugi syn hr. Stefana i Albiny Żabianki, w 1841 r. dziedzic dóbr Bortkuski i Gielwany, z dwóch żon: 1-ej Natalji, córki Konstantego Hartingha, córka Stefania za Ludwikiem Wańkowiczem i z 2-iej Felicji Drużbackiej córka Emilia za Stanisławem hr. Lubienieckim.

Winno być: Gustaw, drugi syn hr. Stefana, marszałka szlachty gub. wileńskiej, i Aliny Żabianki, ur. 1841, zm. 1912 r., dziedzic dóbr Bortkuski-Platerowo, Gielwany, Tundziszki, Uszace i Usów, ożeniony był z Anatolią bar. Hartingh, córką Konstantego, płk. wojsk rosyjskich, i Józefy z Korzbok-Niesiołowskich z której córki: 1) Alina, zmarła jako dwudziestoletnia, 2) Stefania za Leonem Wańkowiczem, 3) Emilja za Zdzisławem hr. Lubienieckim.

PSARSKI str. 59, wiersz 3. Aleksander, wł. Chyczy, chorąży lelowski, miał córkę Zofję za Ignacym Dąbskim, wł. Deszna, miecznikiem inowłodzkim.

PUSŁOWSKI h. SZELIGA. Hrabowie t. XV str. 84. Najstarszy dokument, będący w posiadaniu rodziny to kopja „Metryki Litewskiej“. Pusłowscy wywodzili

się od wspólnego przodka Surjata, który umarł około 1350 r. Posiadał jako alodjum pola nad Usłą, tak zwane „Pouslejskie“, od których wzięli nazwisko. Surjat miał kilku synów: Tirszkliś, Wornok, Budko (Butko). W dziele wspominają o tym antenacie i według tego regulują między sobą podział pola Pouslijskiego i Towiańskiego. Dużo było procesów, najazdów, spór jakiegoś Melwida żonatego z córką Hieronima Pusłowskiego o posiadłość „Puszekalnis“. Wnuk i prawnuk Budki byli chorążymi litewskimi.

Albrecht Pusłowski koło 1610 był głośnym procesowiczem; był stryjecznym ojca Jakóba Pusłowskiego, Bartłomieja który przeniósł się na Polesiu.

Jakób, syn Bartłomieja, ożenił się z Syrucionną, dziedziczką połowy Piesek, otrzymał tę połowę przed 1622, spłacił drugą połowę 1628 r. 1 lutego. Był starostą okszałyńskim. Z Chodkiewiczem chodził na Moskwę. (Dokumenty rodzinne).

R.

RAJSKI str. 157, w. 34. Wspomniany Ignacy, syn Wacława, ur. 1666 r., dziedzic Rayska na Śląsku, które sprzedał wraz z Dankowiczami i Bielczowiczami 1720 r. br. Fuktarowi, sędziemu ziemskiemu bytomskiemu, i Anny Paszyńskiej, wnuk Seweryna ur. 1621, dziedzic Bielczowic i Dankowic i Halszki Przysockiej, prawnuk Stanisława, chorążego ks. cieszyńskiego, i Zofji Czamerówny, praprawnuk Jana i Barbary Gieratłowskiej, 2 razy praprawnuk Piotra na Rajsku i Magdaleny z Osin Osińskiej, którego ojcem był Stanisław na Rajsku, Skidzyniu i Baranowicach (umowa weselna 1514 r. (akta śląskie) i Halszki z Baranowic, a wnuk Michała 15 w. z Ustkówny.

Ignacy, dziedzic Pyrzowic w ks. siewierskim, z żony Urszuli Chruścińskiej (c. Wojciecha, sekret. kr. Sobieskiego, i Apolonji z Otwinowskich, podczas. sandomierskiej).

(Ignacy miał brata Karola, Konstancję Konopnicką i Joannę I-o Karolową de Studelman II v. kapitan w. kor., Marcin Gołuchowski).

Syn Ignacego Daniel-Kacper-Ignacy ur. 5/1 1775 w. Żytniowie — uczestnik powstania kościuszkowskiego w II regim. krakowskim, 1800 duputow. do Now. Śląska, 1806 landrat, podprefekt 1808—1816 r., komisarz wydz. administr., sędzia pokoju pilecki, radca Rady Obyw. wojew. krakow., dziedzic Białej Błotnej, Sokolnik, Dubic, Bliżyc, zm. 1839 r. (Königl. ordre, Postdam 1803 Fam. i Vas. Tabel. Des Bresl. Cammer Depart).

Daniel z zaśl. 1817 Julji Żarskiej, c. Józefa, łowczego winnickiego, szambel. St. Aug., i Tekli z Czerznic Czerzniczkiej, łowczanki bydgoskiej, dzieci: 1) Konstanty-Józef-Daniel ur. 1819 w Krakowie, sędzia pokoju, dziedzic Białej Błotnej, zm. 1883 r., tego z zaśl. 1851 Zofji Jasińskiej ur. 1826 zm. 1903 dzieci: Miłkołaj ur. 1853, Stanisław ur. 1855, Julja ur. 1852 zmarli dziećmi, Adam-Soter ur. 1858, żonaty z Janiną Rzewuską, Czesław ur. 1860 zm. 1873, Roman ur. 1862, dziedzic Białej Błotnej, zm. 1929 i Konstanty ur. 1868 artysta malarz; 2) Emilja za Korneljuszem Godlewskim z Marchocic; 3) Teodor (ster.).

REY str. 201, 11 wiersz. Długosz wymienia w liczbie rycerzy pod Grunwaldem Jana Reya z Nagłowic h. Oksza (Lib. B. IX 294). Był to Jan z Szumska Rey, dziedzic Nagłowic, sędzia ziemski i łowczy krakowski (Metr. kor. 1448 10 fol.), syn jego Mikołaj z Szumska 1463 (Proszowic. terr. lib. 7 fol. 10), który miał synów: Jakóba, dziedzica Nagłowic, drugi syn Piotr, który Nagłowice zapisuje swemu bratu, a trzeciemu synowi Stanisławowi, dziedzicowi Stanowic, Żornik, Bobina i Topoli, synem tegoż z Barbary Herburtowny, wdowy po Żórawińskim, był poeta Mikołaj ur. 1505 r., dziedzic Nagłowic etc. (wszystko dalsze w herbarzu), z żony Zofji Kościeniównej z Sędziszowa, córki Jakóba zw. Warwarzem dziedzica Sędziszowa, Sprawy, Wysoły i Sieńska, z nią zeznał dożywocie 1531 r. Poeta ma trzech synów jak w herbarzu i córki: Annę za Marcinem Huchrowieckim, łowczym chełmskim, Elżbietę, Barbarę, Dorotę Czaplicową, Bogumiłę Władysławową Piotrowską. Bracia przyrzekają siostrą wypłacić po śmierci matki po 1000 zł. (Czajewski 1885 r.). 31 wiersz Mikołaj, rotmistrz J. K. M., dziedzic Nagłowic, Topoli, Stanowic — sprzedaje te dobra braciom ok. 1574 i przenosi się na Litwę. 27 w. Andrzej, dziedzic Nagłowic, Topoli, Błogoszowa, Świerczkowa, Pacoszowa, Stanowic, Dziecięcioł, Reyowic, sędzia kapt. krak., zm. 1602, prócz tego był właśc. Pawłowic, Witkowic, Oxy, a w r. 1595 zastawnym dziedzicem Bolesćic i Olpic (Metr. kor. lib. 3 fol. 37 — 1474 i 1574 Obl. krak. fol. 546 lib. 107). Dzieci Andrzeja wymienieni dobrze tylko córka za Miękickim, a nie Miękickim. Wdowa po Andrzeju zm. 1628 r., do śmierci mieszkała w Nagłowicach jako dożywotnia pani Nagł. Ślęcyna, Tworowa i Oxy.

Marcina dzieci z pierwszej żony Urszuli Ujejskiej syn Andrzej i córka Dorota za Kryskim, po drugiej Słupieckiej syn Jerzy bezdzietny z Barbarą Wielowiejską, wdową po Bonarze Ujejskim i bezdzietny z Anną Maciejowską; prócz Jerzego Rafał zm. bezpot. i Zofja. — Jerzy 1660 wystąpił z bratową Andrzeją 1660 r. przy działach (Lauda prosz. 1672 Obl. krak. lib. 39) Andrzej, syn Marcina, starosta małogoski (Metr. kor. kr. 180, 167) zm. 1661, wł. Nagłowic, Okszy, Koszowa, Pawszowa etc., z Teofili z Raciborska Morsztynówny, II v. Aleks. Dersznikowej, kasztel. małogoskiej, miał syna Bogusława zm. ok. 1700 r. (1650 In. Crac. lib. 267 Obl. kr. I. 96). Bogusław, starosta małogoski, podcz. grabowiecki (Ob. kr. 1673 lib. 100 In. Crac. lib. 314), miał 2 żony: Zofję Kossowską i Annę Ożarowską — po pierwszej syn Michał bezdz. z Katarz. Kobielską, Franciszek i Stanisław bezdz. oraz Władysław i córki: Teresa I-o za Kazimierzem-Ignacym z Drogomierza Suchowskim, II-o za Janem Biberstein-Starowiejskim, Ludwika za Samuelem Kozierowskim, stolnikiem dobrzyńskim, Eleonora za Józefem Pilawitą Potockim, kasztel. kijowskim.

Władysław, podcz. grab., z Konstancji Czerniówny miał 3 córki i synów: Olbrachta, zakonnika, Józefa, pułk. J. K. M., zm. 1770, wł. Krzęciec bezpot. z Teofilą Stawską; na nim wygasa linja drugiego syna poety Andrzeja.

Nagłowice zaś przechodzą po Bogusławie na Suchowskich — w r. 1693 Bogusław Rey oprawia zięciowi Suchowskiemu na Nagł. 40.000 (Ak. krak. — summ. akt. Nagł. N. 1) 1694 (N. 4 summ.) sprzedaje Nagł. Suchowskiemu i tenże tegoż roku układa się z Katarz. Reyówną i szwagrowi Władysławowi odpisuje

dobra Karczyny, Glinica i Przenosza (summ. akt. Nagł. N. 4) — (1694 w ak. Nowokorcz. N. 15 spotykamy proces działowy między Bogusławem Reyem, Suchowskim i Władysławem. 1696 właśc. Nagłowic jest Andrzej-Dunin Karwicki, syn Stanisława i Anny Reyówny, córki Andrzeja i Zofji Latałskiej) (ak. chęc. N. 4). Trzeci syn poety, Krzysztof, stolnik lubelski, spółwł. Nagłowic, zm. 1626 z żon: Katarz. Drohojowskiej i Doroty Rusieckiej ma 4 córki: Annę Piekarską, Katarzynę Bogusz, Jadwigę za Stanisław. Biesiadeckim i Zuzannę za Piotrem Tęgoborskim z Imielna, II-o za Mikołajem Ossolińskim, oraz synów: Andrzeja, Adama, gorliwego dyssydenta, dziedzica Łowini w poł. 17 w. bezdz. z Angieleniką Wielowiejską, Marka, podkom. wendeńskiego, ożen. z Stanisławą Gołuchowską i Katarz. Ożarowską, z których 4 córki (In. Crac. lib. 143, 93, 214). (Ob. krak. lib. 61, 78). Andrzej, starosta libuski, z Zofji Latałskiej, po śmierci której został księdzem kanonikiem krakowskim, zm. 1660, zostawiwszy 2 córki: Annę za Stanisławem Karwickim i Katarzynę za Rafałem Leszczyńskim, II za Rafałem Buczackim i synów: Władysława i Jana-Mikołaja (Obl. krak. lib. 79 Insr. gnezn. 1567 r.). (Bork.).

RÓŻYCKI. Str. 286 w. 29. Andrzej, syn Marcina, ur. ok. 1520 r., żył w końcu 16 i początku 17 w. Z Rawicz-Dembińskiej miał syna Wojciecha, który z Piecówny miał 2-ch synów: Stefana, który zginął w wojnie z Gustawem Adolfem i Jana ur. ok. 1625 r., sędziego gr. sandom., który 1665 kupił Bosowice w Stopnickiem od Hynka Topora — jego syn Andrzej ur. ok. 1660 r., wł. Żórawnik, które 1699 r. kupił od Koczorowskiego, wł. Karwowa, Kamienia w Sandomierskiem, stolnik czernichowski — z żony Chrzastowskiej miał 3 synów: I Andrzeja ur. ok. 1700, zm. 1775, generała szefa wojsk J. K. M., ożenionego z Ludwiką Dunin-Karnicką, za którą w posagu wziął Żerniki, Sierzków i Grzymałę. II Aleksandra, dziedzica Bosowic, ożen. z Dunin-Karnicką, po której Stanisław, d. Bosowic, który z Bobrownickiej ma syna Ludwika-Aleksandra, który z Konstancji Ożarowskiej, cześnikówny sand., ma dzieci: Ludwikę za Bobrownickim, Stanisława, d. Bosowic, ożen. z Broniewską, po której Ludwik, emigrant ożeniony I v. z francuską, II v. z szwedką po nich córka Noemia za Przemysławem Wielowiejskim, druga córka Stanisława-Leokadja za Kamieńskim.

Drugi syn Aleksandra z Karnickiej: Michał, d. Żórawnik i Zagorzyc, szambel. St. Aug., ożen. z Włodkówną, po której: a) Jan ożen. z Żeleńską ma córkę Joannę, b) Stefan, d. Ziemblic, żonaty z Ankwicówną, po niej Ewelina za Szembekiem, Michał dz. Ziemblic, które sprzedał 1834 r., z bar. Przychockiej ma córkę Antoninę za Katerlą i Michała, który z Hinkówny ma syna Kazimierza i córkę Michalinę; c) Andrzej, d) Samuel, generał 31 r., d. Zagorzyc i Żórawnik, ojciec Julji Zakaszewskiej i Anny, zm. 1852 w więzieniu za sprawy polit., e) Karol z Twardowskiej ma Teofilę za Russockim i Joannę i f) Zofja Kossecka.

III. Stefan, trzeci syn Andrzeja z Chrzastowskiej, cześnik kijowski, z Wiktorji Kałuszewskiej I v. Gołuchowskiej Michałowej III v. Wąsowiczowej Józefowej cześn. wendeńskiej — dzieci: Elżbieta za Jordanem, łowczym bełzkim, i Ludwik, miecznik bydgoski — dziedzic Żernik, Grzymały, Sieczkowa, które odziedziczył po gener. Andrzeju — syn jego Joachim, dz. Żernik i Sieczkowa, ożen. 1798 z Joanną

Bobrowską, jego dzieci: Ludwika za Wiktorem Łuniewskim, Henrykowa Wielowieyska i Wędrychowska oraz syn Erazm ur. 1806 zm. 1893, członek Rady Stanu, Prezes Dyr. Sz. T. Kr. Z. w Kielcach, 1818—1888 właściciel Żernik, z Aleksandry z Chwalibogów, I żona Benoe, ma dzieci: Karolinę ur. 1845 za Antonim Laskowskim, dziedzicem Opatkowic, Teresę Zdanowską ur. 1848, Marję ur. 1850 zm. 1931, za mec. Stanisławem Taylorem, Ignacego ur. 1869 bezżennego, Erazma ur. 1858 bezż. i Henryka ur. 1865 zm. 1930, wł. Opatkowic, które po siostrze otrzymał, który z Heleny Łuniewskiej, c. Edwarda i Leontyny z Nekanda-Trepków ma 6 dzieci: Marję za Janem Kowalskim z Ludyni, Annę za Stanisławem Łuniewskim, synem Adama, Aleksandrę i synów: Jerzego, Edwarda i Henryka. Jerzy z zaśl. 1930 r. Marji Kiwerskiej ma syna Andrzeja ur. 1931. (Bork.).

RUSSOCKI. Str. 315 w. 11. Franciszek, dziedzic wsi Rudze w ks. Zatorskiem i oświęcimskim, podczaszy, skarbnik lutyń. 1684, burgr. krak., z Teofili Kutkowskiej, burgr. krak., miał synów: Andrzeja i Antoniego — ten żonaty z Nielepcówną Anną, c. Stanisława i Krystyny ze Zdanów — skarbnik zatorski i oświęcimski, na Starej Wsi górnej (Ins. c. Crac. 418—39a).

Ich dzieci: Teresa za Jordanem Rogacjanem, chorążym zatorskim, Mikołaj i Juljan, dzierżawca Sancygniowa 1830 r. (pam. Wielowieysk.) ur. ok. 1750 r. zm. około 1832 — z żony Marji Żabickiej kilka córek, z nich jedna za Bukowskim i syn Kwiryn zm. 1884 r., dziedzic Sędziszowa i Zagaja, oficer 31 roku, z Teodory Walewskiej, córki Romualda, gener. b. w. polskich, dziedzica Wychadłowa i Kościelca, córka Teresa za Stefanem Chwalibogiem, Romuald zm. 1863 r. i Juljan, który z Wiesławy Lelewel ma syna Józefa, właśc. Łaz i Naramy, który ze Stanisławy Chrzanowskiej, c. Henryka, dziedz. Szczodrakowic, i Marji z Kucieńskich, ma syna Marjana i córkę Zofję.

Str. 225 w. 7. Rohland, podstoli przemyski, dziedzic Wymysłowa i Służewic w Miechowskiem, ur. 26.VIII 1724 r. zm. 8.IV 1816 r., z żony Barbary Boryckiej ur. 1747 w Sandomierzu zm. 1822, córki Kazimierza, subdelegata nowokorczyńsk., burgrabiego sandomierskiego, i Anny Sierzchowskiej, ma córkę Helenę ur. 1775 zaślub. 1801 Franciszkowi Borkiewiczowi, radcy T. Kr. Z., właścic. Sławic, Wymysłowa i Dalechów, Franciszka-Maksymiljana ur. 1770, generała b. w. polskich i Stanisława-Marcina ur. 1778, dziedzica Seredzic, który z Tekli-Rozalji Borkiewiczówny, córki Józefa i Rozalji z Łuczyczych, ma syna Romana etc. (Bork.).